

கல்கி

KALKI

26.2.1961

30

கல்கி

கல்கி பொருளடக்கம்

சார்வரி, மாகி 15

§

மீப்ரவரி 26 1961

குடியாடும் ஐ. நா. சபையும்	(தலைவரங்கம்)	...	3
என்ன செதி?	4
"கால்கோ நிலையைச் சீர்திருத்தப் போகிறேன்"	(கார்ட்டூன்)	...	5
தமிழர் ஒற்றுமையு	ரஜனி	...	6
மருது பெருங் கிருது	8
வாழ்க்கை எவர்க்கும் புகட்டிய பாடம்	சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்	...	10
பக்தி நெறி	ராஜாஜி	...	15
சங்கமம் (அட்டைப்படக் கதை)	வி. சுவாமிநாதன்	...	18
பாரதம் கண்ட பரவியைப் பெருங்குடி	"சுவாமி"	...	26
அணி யல்லவம்	நா. பார்த்தசாரதி	...	30
ராமபிரபாரி	பி. வி. பாரதியன்	...	42
மீரத்தின் விளைதலம்	விஜயசுமதி	...	48
மரகதச்சினை	விஜய-வாஸுதே மாமா	...	58
உலகம் சுற்றி என்பது நாட்கள்	காதல்	...	63
கொடுத்து வைத்தது	உமாமகாதல்	...	65
அக்கரைச் சேமையில் ஆறு மாதங்கள்	சோழ	...	69
படித்துப் பாராடுங்கள்	73
செய்கோட்டு அர்த்தநாரி	தொ. மு. பாலகரத் தொண்டைபாளன்	...	77
திவர்க்குப் பின்னும்	வசுதி சுப்பிரமணியம்	...	82
சொர்க்கத்தின் திறல்	ஜெகதிநாயகன்	...	87

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள மொழிகள் எல்லாம் உத்பலிப் பெயர்களே! சம்பவங்களும் உத்பலியே!

மனோரம்
வினாய் மீக்ஸ்ஸர்
கொடுத்து

புன்னகை மீண்டும் தோன்றக் காணுங்கள்

மனோரம் வினாய் மீக்ஸ்ஸர் மலிந்த உட்கை ஒரு கதவை வைத்துப் பிடித்துக் கொடுத்தது. அதைப் பிடி கொடுத்தது மனோரம். மனோரம் மீக்ஸ்ஸர் மலிந்த உட்கை கொடுத்தது.

மனோரம் மீக்ஸ்ஸர் மலிந்த

6/2/61

ஆத்திராத்தின் குண்டு, கிருஷ்ண, கிஷ்கு
கோதாவரி, மேற்கு கோதாவரி ஜில்லா
களில் புகையிலை பதவிடல் தூதன் குறை
வில் நடைபெறுகிறது. அந்த ஜில்லா
களில் விரைவாக பண்டகாலத்தில் சிக
ரெட், தயாரிப்புக்காக வர்ஜீனியா புகை
யிலை கண்புரப் போடப்பட்டும் பக்குவப்படு
தற்படுகிறது. அத்தகைய புகையிலையை,
அத்தகைய விற்பனைத் தகவலியை குண்டு
சிக், ஐக்கிய சாஜியம், குகியா மற்றும்
இதர தாடுகளின் சிகரெட் தயாரிப்பா
கர்கள் வாங்கி ஏற்றுமதி செய்கின்றனர்.

புகையிலையின் வரலாறு... 5

மம்பாய்-ஜி.டி.

பாத்தத்தில் இத்தகைய
தேசிய வந்தாபண்டங்களில்
மிகப் பெரியது.

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

என்ன சேதி?

முதல் மத்தியின் அலுவலர்

திரு காமராஜ் அவர்கள், சர்க்காரி விருந்து வஞ்ச ஊழல் போன்ற குற்றங்களுக்காக நீக்கப்பட்டவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியில் இருப்பதாக மிகப் பெரிய அபாயகரத்தைச் சமத்தியிருக்கிறார்.

எந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு, எவரை மனத்தில் கொண்டு அவர் அம்மாதிரி சொன்னார் என்பது தெரியவில்லை, சுதந்திரக் கட்சியிலிருப்பவர்கள் எவரைப் பற்றியும் இம்மாதிரியான பேச்சுக்கு இடமே இடையாது. இது, விஷயம் தெரியாத பாமர மக்களை ஏமாற்றும் பேச்சே தவிர வேறல்ல. சுதந்திரக் கட்சியில் பெரிய உத்தியோகங்கள் வசித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் உத்தியோகங்களாகக் கௌரவத்தோடு முடித்து யாதொரு குற்றமும் இன்றியும் சர்க்காரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றும் ரிஸ்டயராவவர்களே.

"நீ தைரியமாகக் கொன்னை லாபம் அடி, ஆனால் எங்கள் தேர்தல் நிதிக்கு ஐம்பது லட்சம் கொடுத்து விடு" என்று பெரிய முதலாளிகளைப் பிசிரங்கமாகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். நாட்டில் சர்வ சாதாரணமாக உலவும் பேச்சு. இதற்குப் பதில் சொல்ல வழி தெரியாமல் சுதந்திரக் கட்சியின் பெரிய பொய்க் குற்றம் சாட்டுகிறார் திரு காமராஜ்.

ரயில்வே பட்டேட்

ரயில்வே மத்திரி சமர்ப்பித்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வரவேற்கத்

தக்க விஷயங்கள் ஒன்றுமில்லை. அதோடு, தமிழ் நாட்டினர் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டு வரும் சேலம்-பெங்களூர் இருப்புப்பாதை இந்த ஆண்டிலும் கிடைப்பாது என்று கையை விரித்துவிட்டார்கள். சேலம் - பெங்களூர் இருப்புப்பாதை போடுவதில், ஒரு பகுதி ஏற்கெனவே இருப்புப்பாதை இருந்த பகுதியாகும். அந்த நிலமும் இன்னும் ரயில்வே வசம் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பாதை போடுவதில் ரயில்வேக்கு அதிகச் செலவு பிடிக்காது. எனினும், ஏனோ இதனைப் பற்றி எந்தவித முறை சொன்னாலும் வடநாட்டு மத்திரிகளுக்குக் காதில் ஏறுவதில்லை.

ஸார்ஜ் அக்கிரிப்பு

சிறு சாமான்கள் அனுப்புவோருக்கு ஏற்கனவே இருந்த ஸார்ஜர்களுக்கு மேலாக 10. ந. ஸப். விருந்து 20 ந. ஸப். வரை வரி விதிக்கப் போகிறார்களாம். தவிர, குறைந்த தூரம் அனுப்பப்படும் பார்சல்களுக்கு அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்க வழிதேடி வருகிறார்கள். அதாவது, மொத்த வியாபாரிகளை விட்டு விட்டுச் சாதாரண பொதுமக்கள், எப்போழுதோ ஒரு சமயம் சிறு சிறு சாமான்கள் பார்சல் அனுப்புவார்கள். சிறு சில்லறை வியாபாரிகள் ஆகியோர் மீது வரி விதிக்கிறார்கள். இது சுதந்திரக் கட்சி சொல்லி வந்ததை நிரூபிக்கிறது. பெரிய வியாபாரிகள் மீது இப்போது வரி விதித்தால் அவர்களுடைய கசப் பைத்தாள் சம்பாதிக்க வேண்டியிருக்கும். தேர்தல் நிதிக்குப் பாதகம் விளையும்.

வேண்டுகோள்

சுதந்திர நிதி பண வசூலுக்கு மட்டுமல்ல, சுதந்திரம் விரும்பும் ஒவ்வொருவரும், இந்தப் பர்மிட் கண்ட்ரோல் கிசென்ஸ் ராஜ்யம் ஒழித்து போக வேண்டும் என்று ஆசைப்படும் ஒவ்வொரு சமசாரியும், தம்முடைய மன வேட்கைக்கு ஒரு போக்கு வழித்து திருப்பி அடைவதற்கு ஒரு வழியாகும். இந்த நிதிக்குச் சிறிதோ பெரிதோ ஒரு காணிக்கை தந்தால்.

சுதந்திரக் கட்சிக்காகப் பண உதவி செய்ய விரும்புகிறவர்கள் தங்களின் தன்கொண்டையை என் பெயருக்கு 10 கல்வி கார்யாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை-10 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பக் கோருகிறேன். பெயரிட்டோ, பெயர் சொல்லாமலோ அனுதாபிகள் விரும்பத்தின்படி கல்வியில் தன்கொண்டைகளை வரவு பிரகரிக்கப்படும்.

19-2-61

சு. க. காமராஜ்

அதனால் அவர்களை விடுத்து சாமான்ய மக்களின் மீது வரி விதிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். இது ரயில்வே பட்டெட் நிலை. அடுத்தாற்போல் பொது பட்டெட் வருகிறது பாருங்கள், அதிலும் பாமர மக்களைப் பாதிக்கும் வரிகளை அதிகம் இடுக்கும் என்பதற்கு ரயில்வே பட்டெட் ஒரு முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கிறது.

உதவி ஜனாதிபதியின் உரை

உதவி ஜனாதிபதி டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன் சொன்ற வாரம் புலனெகவரில் ஒரின்ஸா சட்டசபையில் புதுக் கட்டடத் தைத் திறந்து வைத்து நிகழ்த்திய பேருரை, பாரத நாட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய அரிய உரையாகும்.

"அதிகாரம் நீண்ட நாள் வகித் தால் வெறி பிடித்து விடுகிறது. அதுவும் ஜனநாயக முறையில் அதிகாரம் கிடைத்து விட்டால், அது இழைப்பது போன்ற கொடுமை வேறில்லை. ஒரு கொடிய அரசன் அதிகாரம் பெற்றால் கூட அவன் அரசனாக இருப்பதால் அதன் தீமை அவ்வளவில்லை. ஆனால் மக்களினிடம் பட்டா பெற்ற அரசாங்கம், தன்னைக் கட்டுப்படுத்தும்

சக்தியோ, எதிர்க்கும் சக்தியோ இல்லை என்ற மமதையில் இஷ்டப்படி செயல்படும் நடத்து கொள்ளுகிறது. ஒரு பெரிய கட்சி நீண்ட நாள் அரசாங்கத்திலிருந்து அளவு கடந்த தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டு, அவட்சிய பாலும், சூற்றும் குறை எடுத்துச் சொன்னால் உறைக்காமலிருத்தல் ஆகிய துர்க்குணங்கள் ஏற்படுகின்றன. முடிவில் தங்கள் கட்டுக்குள்போயே பதவியாசை பிடித்துச் சண்டை போட்டுக் கொள்வதில் முடிவிறது. ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி இருந்து, நல்ல ஆட்சியைத் தரக்கூடும் என்ற நிலைவிருந்தால், மேற்கூறிய ஊழல்கள், குழப்பங்கள், அராஜகம் நிகழாது" என்று கூறுகிறார்.

வினா எல்லாம் நாட்டில் நல்ல எதிர்க்கட்சி உருவாகும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார். நிக் கட்சிகளே நாட்டில் நிலைத்து, நல்ல ஜனநாயகம் ஏற்படும் என்று கூறுகிறார். அவருடைய வாக்குப் பலிக்கும் என்று எதிர்பார்ப்போமாக.

தமிழர் ஒற்றுமை

பிப்ரவரி ௧௯ 19௬௨

மொழி உரிமைக்காகத் தமிழ் அரசுக் கட்சியினர் சென்ற மாதம் ஆரம்பித்த போராட்டம் இலங்கையில் வடக்கு மிதக்கு மாகாணங்களில் தொடர்ந்து தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதம் இருபதாம் நெடுவிலிருந்து போராட்டத்தை மேலும் தீவிரமாக்கத் தமிழகக் கட்சி அதிகார பீடம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. தற்சமயத்துக்கு அவர்களது போராட்டம் சிங்களம் படிக்க வேண்டி மெய்லு அரசாங்கத்தினுள்ள தமிழ் உத்தரவோகஸ்தர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுவதோடு கட்டுப்பாட்டிருக்கிறது. தாய்மொழியைத் தொழில்நுட்பம் அரசாங்கக் காரியாலயம் களுக்கு முயல்நிலை நின்றுகொண்டு துண்டுப் பிரசுரங்கள் வழங்கி வருகின்றனர். இதற்குப் போதிய அளவு பலன் விடைக்காத பட்சத்தில் அரசாங்கக் காரியாலயங்களில் முன்னுய் வறியல் நடத்துவது என்ற தீர்மானத்திற்குக் கிரேக்கன். மறியல் ஆரம்பமாகும் போழுது தாம் போராட்டத்தில் உண்மையான சொரு பம் செயல்படுவதாக இருக்கும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களிடையில் உள்ள ஒற்றுமையின்மையும் தெளிவாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. போராட்டத்தில் தமிழ் காங்கிரஸ் பங்கு கொள்ளாமல் ஒதுக்கியிருப்பதுடன் அதை எதிர்த்தும் அதிசங்கம் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எத்த அரசியல் கட்சி களையும் சேராத கட்சிப் பற்றற்ற தமிழர்கள் நேரடிப் போராட்டம் எய்விதப் பணியையும் அளிக்காததென்றும், முதலில் தமிழ் பேசும் மக்களிடையில் ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாட்டை யும் வளர்த்துக் கொண்டு எத்த நடவடிக்கைகளையும் இறங்க வேண்டுமென்றும் வற புறுத்தி வருகிறார்கள். இதற்காகத் தமிழ் பேசும் மக்களின் சர்வகட்சி மகாநாடு ஒன்றை நடத்துவதற்கு அவர்கள் தீவிரமாக முயற்சி செய்கிறார்கள். தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒரு சர்வகட்சி மகாநாடுகட்டித் தங்களுடைய குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகளைத் தயாரித்து அரசாங்கத்துக்குக் களிப்பித்தாம் அரசாங்கம்

கம் திச்சயம் அதை ஒப்புக் கொள்ளாத பட்சத்தில் திரு நேரடிப் போராட்டத்தில் ஈடுபடலாமென்றும் இவர்கள் உறுதிவருகின்றனர். தமிழர்களில் இன்னொரு சாரார் எது எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும், தம் முடைய காரியம் தங்களுடையதென்ற நடுத்தரக் போதுமானதென்று எண்ணி அசமந்தமாக இருந்து வருகிறார்கள். இம்முயற்சியும் தவிர இரகசியமாகச் சிங்களம் படித்துவரும் அரசாங்கத் தமிழ் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையும் கொஞ்சமல்ல. தமிழ் முயல் சிங்களம் படிப் பதற்காக எழுதப்பட்டுள்ள புத்தகங்களுக்கு இவ்வுபோய் எய்ந்துமே மொக்கி யிருக்க திங்கியென்று சொல்லும் அளவுக்கு அல் லாவு புத்தகங்கள் செய்வாங்கி கொண்டிருக் கின்றன. தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையின் மையே அவர்களது அடிப்படை உரிமையையப் பறிக்கக் காரணமாக இருந்து வருவதாகத் தோன்றுகிறது.

தோட்டப் பகுதிகளிலுள்ள பத்து லட்சம் இந்திய வம்சாவளியினர்களும் தமிழர்களே. அவர்களது பிரதிநிதித்துவ ஸ்தாபனமாகிய இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசுக்குத் தமிழ் அரசுக் கட்சியைப்போகவே மொழிப் பிரச்சி னில் அக்கறை யிருக்கிறதென்பதை யாரும் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. உண்மையைச் சொல் லப்போனால் தமிழ் அரசுக் கட்சியைவிடக் காங்கிரசுக்கு மொழிப் பிரச்சினையில் அதிக அக்கறை யிருக்க வேண்டும். தமிழ் அரசுக் கட்சியாவது முற்றிலும் தமிழ் மக்கள் அடங் கிய பகுதிகளில் இயங்குகிறது. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களோ சுற்றிலும் சிங்களம் பேசு போர் மத்தியில் வலிப்பதனால் தனிச் சிங்களச் சட்டம் மறித்த தமிழர்களிடமிடமிருந்து வம்சா வளியினர்களைப் போதுமானபடி பாதிக்கும். இந்த நிலைமையில் மொழி வரிமைப் பற்றிய எந்தப் போராட்டமும் பத்து லட்சம் தமிழ் பேசும் வம்சாவளியினர்களையும் அழைத்திட்டுக் கொண்டு தடைபெற்றதும் மட்டுமே அது அதிகரிக்காத நடப்பதும் தவிர பல்ல அளிப்பதும் சாத்தியம். போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் விஷயத்தில் காங்கிரஸ் மகா நாடு ஒரு முடிவுகட்டப் போதிய சந்தர்ப்ப

கோவை தொழிலதிபர் திரு ஜி. என். ஸாம் (திரு ஜி. நாராயணசாமி) சென்ற மாதம் காலமாகிச் சென்ற செய்தியைக் கேட்டுத் திடுக்கிடாதவர் எனரும் இருக்க மாட்டார்கள். இவரின் பணியும் பரந்த கண்ணாடிப் படைத்தவர். ஏனோ எவியவர்க்கு இரங்கும் கண்களாளாக இருந்தவர். கம்போடியா மியன், கியூயூமார் மியன், இந்தியா மெய்லுப் போன்ற ஸ்தாபனங்களில் முக்கிய பங்கு கொண்டிருந்தார். கோவை சுதந்திரக் கட்சிக்கு உபதீவனராக இருந்த உற்சாகமாகப் பணியாற்றி வந்தார். அவரது மறைவிற்கும் வருத்தும் குடும்பத்தா ருக்கும் உறவினர்களுக்கும் தங்கடர்க்கும் நமது அனு தாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சுதந்திர நிதி

கட்சியில் ராஜாஜி அவர்கள் விடுத்திருந்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் தீர்மானம்... அவர்கள் கத்திரி நிதிக்குப் பொருள்தர வேண்டுகிறார்கள்.
(பிரமலி 4-ந் தேதி முதல் 18-ந் தேதி முடிய)

ஆர். ஜெயம்மாள்	...	2 00	மாத்ருதீ சக்கரவர்த்தி	...	10 00
வி. கோபிநாத்	...	1 00	ராஜகங்குலி அம்மாள்	...	1 00
எஸ். எஸ். கே. முர்த்தி	...	1 00	எஸ். ராமமூர்த்தி	...	1 00
ஆர். கப்பராமன்	...	1 20	தி. சிந்தாமணி செட்டியார்	...	5 00
ஆர். பாலகிருஷ்ணன்	...	3 00	எஸ். எம். ராகவன்	...	1 00
டாக்டர் கே. ராமச்சந்திரன்	...	10 00	ஏ. கே. வெங்கட நாராயணன்	...	5 00
வி. லக்ஷ்மி அம்மாள்	...	5 00	ராஜம்மாள்	...	12 00
டி. எம். கிருஷ்ணசாமி	...	5 00	அகரமங்குடி சத்திரக் கட்டி கயிப்படி
டி. எம். அப்பாபுரணிவம்மாள்	...	5 00	நாகசாமி அய்யர் குலம்	...	11 00
டி. எம். ஸ்டீபன் நாராயணன்	...	5 00	எஸ். ஸுப்பிரமேசுவர தேவர்	...	1 00
கே.சி. நாராயணன்	...	1 00	வி. எஸ். நாகசாமி	...	1 00
டி. கே. கப்பிரமணிவ பிள்ளை	...	1 00	அண்ணாப் பங்கநாத்
ஏ. கண்ணன்	...	1 00	அப்பாக்கார்	...	5 00
ஜார் அன்பர்	...	5 00	எஸ். ராகவராயர்	...	10 00
கணகவல்லி	...	5 00	குரு பம்பாயத் தொழிலாளி	...	1 00
பி. கபிலப்பா செட்டியார்	...	101 00	ரா. கி. பாரிசுகார	...	3 00
டாக்டர் டி. ஏ. சாம்பசிவம்	...	10 00	மதுரை அமைத்தினர் 'பி'	...	5 00
ஸாது தரிம குழு ஜி.	சர்மா	...	3 00
கிருஷ்ண ராய்	...	1 00	சி. எஸ். நாகசுந்தரம், ஹரி	...	10 00
எஸ். விசுவநாதன்	...	4 00	10-1-61 முதல் 3-2-61 முடிய	...	2137 06
வி. ஜெயப்பா	...	5 00	மொத்தம் வரவு	...	7415 87
வலிகா பூதிலாசலன்	...	5 00			

மனிதது அதுவிறகு ஏகோபித்து நோடு
 ஈழமும் தீயிரளாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்
 தால் இதற்குள் பலன் அளித்திருக்கும் என்று
 சொல் கருதினார்கள். கொழும்பு போராளிகளிட
 தில் கால்கிறால் தற்சமயம் கலந்துகொள்ள
 வில்லை. ஓரேன் மாதம் தடைபெறும் அதன்
 கருடாதிதிர மாதாநாடுகள் இவ்விஷயத்தில்
 கரு லாபகேயோப வேண்டியிருக்கிறது.

அரசாங்க அலட்சியம்

தமிழர் அரசுக் கட்டுவதில் தேரடி நடவடிக்கையை அரசாங்கம் ஈடுபடும் செய்வதாகத் தெரிகவில்லை. தமிழர் அரசுக் கட்டு தேரடி நடவடிக்கைகளில் இறங்கப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டவுடன் அரசாங்கம் ஈட்டாரம் வசியம் நிதிதளவு எவ்வளவு ஒதுக்கப்படும் என்பதோ உண்மைதான். மொழியி் பிரச்சினைக்கு ஒரு சமூகமான முடிவு எட்ட அரசாங்கம் பார்வையிடவில்லை. கட்டுவதில் விசேஷக் கட்டுமொன்றை நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்த விசேஷக் கட்டம் சென்றவாரம் நடைபெற்றபோழுது மொழியி் பிரச்சினை தவிர மற்ற எல்லா விஷயங்களும் பேசப்பட்டன. மொழியி் பிரச்சினையை ஒத்திடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் தமிழர்களுக்கெதிரில் ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடும் இல்லாததுதான் என்று சொல்வது பொருத்தது. இயங்குகத் தமிழர்களின் சமீப காலச் சரிதிரும், ஒற்றுமையின்மை

பிழை அளவுகளுடைய பிறப்பினால் எவ்விதம் நலவொன்றாகப் பறி போய்க் கொண்டிருக்கிறதென்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தமிழ் பேசும் இனம் ஒரு குடும்பத்தினர் போல் கூட்டுப்பாட்டுடன் ஒன்றாகவும் வளரவில்லை. அவர்களுக்கு விமோசனம் இங்கிலாந்துப் படை நாளுக்கு நாள் காலக் கடியதான இடங்கொடுத்து. இந்தப் பேராபத்தான சமயத்தில் கூடத் துரிதத் தலையாக்கச் செய்துள்ளனராயினதையும் தவிர்ப்பட்ட சுட்டி நலனையும் கருத்தில் கொண்டு போஷப்பட்டிருந்தால் அவர்களைக் கட்டியவர்களுடன் காப்பாற்ற முடியாது.

தேவாரம் பட்டங்கள்

பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டு வந்த கௌரவப் பட்டங்களைக் காண்பதென்பது திரு பண்டாரநாயகர் பிரதம மந்திரியை விடவுடன் துற்துறிகளாகவேண்டும் ஏற்கனவே பட்டம் பெற்றவர்கள் அந்தப் பட்டங்களைத் தொடர்ந்து உபயோகிக்கவே செய்தார்கள். அரசாங்கப் பிரகடனங்களிலும் அந்தக் கௌரவப் பட்டங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்தன. இனி அரசாங்கப் பிரகடனங்களில் கௌரவப் பட்டங்களைப் பிரகடிக்கக் கூடாதென்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் இப்பொழுதே ஆயோசனை செய்து வருகிறது.

- ரகுனி

இம் மாதம் 6-ந் தேதி ஸ்ரீ காமமொடி பீடாதிபதி களும், ஸ்ரீ துபேந்திர சரசு வதி கலாமிகளும் கும்ப கோணத்துக்குச் சென்ற விஜயம் ஒரு பெரு விழாவாக நடந்தேறியது.

1. ஸ்ரீ கலாமிகள் சிவிகையில் பாவனி வருகிறார். 2. இளை கலாமிகள் குதா கைத்துடம் பாடிவழி நகர் வலம் வருகிறார். 3. இளை கலாமிகள் அலுண்டான்ம். 4. பெரியவர்களுக்குப் புதுப் பெரியவர்கள் அடிநேகம் செய்கிறும் காட்சி.

மருது பெற்ற விருது

சிந்தையார் சிந்தையுள்ளார்
சிவநெறி அங்கத்துமானார்
எந்தையார் எம்மீரானார்
இடைமருது இடம் கொண்டாரே.

— அப்பர் கலாமிகள்

இரு இடை மருது களின் மலினாவே தலி. மற்ற க்தவஸ்களிலுள்ள இவ்வக முர்த்தங்ஙன், கலாமிசர், கத்தரேசர் என்றிப்படிப் பெயர் பெற்றிருக்க இங்குள்ள மூலவரோ மலாய்கம் என்றே நாமம் பூண்டிருக்கிறார். எனவே இறைவன் இவ்வகமாக உற்பத்தித விவரத்திடு இப் பதில் அடிகிசேனமாண் தல்வலர்? இவ்வாண்டு விவரத்திலியில் அப் பதிக்கு மேலுமொரு வேருமானத்தகச் செந்து விட்டார் ஸ்ரீ காலுசி காமமொடி பீடாதிபதிகள், தமது தாங்கு கால பூண்டுகைய கும் அங்கேய நடத்தியதன் மூலம், பெரிய வர்கள் இடை இரு காலமும் புதுப் பெரியவர்கள் மற்ற இரு காலமும் பூண்ட புரிந்தனர். இவ்வாண்டு விவரத்திலியின்றே பிரதோஷ பூண்டுகள் சேர்ந்து கொண்டது மேலு மொரு விசேஷமாகும்.

ஆதிசங்கரர் திகிலிறுத்திவபோது மகா லிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஓர் உருவு

'அத்வைதமே சத்திவம்' என்று கையுயர்த்திக் கூறியதாய், விவரத்திலியில் ஆசாரியர்களை சேவித்த அப்பல்வாசிரம் பக்தர்கள் அந்த சத்திவத்திம் வடிவு இதவே என்று உருகிப் பணிந்தனர். பூனிலும் சென்ற அந்த வதி பாட்டைக் கண்டதோடு ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்பாஷ்மி அவர்கள் விடிய விடிய கரணுக்கு இகைமால் சேர்ந்தித்த பூசனையைக் கேட்டும் மெய்ம் மறந்தனர்.

விவரத்திலியை ஒட்டி, ஸ்ரீ கலாமிகளின் ஆக்ஷைப்படி, காலி ராமேசுவரம் கங்விட்ட 11 தவஸ்களில், 11 நாட்களுக்கு, 11 ரித்திக்கு களைக் கொண்டு, தினம் 11 ஆகிருத்தி விதம் மகாருத்திர பகிலும் நடைபெற்றது. இரு விவடமருதுகளில் வக்ளும் பூர்த்தியாகி, வரோர்த்தானை என்ற இடைவருத ஆணாதி நடைபெற்ற வைபவத்துக்கு கலாமிகளும், புதுப் பெரியவர்களும் பிரசன்னமாகி விருத் தனர். திலிச் இருபுறமும் இருவரும் நின்று குரீயன், சத்திரன், அக்கிலி என்ற முப்போதி களையும் ஒன்றாகக் காண்பதுபோல் தொடர்ந்து வது. பின்னர் வக்ளுத்திம் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களும், ஆசாரியர்களும் மமார்பி பைக் குறிக்கும் அவசியுத ததாமதவதச் செய்தனர். அப்போது காலித்திறை பன் டைய நைமிராரணவமாகக் காட்சியளித்தது.

மாயூர நகரில் என்னுமிவரது ஜோதியடிக் பிள்ளை 11, 12 தேதிகளில் பிரகாசித்தது. அதற்குப் பின்னரம் ஸ்ரீ ஆச்சார்ய காமாட்சியின் விருப்பம்தான்.

தாமரை ஆதினம் ஸ்ரீ 11 வரின் குழந்தை சந்தித்தான் அவரவரின் அன்புப்புகழினால். ஸ்ரீ ஆச்சார்ய காமாட்சியும், ஸ்ரீ புதுப்பெரியவரின் அவர்களும் சனிக்கிழமை நிருவாகம், மருத்துவரிருந்து மாயூர நகரம் வந்து சேர்ந்தார்கள். மாயூரம் நகரப் பெருமக்கள் திரளாகக் கூடி ஆச்சார்ய காமாட்சிக்கு அபிமானமாக வரவேற்பு அளித்தார்கள்.

'திருநெல்ய தெய்வத் தமிழ் மன்றம்' அதன் தருமபுர ஆதினம் கன்னி விவசாயன் சார்பிலும், ஸ்ரீ குரு ஞான சம்பந்தர் வார வழிபாட்டு கழகச் சார்பில் ஸ்ரீ ந. திருஞானம் பிள்ளை அவர்களாலும் காமாட்சிக்கு வரவேற்புடன் கருங்கப்பட்டன.

இரவில் மிகச் செல்வாக நகரப் பெருமக்களாலும் பத்திரிகையாளர்களும் நடமாடும் பிரவேசம் நடத்தப்பட்டது.

1. கரும ஆச்சார்ய ஸ்ரீ கரு ஸா சந்திரதாசன் அவர்கள் அவர்களிடம் ஸ்ரீ ஆச்சார்ய காமாட்சியின் ஏதற்குக் கொள்கை? 2. மிகவுயில் ஸ்ரீ ஆச்சார்ய காமாட்சியின் தனி மானிடவாத நன் பிரத்திபிம் பிது அளித்து மருந்தல். 3. தருமம், நூல்கத்தார் அளித்த வரவேற்புரைகளுக்கு ஸ்ரீ ஆச்சார்ய காமாட்சியின் மெற்செயுடன் செற்பாகப் பதிலளித்து அருகாக. 4. திருநெல்ய தெய்வத் தமிழ் மன்றத்தில் பத்தர்கள் புலகரு ஆச்சார்ய காமாட்சியும் புதுப் பெரியவராலும். 5. ஸ்ரீ வணங்கார கோமுகியில் ஸ்ரீ ஆச்சார்ய காமாட்சியின் அநிவாசியின் எழுந்தருளுதல். -- போட்டோ: என். சாமசெருகுரு

பரம்பொருளில் ஒன்றிய மகான்களால் இவ்வகை விவகாரங்களில் ஆழ்ந்து மேலவதேன்பது இயலாத காரியம். எனினும் இவ்வகையே மேல்வெள நம்பும் மக்களால் விவாதமாக அவர்களும் இதில் ஈடுபட்டாற்போல் தோன்றுவார்கள். இதை நீதிபனை மரக நிரூபித்து வரும் நம் காமகோடி பீடாதிபதிகள். இப்படி மேல்முற்றத்தவாரியாக நோக்குவதும் ஒரு வித கயநலமே என்று கூறும்போது, அவருடைய எல்லையற்ற அந்த எளிகடக்கு அஞ்சல் செலுத்தவேண்டும்; அஞ்சல்கூடச் செல்கிறோம். தேவர்களும் பணியும் எடுத்தாது மகாபெருமையின் இயல்பும் பணிவார்த்தை அடக்கியே — ஸு விவியோ வயப்ப வயபவவாஉமே — என்ற வாக்கியத்திற்கு இவ்வகையை இவர்களும் ஆசாரியரின் உணர்வு பங்காக உணரப்படியே விளக்குகிறது இந்த உருக்கமான கட்டுரை.

வாழ்க்கை எனக்குப் புகட்டிய பாடம்

நாக்குரு ஸ்ரீ கங்குலி காமகோடி சங்கரச்சாரிய கவாயிகள்

எனக்கு வாழ்க்கை இடைபருமல் புதுப் புதுப் பாடக்கவித கற்பிக்க முயன்றுதான் வருகிறது; எனினும் நான் எவ்வளவு எதை உயிர் கதவெல்லாம் என்றுதான் உணர்வின் நென். ஏனென்றால் கையாத்தியலையே என் கருபாருகனென்களும் மேல்முற்றத்தவாரியான கவாயிகள், நான் உண்ட எத்தனை எத்தனைபோ விதமான அனுபவங்களாலும் இந்த மனப்போக்கைச் சரிப்படுத்த முடியவில்லை. என்னுடைய முதல் இரண்டு அனுபவங்களை — அவை என் மூன்றும் பிராயத்திலும், நான் கால் பிராயத்திலும் தீவிரத்ததாக ரூபம் — தீவிரக்கலையே அச்சமாக இருக்கிறது. சபலம், பேராசை, பெரு வேட்கை, மோசடி, குதமம் சக, இழப்பு, புகழ்ப்புகழ் முதலியவை குறுக்கிலும் நெருக்கிலும் இட்டுப் பிசைப அனுப வங்களே அவை.

ஓர் இரவு மர நாயொன்று எப்படியோ விட்டு அதைக்குள் வந்து விட்டது. உரீயில் வெள்ளம் போட்டு கவத்திருந்த குறியை கழுத்துடன் ஒரு தொண்டியில் அது தலையை இட்டுக்கொண்டு விட்டது. பிறகு அதற்கும் தலையை வெளியே இழுத்ததற்கொள்ள முடிய வில்லை. இரவு முழுதும் இதே சகட நிலையில் அது அமைதியில் இயங்கும்படி அளித்தது. எவ்வளவு விட்டாலும், அவ்வளவு புத்ததாரும் இந்த ஒளியில் விழித்துக் கொண்டு, ஏதோ நிரூட்டுப் புரட்டுத்தாளுக்கும் என்று எண்ணி விட்டார்கள். ஆனால் சத்தமோ அதிகமாக வரை விடாமல் நீடித்தது. பிறகு சில 'குரூ'கள் போனும் கவாயிகள் சென்று சத்தவத திறத்தார்கள். உள்வெள பேராசை பிடித்த அந்த ஆத்தமையைக் கண்டார்கள். அதை ஒரு தாதுடன் கூறித்திரும் கட்டி லுர்கள். சில 'அனுபவங்கள்' என் அனுபவம் வரப்பட்டன. இருபுறமாக அடக்கள் தீவிர விதத்தைப் பிடித்தபடி பண்டார்த்த உடத்த, ஒழுக்கில் பாத்திரம் மரதாவின் தலையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது. அந்த மரதாவ் கவிரை குப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. கண்டறியல் அதைக் கொண்டு போய் வெளியில் எப்போ வேதனையாக விட்டு விட்டார்கள் என்ற நிலைப்பு. பேராசை, எத்தனைய பவர்களுக் கிளவிலும் என்பதைக் கண்டால் குடப்பித்த இந்தச் சம்பவமே என் முதல் அனுபவம். அந்தப் பேராசைக்காக எவ்வளவு அண்ட விட்டார் கவாலும் ஏதாவது தூக்கத்தை இழக்க நேர்ந்தது.

அடுத்த அனுபவம். நெருங்கொரு போன ஒருவர், சின்னது சிறு பொன் காப்புடன் அணிந்த நான் தலையாக இருப்பதைக் கண்டு உள்வெள துடித்து அந்தக் கவர் முயற் றும். அக்காப்புடன் கொக்கிள் உட உடத்துப் போயிருந்தன. அவற்றை உடனே நெருக்கிக் கொண்டு வருமாறு தானே அனுபவம் அறிவாரியாக, அழுத்தத் திருத்த மாக உத்தரவு போட்டேன். என் உட்கலையை சிரசால் கவிர்த்த அவன், தானே கிட்டிய அந்தக் காப்புத்துடன் ஒடிவிட்டான். என் னுடைய ஆபரணத்தைச் செப்பலிட தானே ஏற்பாடு செய்ததில் துள்ளியபடி, உள்வெள விருத்தவர்களிடம் விஷயத்தைக் சொல்வ விவரத்தினால், குற்றவாளியைப் பிடிப்பதற் காக அவர்கள் நெருங்கு ஒரு வந்தார்கள். ஆனால், பொன்னுளமி என்று அவன் கொள் கிக்கொண்ட அப்பாற்புப் பெயருக்கேற்பப் போய் காப்புடன் அவன் கொத்தாமையே ஆகிவிட்டான்.

மோசடும் போய் விடுவோமோ என்ற உணர்வு, இவ் உலக காப்புத்துக்காகத் துருக்கு வழி பாய்வுதில் இவ்வா கொள்ளும் உணர்வு, இவ்வாறாகத் துருக்கும் இத்தச் சம்பவங்கள். இவ்வா, கன்னமறிப்பாப் பரு வத்தியைதான் தீவிரத்தனவென்றாலும், ஏதோ ஒரு விதத்தில் பிள்கும் பிள்கும். ஒவ்வாற போட்டி மற்றதாக, இவ்வாறாகும். தன்னாற இத்தனாவிலும், ஏதாவதுதைய எழுபதாவது வயதிலும், தலையில் தட்டியவடியும் உள்ளன.

தலையே மையமாகக் கருதும் இந்தச் சவதல் உணர்வையும், அதொரு மேல்முற்றத்த வாரியாக விவகாரங்களை நோக்கும் என் இயல் பான மடுபுவாதத்தையும் ஓர் அனவு கொண்டாகப்போனது வேளியுணை தீர்வையினை மூத்படுகிறோம். இதன்கூடான் 'கேட்டிக் காரர் காலியார்' என்ற விவாதமையும் தப்பாமல் வரப்படுத்த உருகிறோம். இந்த அனவையின் மூலம் ஓர் முடிவுக்குத் தான் — சவதல் நோக்கங்கள் மூன்றுக்கு நிதானத் மனிதர்கள் வாருமே இவ்வா என்ற முடிவுக்குத்தான் — வரவேண்டியிருக்கும்.

எனினும் உண்மையில் அக்கா தீர்க்கும் ஆண்டுகள் கருண்டு செல்லச் செல்ல வேறு ஒரு கருத்துப் பதிந்து வருகிறது. என் பொலப்படி இதுவும் மேலோடுதான் பதி விறது. அதாவது, தன்னெதிவிலும், தருமத் திலும் ஆற வேருன்றி நித்தும் சில ஆகமாக

எனும் இப்பூவுலகில் ஜீவிக்கத்தான் செய்கின்றனர். தாங்களாகவே முடிவத்து பிரகடனமேதே உயிர் வாழ்கின்றனர். இதற்காகத் தங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையும் போகவல்லதும் துறப்பது மட்டுமீன்றித் தங்கள் ஆத்ம வளர்ச்சிக்கான சாதனைகளைக் கூடத் தியாகம் செய்கின்றனர்-இப்படி ஓர் உணர்வு எனக்கு உதவமாகிறது.

1907ம் வருஷ ஆரம்பம். நான் திண்டிவனத்தில் விரிந்துவர மிகுன் பள்ளியொன்றில் படித்தல் கொண்டிருந்தேன். அப்போது ஒரு விஷயம் கேள்விப்பட்டேன், நான் ஆண்டு எங்கள் களுக்கு வித்யம் செய்த ஸ்ரீ காம கோடி பீடத்து சங்கராச்சாரிய கலாமிகன் கலகம் என்று ஊர் வீதித் தெருவிட்டார் என்று. கலைய ரொமம் ஆர்க்காட்டிலிருந்து பத்து மைல், காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இருபத்தைந்து மைல். என் தாயார் வழியில் இருந்த ஒன்றுவிட்ட சகோதரருக்கு வீடாரொகையை நடத்தி விட்டதாவும் பின்னர் தகவல் வந்தது. அவர் ரிசுவைத்தில் விறகு வத்தியவன் செய்த பீன் ஆசாரியர் முகாமில் சேர்ந்திருந்தார்.

என் அக்காவின் விதவையான, ஆதரவற்ற சகோதரியின் ஓரே புதல்வர் அவர். அவருக்கு ஆறுதல் சொல்ல அந்த முகாமில் பாடுமே இல்லை. இதைச் சந்தர்ப்பத்தில் குடும்பத்தார் என் தந்தை. திண்டிவனம் தாழ்காவில் அப்போது அவர் பள்ளி வபர்வலனர். அவரது மாட்டு வண்டியிலேயே அறுபது மைல்களும் போவதென்று உத்திரவும். ஆனால் திடீரென்று திருச்சியில் கடைபிடித்த உயிர் மகாநாட்டுக்கு அவர் செல்ல வேண்டியது போகிற காலகட்டப்பட்டது.

என் அக்காவே என்னோடும். மத்தல் குழந்தைகளோடும் கலையக்குக் கிளம்பிவிட்டார்கள். சகோதரியின் ஓரே மகன் சந்தியாபொயினிட்டான். அவனைத் தேற்ற வேண்டுமே என்று, காஞ்சிபுரம் வரை சரிலில் சென்றோம். அங்குள்ள ஸ்ரீ சங்கர மடத்தில் தங்கினோம். குமாரக் கோட்டத் திருக்குளத்தில் கந்தானம் செய்யப் போனேன் நான். அங்கே, பரமேஸ்வர ஸ்தலி அடைந்த தமம் திண்டிவனம் புகா பூசுது செய்வதற்குச் சாமக்கிரிசன் வாய்க்கு வந்தவராக கலைய மடத்தினர் வண்டியில் வந்திருப்பதைக் கண்டேன். ஏனோ அவர் ஊர் ஒருவர்-மடத்தில் பரம்பரைக் காரியங்கள் அவர்-என்னைமட்டும் தம்முடன் கருமாறு பணித்தார். என்னைத் தொடருமாறு என் சந்தத்தாருக்கும் வேண்டு குண்டி அமரத் தப்பிட்டது.

பிரயாணத்தின்போது அவர், நான் இனி வீடு திரும்பாமலே போகக் கூடும் என்று, இனி என் வாழ்நாள் முழுவதையும் மடத்திலேயே வறிக் வேண்டி கரலாமென்றும் குசாயாகத் தெரிவித்தார். சரிதான், ஒன்று விட்ட தமையன் மடாபிவிதி ஆயிரக்குடிலு அல்லவா, தாம் அவருடனேயே வறிக் வேண்டுமென விரும்புகிறார் போதும் என்றுதான் முதலில் எண்ணினேன். அப்போது எனக்கு வயசு பதின்மூன்றேதான்;

இந்த வயசில் நாம் மடத்தில் அவருக்கு என்ன வித்திக் உபயோகமாபிடுக்க முடியும் என்று ஆசாரியப்பட்டேன்.

கைக்கள் பரமம் போகில் காரியவந்தர் மெல்ல மெல்ல விஷயத்தை விளக்கினார். எனக்குத் தாமதம் முன்றலாய் புது ஆசாரிய குக்கும் ஜூரம் என்று துள்ளியாகி விட்டதாம், என்னை அதிர்வரவில் கலையவிக் சேர்ப்போர் அதனுத்தாம் துடிக்கிறார்கள். குடும்பத்தாரிடமிருந்து பிரித்ததுகூட இதைக் காட்டு. திண்டிவனத்துக்கே சென்று என்னை அமைத்துக் குமாறுதான் அவருக்கு உத்தரவாயிருந்ததாம். கழிவில காஞ்சியிலேயே கண்டு விட்டார்கள், சம்பவங்கள் இவ்வாறு எதிர்பாராத முறையில் திரும்புவதைக் கண்டு நான் பிரமித்து விட்டேன்; அதிர்ந்த போனேன். வண்டியிலேயே மண்டியிட்டு அமர்த்தபடி 'ராமம், ராமம்' என்று உருவேற்றலானேன், நான் அதிர்ந்திருந்த ஆண்டின் வழியாக அது ஒன்றுதான். எஞ்சிய பிரயாணத்தில் அதைவே, நான் சொல்கேன்.

என் அக்கின் விதிவ காவம் உடத்துதான் வந்து சேர்ந்தார்; சகோதரியைத் தேற்று வதற்காக வந்தவன் அதே காரணத்தின்காகத் தனக்கு ஒருவர் தேறுதல் கொள்வ வேண்டிய விதி ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன் வந்து சேர்ந்தான்!

நான் காஞ்சாவம் உடுத்து விட்டேன். ஆனால் ஏதோ துணுக்கத் திவாகம் செய்ததாலோ, தமது பூண்டதாலோ அல்ல, குழுவில் பெரு அதிக சாவல் வறிக்வும் பார்க்கியும் பெற்றவனு மல்ல நான். சந்தியாகம் ஏற்ற முதல் தாளி விருத்தே ஜாங்கியம்மான் ஒரு தர்பாரில் கலையிதமான கைக்கரும், பொறுப்பும்கூட என்னைக் குழித்து கொண்டான்.

ஆனால் ஒன்று! என் பரமேஸ்வரில் பரம சேவியர்களான தம்பையரு ராமகிருஷ்ணவர, அண்டவலம் பசபதி அய்யர் என்ற இருவர் தான் தமது பெற்றப்போது கலையவிக் இருந்த தாரிகல், அவர்களுக்குத் தேவ ஆர்க்காடு மாவட்டக் கோட்டியில் உத்தியோகம். நான் என் இளமைப் பருவத்தில் என்னைத் தக்கபடி உருவாக்கிக் கொள்ளத் தக்கவரன் இவ்வாறு சகலரும் செய்வதென அவர்கள் கைக்கயம் பூண்டிருந்தது தானடைவிக் தெரிய வந்தது.

தாமகிருஷ்ணவர பதவிக்கான மனப்பாங்கு படைத்தவர்தான், எனினும் ஏராளமான குடும்பக் கலயக்கு அவர் ஆளாவிட்ட தால், என் விஷயமாக அவர்கள் வறிக் முற்பட்டிருந்த பாரம் முழுவதையும் பசபதி விக் கோடு தாக்க வேண்டியதாயிற்று. வேலையிலிருந்தபோது தமது ஒன்று நேரக்கால வேல்களும் ஏமாந்த தியானத்தினும், ஸ்ரீ சங்கரரின் பிரகாசனங்கூறும் சொலிட்டவர் பசபதி. அப்படியிட்டவர் தான் பீடம் ஏதே உடல் வேலையிலிருந்து ஒன்று பெற்று அனவரதமும் என்னுடனேயே இருக்கவானார். என்னுடைய செவகலையும், பேச்சையும், என் இளமைத்தையும் கூட அவர் கண் காணித்து வந்தார். மடத்தில் அவர் செவ திவாகத்தை மேற்பார்ப்பதற்கானத் தமது தியான காலத்தைக் கூடக் குறைத்துக் கொண்டார்.

என்னை அங்கப்பிப்பாது தனிமையில் காள் பார் அவர். அந்த இடைவெளிகளில் என் னிடம் காணப்பட்ட ஒங்கொரு பவனை அங்கத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வார். அவற்றைத் தனிப்பதற்காக அவர் கூறும் யோசனைகளின்படி நான் நடக்க வேண்டு மெனக் கேட்டுக்கொள்வார். அவர் என் னிடம் மிகவும் கடுமையாக நடந்துகொள்ள வேண்டியிருந்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. அப்போதெல்லாம் அவர், தம்மளவில் மெலான ஆசிரமத்தினுள்ள ஒருவரிடம் அபகாரம் செய்வதாகவும், நான் குதையற்ற துறியாகப் பரணிடத்தயர் அந்தரூப பிரா வச்சித்தம் செய்யப் போவதாகவும் கூறுவார்.

தமது மகத்தான அறிவு அளவிட கொள்ளு மாறு நிரூபி யென்புமென்று ஓய்வொரு தாளும் தம் தண்டர் ஓய்வொருவரையும் தாண்டுவார் அவர். இவ்வாறே இவ்வி ண்றிருந்து நாம் என்சென்னை நிரந்தரப் படிப்பின் பெற முடிந்தது என்பதை மனம் விட்டுச் சொல்வார். தமது பவனைக்கண் ணிட்டபட்டாக எடுத்துக்கறி. உபநிசத்தமும், பூர்வகரணம் துயில்களும் கூறும் பரிசுரங் களை இவ்விவகாரத்தில் பரிட்சை பார்த்தவரையா என்று கேட்பார்.

தெருவில் செல்லும் பரிசுரமற்றவர்களைக் கூடச் சந்தித்து அவர்களையுடைய இடர்களையும் இன்னல்களையும் கேட்டறிவார். அவர் களையும் ஆண்டவனின் செய்படியாளர்களாக, வேதாந்தத்தை அனுசரிப்பவர்களாக, பூர்வகரணம் உண்மைச் சீடர்களாக உயர்த்தி விடுவார்.

1934 வரை, அந்நவது பதினெட்டு ஆண்டுகள், அவர் என்னை தெருக்களாக வாழ்ந்து பாங்கு பட்டவர்களைக் கேட்டார். என் பொருட்டே, சொல்லுக்கும் எால் விக்கத் துக்கும் 'புரம்' வாய்ந்த ரூப்பொகைத்தில் நகலிருந்து அந்த நோணையும், வாய்ச்செவியும் ஏற்றார். இத்தன்மையிலும் அவர் என்னைப் பிரிய வேண்டுமா?

கடவுளின் தம் இவ்வத்தில் சில மாதங்க ளாக அவர் நோவ்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது நான் நாளும் என் வாத்தியரையின் அக்கு சேம்பறேன், என்னை வர்வனமாக அழைத் துச் சேம்பறபோது அவர் மடத்து வானை வயத் தட்டிக் கொடுத்தார். அன்றிரவு அவர் இறுதி ழக்கப் பிரிந்தது.

பலமோ, பட்சமோதமோ இவ்விப் பிரிவுக் காலமே, இறைய அன்புடன் வாழ்ந்த ஒரு வாழ்வு அது.

1923-ம் ஆண்டு, நூர்ச்சி மாவட்டத் தில் வாத்தியர். பிராமமொன்றில் தங்கி யிருக்கிறேன். அப்பே நிறுமி ஒருத்தி - பன் னீரங்கு வயசுதான் இருக்கும் - உன் தம்பி ஒரு பெரிய சொல்லிவிட்டான் என்பதற்காக உங்களைக் கண்டிப்பதைக் கேட்டுறேன். அந்தச் சிறுமி, சந்திப்பதுக்காகக் கட்டி ஆடியதும், தம்பி கேட்டுப்போகக் கூடாது என்று கரி சனம் சொன்னும் அங்குக்கு அவன் மீது அன்பு வைத்திருந்ததும், மாணவிகளின் ஆக்கங்க்கும் மேலாகப் படுகின்றன. இவ் வளவு காணத்தக்கப் பிள்ளைகூட அந்திக்கும் சிலை நான் மறப்பதற்கில்லை.

தேவராய் பவனத்தின்போது ஒரு பொருள் சந்திரத்தில் நான் முகமிட நேர்ந் தது. அக்கே ஓர் அழையில் உபதான சிவ நம்புதிரைக் பேசிக் கொடியிருந்தனர். ஒரு வர் தம் பூததவதத் தொடகலுத்ததாகும் பூதரூப் கேட்டியைத் தந்தார். என்னும் கையிலே வந்தபடியேவான் இருந்தார். சிறிது நேரமான பின் தவந்தரகணர்த்த பூதரூபிக் கவசத்தைச் சேறுத்தினார். சேறுத்தியவர், உடனேயே பூதரூபக் கட்டி வந்தத்திட்ட டார். கம்பிக் வந்த கொண்டதாக. பூதரூப செய்ந்த தேவையான சப்தரூபிக் கணத்தான கையப்பதற்குத் தாம் உத்தரந் சேய்த ரூபத்தி நோற்று விட்டதாக அவர் வாய்மை சொன்னார். உண்மத் தீர்வாகக் இக்காரம்போது, பூதரூப செய்வதாகப்பகட்டுச் செய்வதைவிடப் பூதரூப செய்வாநிருப்பதே விவாக்விபேசைக் குதவதாகவும் கூறினார்.

என் தினத்தில் அப்படியே பவனமயாக உணந்து இறந்த சம்பவம். அந்த மாதம் ழுண்டய நோக்கம் எவ்வளவு அந்தரகக் கத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்பதை இது வகியுறுத்திக் கூறுகிறது.

சீத்திபாமி ஒருவரைச் சந்தித்தேன். கட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் எங்கிலித்துள்ள ஒரு நோயத்திம், இது நடந்தது 1939-ம், அவ ருக்குத் தமீழ்மிக் தெரிவாது; தெறுங்கும் தெரிவாது. மராத்ரி, நதித்திதான் தெரி வும், ராமேசுவரத்தக்கு ரயில் பாரக்கமாகப் போனாராம். கழிவில் அவரது தண்டம் காலமுறப் போய்விட்டதாம். வேறு தண்டம் பெறுமிவரை அவர் உபகாரமிருந்ததாலேயே தோன்றியது. எனவே, சம்பகாரதச் சேய்த முறையப்படி தண்டம் ஒன்றை அவருக்கு அளித்தேன். அப்போது என் யது உபகாரக் கட்டித்திருந்தார் அவர். என்னதும், அன்றிருந்து என்னைப் பெ தம் குறையாகக் குதவாரார். நான் அவரது ஆசிரம தருமத்தைக் காப்பாற்றினேனும், அதனும் அப்படியாமி! 1945ம் வித்தி அண்ட வும் வரைவில் என்னை விட்டு நோடியும் தீக்க மறுத்தவர் அவர்.

அவர் என்னொரு நோர்ந்த புதிது, 1929-ம் வருஷ சாதர் மாகம்யம். நான் மயேசுவாக் காய்ச்சலில் படுத்த படுக்கையாமி விட்டேன் தாற்பது நாட்கள். அதுவரையில் என்னை வரலுமே தொட்டு வரக்கூடியில்லை, அப் போதே என்னும் உதவியின்றி தடக்கவும், திறக்கூட முடியவில்லை, புதிதாக வந்த இந்த முதியவர்தான் இந்த உதவியை எனக்கு அளிச்ச முன் வந்தார். தாலும் சத்தியாசி என்பதால் அதை ஓர் உச்சமையாகப் பெற்று, கடமைவாகச் செய்தார்.

அவருக்கு முங்கொயம் அநிகம். குரவே ரொம்ப அநிகாரமாகத்தான் இருக்கும். அக்கம் பக்கத்துக்கெவ்வாம் அயிரிடம் ஒரு நடுக்கம். மத்திய பாரதத்தில், தேவாந் சமங்கதானத்தின், ரிஷிஜி இலாகாவில் பவனி ஆதிதவ்வராம் அவர், ஆனும் அநிகாரத்தி கென்னியலா அந்த நாளுசாமெயும் தூக்கவி ராணியும்கூட அவரோடு போட்டி போட முடியாது!

ஈழத் தொழிலாளர் நடத்த பாலைய மகாநாட்டில் போழ்வுடி சோதரர்களுக்குப் போன்றோட போர்த்தித் தங்கப் பதக்கத் தில் "பாலைய மணி" என்ற பட்டம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பட்டத்தில் கீழாக் உட்கண்ட திரு அப்பாவுத் தேவர், வழக்கறிஞர் திரு பாலசுப்பிரமணியம், போழ்வுடி சோதரர்கள், ஸ்ரீ ஆசார்வானிச் பிரதிநிதி முகலிபோர் உள்வனர்.

ஒருநாள் தவறாமல் அவர் என் பாதக் களைப் பூதிப்பார். இவ்விருந்த அவரை யாராவும் தடுக்கவும் முடியவில்லை. பூனை செய்ப்போது அவர் முகத்தில் கண்ணீர் உருண்டோடும்.

காஞ்சியில் இருந்த சமயம். 'அவரது உறவினர் ஒருவர் ராமேசுவர யாத்திரை மார்க்கத்தில் அங்கு வந்தார். கிழவருடன் பேசியிட்டு என்னிடம் திரும்பிவர என்னை நன்றாகக் கடிந்து கொண்டார். அது வயதை எட்டிய பிடித்தும் ஒருவர் என்னையே உடவுளுக்கும் மேலாகக் கருதிச் சரண் புகுத்திருக்கிறார்; நானே அந்தப் பான்மையைச் சிறிதும் பிரதிபலிக்காமல், உணர்ச்சியின்றி மிக்குகிறேன். இது தமக்குப் புரியவே இயலாது என்று அந்த உறவினர். இந்த ஏக்கம் என்னிடம் எவ்வித எதிர்வினை வையவும் ஏற்படுத்தவில்லை—மேலெழுந்தவாறே நோக்குத்தான் என் இயற்கைக் குணமாயிடுதே!

ஒருசமயம் நான்கள் திருப்பதி சென்றிருந்தோம். அந்தத் தொண்டு கிழ வையார்களுக்கும் மூலையில் இருந்தவர். பெருமாளின் தரிசியைத் தற்காக நான் மகிழ ஏறிச் சென்றேன். தரிசுவம் ஆயிற்று. கோவிலிலிருந்து நான் வெளிவந்த அநேக சமயத்தில் கிழவனார் என்னை முன் வந்து நின்று, எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு, அங்கே இருந்தாப்பிவந்த இறுதி மலையைக் கடந்து விட்டிருக்கிறார்! அவரது வயது, அகிரமம். மட்டத்துடன் தொடர்பு இவற்றுக்கு மரபானது செய்து, அவருக்கும் பெருமானைத் தரிசுவம் செய்து வலக்க மூன் வந்தனர் ஆய அநொளிகள். அவரோ அப்படியே என் கரவடியில் வீழ்ந்தார். "இவர்தான் அந்தப் பெருமான், உங்கள் உபாசியை நான் ஏற்படுத்தவில்லை. மன்னிக்கவும்" என்று கூறினர். என்மனையில் பெருமானைத் தரிசிக்காமலே திரும்பினார்.

இந்த முதியவருக்குப் பல விதங்களில் மாறுபட்ட வேறு இருவரிடமும் நான் தொடர்பு கொண்டேன். இவர்களில் ஒருவருக்கு மற்றவரைத் தெரியாது. வயதிலும் அவர்களுக்குள் முப்பதாண்டுகள் வித்தியாசம். எவ்ருதும் அவர்கள் ஒரேயாதிரி என்னவினர்; செயல் பட்டனர்.

என் பாதத்தை வழிபடுவதில் இருவருக்குமே திரும்பிய பரவசம். என் நினைவினாலே இருவரும் பகலும் ஊழியிருந்தார்களாம். எந்த உத்பாதத்தையும், மனச்செய்தத்தையும் இவ்வளக்கும்ளவுக்கு அது அவர்களுக்குப் பெரும் பவத்தைத் தந்திருந்ததாகச் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

பின்னர்தான் அவர்களுக்கு என் பூசுதபாடு களும், கபரவமாக எதிர்ப்போது ஊழியிடுவாத வன் நான் என்பதும் தெரிய வந்தன. அவ்வளவுதான்! அவர்கள் பாதபூசுதையை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதோடு மட்டுமன்றி வேறு யாராவது என் பாதத்தை அண்முவதையும் முடிந்தமட்டும் தடுக்கவாசார்கள். ஓரளவுக்கு, என் பாதத்தை பக்தர்கள் பூதிப்பதே என் பூசுதபாட்டுக்குக் காரணம் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை.

இவர்களுக்கும் தங்கள் வாழ்வின் இதர பொறுப்புக்கள் சகலத்தையும் துறந்தனர். என்னைத் திருத்திக் கொள்ளுமறு என்னிடமே கேட்டுக் கொள்வதிலும், வேண்டிக் கொள்வதிலும், நான் இருந்த வேண்டுமென்பதற்காகவே துபமும் பிரார்த்தனையும் செய்வதிலும் தங்கள் எஞ்சிய வாழ்வுகள் முழுவதையும் செவவிடச் சங்கலித்துக் கொண்டார்கள் அய்விருவரும்.

காழ்க்கை எனக்கு இதைத்தான் கூறியிருக்கிறது: "பிறருக்காகமட்டுமே காழ்வதற்கென்று பகலாகச் சில அத்தமாக்களைப் படைத்திருக்கிறேன்." நன்றி: பவங்கள் பூசுத

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - சுப்பல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பிம்பிங், மதுரை-1

கிளைகள் : மய்பாப, கல்கத்தா, டெல்லி, சென்னை, நாக்பூரி, நோலாம்பூர்
ஆமதாபாத், கோயமுத்தூர் கொச்சி

1

மிகச் சிறந்த
பாதுகாப்பிற்கு
குளோஸ்டர்
கேபிள்கள்

போர்ட் குளோஸ்டர்
இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்

கேபிள் டிவிஷன்

14, நேஷனல் காமர்ஸ் ரோடு
கடிகாத்தூர்-1

மாண்புமிகு பொதுத் துறை

கேபிள் டிவிஷன் டிவிஷன் டிவிஷன்

மாண்புமிகு

காப்டன் டி.பி.சி. & கம்பெனி
(மதுரை) பிரைவேட் லிமிடெட்
1/21, மட்டி பி. ராஜ், சென்னை-1

பக்கி நெறி ராஜாஜி

59

உறுவது இது என்று.

உனக்கு ஆன்-பட்டு சிங்கன் பெறுவது எதுகொல் என்று.

பேறையென் செஞ்சம் மறுகல் செய்யும் - ஊனவர் தான

வர்க்கு என்றும்

அறிவது அரிவ அரிவாய அம்மனே!

தேவர்களுக்கும் தானவர்களுக்கும் எக்கவத்திலும் அறிதற்கு அரிவனே! நரநியமாவதரசம் எடுத்த அம்மனே! உனக்கு அடிமை செய்யுதே உயி செடுத்ததன் பயன் என்று உனக்கு ஆட்பட்டேன். அதன்மீன் உன்னிடம் என்ன பெறுவேன் என்று ஞான மடையாத கான் உன்னத்தாகக் குழப்பிக் கொண்டு சிந்திடுமே, என்ன மடமை என்கிறார்.

"அற்றது பற்றெனில் உற்றது விடு உயிர் செற்று அது மன்கடலில் கற்று இறை பற்றே" என்று ஆழ்வார் முன்னமே உபதேசித்தார் அல்லவா? தோசாரியனும் 'எல்லாப் பற்றுக்களையும் விட்டுடொழித்து என்னை அடைவாய்' என்று பல்வேறுமுறையில் வற்புறுத்தி உபதேசித்தா எல்லவா? பவோகி மனத்தில் நிறுத்திப் பிரசுத்தகி முறையில் *நிபடும்போது இதுவேண்டும், அது வேண்டும், இதைத் தருவாய், அதைத் தருவாய் என்று விஷயங்களைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தால் அது உண்மை பகவத் தியானமாகாது; விஷய தியானமே வாழி விடுயி! விட்டுவிட வேண்டிய விஷயப் பற்று இன்னும் உறுதியாகி விடும். ஆகையின் குறைவதற்குப் பதில் விருத்தியாகும், இதத தோசாரியனும் சொல்லி யிருக்கிறார். ஆனபடியால் "பெறுவது எதுகொல் என்று பேறையென் செஞ்சம் மறுகல் செய்யும்" என்று ஆழ்வார் இந்தப் பாகரத்தில் வருத்துகிறார். மறுகல்-தடை "உறுவது இது என்று" ஆப்பட்டு சிந்திடுதே மார்ச்சும் என்கிறார்.

இந்தப் பாகரத்தில் வரும் "பெறுவது எதுகொல் என்று பேறையென் செஞ்சம் மறுகல் செய்யும்" என்பதற்கு *நிபாக்கியானம் வேறுவிதம். பிரமத்திலே (அதாவது நிதானித்து) செய்கிறோம் என்று என்னை சம்சாரத்தில் வீழ்த்து இருக்கச் செய்வாயோ அல்லாத என் ஆதாயை அறிந்து உடனே தரிசனம் தருவாயோ என் தெற்காய் சந்தேஷப்பட்டு கொஞ்சம் கைவி சிந்திடுதே என்பதாக.

உருகுவிய ஆறு சமயங்கட்டி எல்லாம் பொருகுவி சிங்குன் அவன் -

எல்லாப் பொருட்டும்

அருகுவிய ஆறியை, தேவர்கட்டி எல்லாம்

அருகுவிய கண்ணன், கண்ணெனே.

"உருவாவிய ஆறு சமயங்கட்டி எல்லாம் பொருகுவி சிங்குன்" என்பதற்கு 'தோன்றிய ஆறு காவிய சமயங்களுக்கு எல்லாம் ஒப்பு சிந்தவன்' என்று பொருள் கொள்ளலாம். அதாவது அந்தச் சமயங்களில் ஒன்றொன்றிலும் செல்லாப்பட்டு தேய்வான் காரணமனே ஆவான் என்றபடி. இதற்கு கையொலவ பரம்பரைப் பாராள்: ஒரு மதம் என்று மேல் எழுந்த பார்வையில் காணப்படும் புறச் சமயங்கள் ஆறுக்கும் தடைபடக் கிந்தவன் என்பது. அந்தப் பொய்ப்பாண புறச் சமயங்களில் கான் புகாதபடி நடுத்த சிந்தவன் என்பவாறு.

பொரு என்பதற்குப் பன பொருள்—ஒப்பு, தடை யுத்கம். எல்லாப் பொருட்டும் அருவாவிய ஆறியை—எல்லாப் பொருள்களிலும் அவற்றின் அந்தராத்மாவாகவும் அவற்றிக் கருவத்துக்கு ஆதாரகாரணமாகவும் சிற்பவன். அரு-கண்ணுக்குப் புலப்படாத உயிர் தேவர்க்கு என்மாம் ஒருவாவிய கண்ணன் - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் காரணன் ஆகவன்.

கண்டு கொண்டு என்-அவதாசகாலத்
திலும் சிகராவன் முதலாயினோர்
காண நுண்ணுதலாக வன் என்
அய்யினால் காணமுடிந்தது என்கிறார்.
கண்டு கொண்டு என்-இளை
ஆகக் களித்து.
பண்டை விளைபாயின பற்றோடு
அறத்து.

தொண்டர்க்கு அமுது உண்டாக
சொல்-மாலைகள் சொல்வோன்-
அடைந்தது அமரர் பெருமான்
அடியேனே.

என்னுள்-ஈ இரண்டு கண்களாலே
உண்டாக் கண்டு கொண்டு மிக
மகிழ்ந்து தொன்றுதொட்டு வருகின்ற
பாபங்களை வாசனை அறப் போக்கில்
கொண்டு, அடியவர்களுக்குக்காக அவர்கள்
அமுதம்போல் அனுபவிக்கும் சொல்
மாலைகளைப் பாடியோன். ஸ்ரீ கைவஸ்ய
வர்களுக்கு அமிர்தம் ஆறும் திருவாய்
மொழி. தாம் தரிசனம் பெற்ற மகிழ்ச்
சது மல்காமல் அடியவர்களுக்கு
அவனை அனுபவிக்கும் வழிவகையி
தருவாய்மொழியும் பாடியோன்
என்கிறார்.

அடியான் இவன்என்று எனக்கு ஆர்
அருள்செய்யும்
கெடையான், சிறைபுகழ் அம் கெடைய
புகளின்
கெடையான், குஞ்சுமல் உலகம்
அளந்த
அடியான், அடைந்த அடியேன்
உயிர்வாரோ!

இவன் எனக்கு அடியவன் என்று
இரங்கி அருள் செய்யும் பகவான்.
அவன் கெடையான், திரிவிக்கிரமன்.
கொஞ்சுமலை என் அளவில் அல்ல
அவன் அருளினது. தன் கெடைய ஆசை
சத்துக்குத் தக்கதான மிதப் பெரிய
அளவில் அருளினான்.

குஞ்சுமல் உலகம் அளந்த அடி
வான்—ஓர் இடம் விடாமல் உல
கத்தை அளந்த திருவாடகனை உலக
வன் அடியான் அடைந்து அடியேன்
உயிர்வாரோ— அவனை அடைந்து
என் செய்பவென்றியதை பெய்லாம்
செய்து முடித்து மனம் சிறைபு பெற்
றேன், திருதார்த்தன் ஆவேன் என்று
விவர்த்தம் மகிழ்ந்தும் பாடுகிறார்.

ஞான பண்டிதர் மறைந்தார்

வேதாந்த சான்றிதத்திலும் வைதிக தரிசத்திலும் பற்றுள்ள தென்னிந்தியக் குடும்
பக்களில் பிறும்மஸ்ரீ உடன்குடி திட்ட சான்றிதயார் தங்கு அறிமுகமான பெயர்.
முறைப்படி கூடக்கிடுகு மொழி பவிந்து காலிய அமைக்கார புராணநிகழிலும் முதிர்ந்த
தேர்க்கி பெற்றது. ஜோதிஷ சான்றிதத்தில் அபார அறிவும் ஆற்றலும் பெற்று விளங்
கியவர். தென்னாற்கு ஒரு நிலகம் கொல் பிரகாசித்த மன்னார்குடி ராஜா
சான்றிதவிடம் வேதாந்த சான்றிதத்தைக் குரு-சங்க பவத்துடன் கடைநித்
தவர். தாம் அறிந்தவற்றை உண்குத்து அளித்து ஞான ஒக்கையவும், வைதிக தரிசத்
தையும் பரப்ப வேண்டுமென்ற தக்கெண்ணத்திலும் பா உயர்ந்த தூக்கனை கைம்
கிடுகு ஞானத்திலிருந்து மொழிபெயர்ந்து பதவுரை, பொழிப்புரை, சுருத்தரைகளுடன்
அச்சிட்டு வழக்கி, விதவாசத்தறைய ஏற்படுத்திக் கொண்டவர். சங்கர பவத்
பாதருடைய பிரம்ம சூத்ர பாஷ்யத்துக்குத் தமிழில் உரை எழுதி உண்குத்து ருத்தது

ஒன்றிலுமே அவருடைய பெயர் என்மென்றும் நினைத்
திலுக்கும். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் கொண்ட
அமைக்கா அத்தரங்க பதிலிலுக்கு எழுத்த ஸ்ரீ பாசுவதத்
தமிழுரையும் தாராளமாய் கட்டுரைத்திரும். "அந்த
அப்பல் கோபாலன்"யே பரவாமாக்கும். புத்தகங்
களை எழுதியவடல் திருப்பிவையடையாக பவத் கதை
கையவும். சூத்ர பாஷ்யம்கிளையும் கவிக் கோவாகிளில்
கிளியர்களுக்குச் சாத்தி பாடக் கிரமப்படி பாடம்
சொக்கிக் கொண்டு ஞானகுருவாகத் தமது கடைநிக்
காலம் வரைவிக் காழ்த்தார். அவருடைய விருதுகளைக்
கேட்டாரே பிரயிப்பு ஏற்படும். அநிதவ் காரை,
குப்பை, அநிதவ் காரை, தரிசனை களைநிதி, துவோதிஷ்
தத்தாரை, விதவா காரைப்படு, கோபாலவதவ்

ரகாமணி. இவ்வ ஒக்கொன்றுப் ஒக்கொரு துறையில் பண்டித நடுச சான்றித
வார் அடைந்த சிறப்பைக் கூறுகிறது. வேதாந்திற் புண்ணிய நிலத்தன்று அவர்
கிள்கொல் பிராப்தி அடைந்ததானது அவர் எத்தனைப் புண்ணிய சேர் என்பதைக்
கூறிப்புகிறது. சான்றிதவான் பீதிக்குக் கருத்த முற்றிலுக்கும் அவருடைய
முற்பயினை சொக்காபிபரம் பிறும்மஸ்ரீ அனந்தராம தீர்த்தருக்கும், குடும்பத்தினருக்
கும் தம் மனமார்த்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கும்.

உயர்ந்ததை வாங்குங்கள் அதுவே

எவரஸ்ட்

கையல் மிஷின்கள்

ஷாரதா மெஷினரி கார்ப்பரேஷன்

11, பூலா ரோடு, புது சென்னை - 5

சென்னை கழுவாட்டியம் :

முனாபத இலாபம் & ரோ, பிளாபெட் வீட், கிட்டி ஹவுஸ், 7-8, கவுன்ட் ரோடு, சென்னை - 2

தபால் நிலையங்களில் மெட்ரிக் யூனிட்டுகள்

மெட்ரிக் 1௨ மூலம் தபால் நிலையத்தினால் எம்மாவுத்திலும் மெட்ரிக் மூலம் பின்பற்றப் படுகிறது. மாற்றப்பட்டுள்ள சில மூலக்கோவை தபால் விநியோகம் பின்வருமாறு:

உள்ளூர்தி

வகைகள்	
மூலம் 15 ரொம்	15 ர.அப
உடுதல் ஒவ்வொரு 15 ரொம்	10 ர.அப
பாக்கெட்டுகள்	
மூலம் 50 ரொம்	8 ர.அப
உடுதல் ஒவ்வொரு 25 ரொம்	8 ர.அப
பாக்கெட்டுகள்	
ஒவ்வொரு 400 ரொம்	
அல்லது அதன் பாகம் 15 ர.அப	
பாக்கெட்டுகளுக்கும்	
விமான சேவையில்	
ஒவ்வொரு 10 ரொம்	
அல்லது அதன் பாகம் 4 ர.அப	

வெளிநாடு

வகைகள்	
மூலம் 20 ரொம்	20 ர.அப
உடுதல் ஒவ்வொரு 20 ரொம்	20 ர.அப
அகலுத்த பொருள்	
மூலக்கோவை	
மூலம் 50 ரொம்	12 ர.அப
உடுதல் ஒவ்வொரு 50 ரொம்	8 ர.அப
வரித்தல் கட்டுதல்	
கருக்கும் சம்பிள்	
கருக்கும் குறைந்த	
பட்டி கட்டிடம்	8 ர.அப

மற்ற விநியோகப்படுத்திய மூல விவரங்கள் எந்த தபால் நிலையத்திலும் கிடைக்கும்

தபால் தந்தி இலாகா

DA 60/685

சங்கமம்

வி. சுவாமிநாதன்

விழுந்தெழு அமைந்து விட்டான் அந்த
‘விட்டவனிடம்’ குளமொன்று மணிப்
பெருந் தெப்பத்தையப் போயே! தெருள்
பதிவிருந்து மாரையாது தின்று விட்ட திவழி
கொன்றான் எத்தனை வேதனை! திவானின்
அடியாரத்திலிருந்து தெருளின் மணர்மொய்
அந் திவழிகளின் இதழ் கிரீடத்தல் சிங்கையின்
மணம் தெருகு விட்டவனோ கருகுகிறது.

குழப்பமொன்று செல்ல நேர்ந்த போதென்
காயப் புரண்டபுத்துல் கொண்டு வெள்ளம்
ஓடும் காவேரிக் காவேரிக் அமைந்து கரை
தவங்கல் தெருளின் ஒரு முகையாய்வு தடை
மயிராயம் ரகுவினும் ஊர் இருப்ப முடியாது.
அப்போதெல்லாம் தவங்கல் புரிந்த ஊர்
செய்ததின் மெலி சிவிரிக்க அச்சம், லயம்,
ஆரத்தம் என்ற உணர்ச்சிக் கவையினோடு
அத்திவழி இமைத் திவானின் எழுகுந்தும்.

அடியமற்று திவான் மட்டுமாய்க் கடரொளி
யின் அடியவிரைப் பார்ப்பதுபோல் நோர்
துவங்கல். அதன் தெருளிக் திவானின்மே
மெய்மறந்து போனார் ரகு.

ஆமாம், தெய்வ அழகுதான் அது! தெய்
வத்தான் அவன்! தெய்வமும் அவனும்
யெது அன்!

“தெய்வம் அழகுதான் அது! தெய்வத்
தான் அவன்! தெய்வமும் அவனும் யெது அன்”
தன்னை மறந்து இப்போது இதற்குச் சொந்தன்
அவனிடமிருந்து மெய்ப்பியதும், ஏதே நயத்
ததும் தன்னுள் அடக்கிய கைத்தந்தை அன்
வையாய்ப் பரப்பும் தவந்தத்திப்போல் திவானு
இளமுமொடி வந்தது. சித்திர வெண்கலத்தின்
கரைந்து போயிற்று.

குதல் குதல் புதிதாய் மலர்ந்த மயலரக்
கண்டாத்தொல். அவன் கண்ட அவன் குதல்
அவனொருநாள் ஒரு கண்டதோன்றி தருவினது.
ஆதரவாய் நோக்கும் கிரீவனின் தன்
தெருள்—குதலனின் கழல் கிரீவம் கண்டவனின்
மெய்மெருள்—எழல் படர்ந்த மலரதன்களின்
கவிமொளி—குளி ழாந்ததான் அவன்.....

எத்திர—குளி, தாரகைகள் அவன் கட்டம்.
அவன்களின் ஒளிவெண்காய் அவனின் ழுள்
கண்டன் : அவன் ழுளன்! அதுதான்தொரு
என்னவோ அவன் பெயரும் ழுளன்!

ழுளன்!
அவனும் பார்த்ததும் அழகுதான்! புரிந்து
போயிற்று, அவந்தான் ழுளனின் ழுளன்
என்று. அவன் குழப்பமோ அவன்க் காட்டிக்
கொடுத்துவிட்டது. அவன் கட்டம் மயிரிக்கக்
செறித்தது. ஆனால் அந்த மகத்தான உன்
கமைய அவன் மத்தவர்க்கிடம் கொண்கிய
ரீக் கட்ட ஏன் அகலான் அதுதான் புரிந்து
கொண்கியோ? பரிமாயம் திவானுதான்
தெய்வ திவானின் தெய்வமொ என்னவோ?

அதிலாமம் கவிதாவிடம் ழுளனியைப் பற்றிப்
பெருந்த தொருமான். கவிதா பவத்தின்
மீரண்டு போய்ப் போருவையின் தருக்கு
லான். அவன் கவிதா ரகுவுக்கு வேருக்கை
லாய் இருக்கும்.

தெய்வத்தாகக் கண்டு தவமாய் போருவையின்
மட முடியுமோ? இவ்வீ, போருவையதான்
மடனாமோ?—அவன் ழுளன்! அவன் தெய்வம்!
ழுளன்!

ழுளையுமே போருவையத்தத்தத் தந்த
கொண்கியக் கிதும் ‘ழுளன்’ என்ற
பெயரின் தெருக் ழுளன்க்கியக் கைவழி
சைத்தியம் தவிர் வேருவையின் கரை ரகு
கிதும், இப்போது போய்க்கிதது.

குழப்பமொன்று, தெய்வோர் கிட்டுக்குத்
திவருக்கு திவந்தும் கொண்டு கொண்கி
வந்து விட்டான் கவிதா. அவன் போய்க்கிதன்
என்றதும் ரகு அழகுத் தத்துதான் அழகு
பிதும். எத்தனை கவிதாத்தாழும், கைத்த
தான் எத்தனை முதிர்ந்ததாழும் அய்யா-அய்யா
என்ற அழகுப்பின் கொண்கியத் தெருக்கி
கிதும் இளமைய்க்கும், அவர்க்கின் ஆரனின்
நவந்துக்கும் ஏதும் கட்டம் திவான்க்கி.
அந்த இன்பத்துக்கு என்றும் கட்டம் தான்.
தம் கவிதின் ஆதார ழுளியே அவர்க்கத்தானே!

அதுதல் மனமொ புதிது அப்போது. காழ
னின் புதுத் திருப்பத்துக் கவிதா இன்னும்
கவிதாய் புரிந்து கொண்கியது திவந்தேரம்.
தாய் தத்துத்துக் கைவமாய், அவர்க்கின்
மலர்ந்த அரண்க்கிப்பிற்று பீரித்து,
அவனும் பற்றிக் கொண்கிடும் பருத்த
தென்கிததும் தெய்வாதனான என்ன
வேருத்தின் தனித்த தாட்டம் அவன். அந்தத்
தனிப்புகு மாதற்கு அக்கைய் பிறத்த ழுளன்
ழுக் கொன்று கரும் ழுளன் தோன்றும். ழுளன்
கொரு அவன் அழகுத் தெய்வான்.

அவன் அவன்கையக் கண்டு அழகுக்கு
ஒருபுறம் கிடுப்புகும்; ஒருபுறம் மாகமாய்
இருக்கும். அவன் ‘கவி’ வென்றதும் அவன்
தவன்களின் திவந்த பவன்க்கும்.

ஆனால் கவிதா கொன்றதும் அழகுதான்.
அவன் என்னும் கவிதா தருமதுகான்.
பிரிவின் வேருதின் அகலும் பரிமாய் ஆட்ட
கைக்கும். கண்ணொரு முற்றோடு அழிந்து
மயிரையுத்தொல் கீடு வேருவையாக்,
மயங்கமாய்த் தோன்றும். அதுகைகம்
கிட்டும் கீடு திருப்ப கிடுப்புகின்றி,
காரண்களாய் கவிதாவிட்டு, தன்மீரவுக்கு
அடிபட்டபுருவாய் வந்து கிடுவான். கிடுக்
கைக் கட்ட ஒற்றமும் குமைத்த இருளின் கட்ட
கார்த்த திவானியே தாக்கியின் கீடு இரகைத்
தன்னுதான். தன்னை அகல்கும், தருவனான்
மயங்கிவிட்டு, தான் மயங்கி அடியமையான்
பின் அகல்கியமாய்த் தன்னை கீட்டு அவன்
கிடுகைத் திவன்க்கையின் அழகுக்கு ஆத்திரம்
பொங்கி வரும்.

அப்படி ஒரு பிரேமை அங்குக்கு அவன்
மேல். அவன் தன் உரிமை என்ற கதையதிகம்
தான் என்பதும், தன்னிடமும், தன்னுடைய எண்ண
அதனையும் அவன் தனிக் கவனித் அப்படிப்
பரிசளித்த கத்தரிட்டுத் துடித்தான். ஆனாலும்
அதனுக்கு தான் படுப் துன்பமெல்லாம் வேறாக
எனும் உன்னாது ஒளிவாயாக இருந்தன.
வாழ்கின் அந்தரங்கமே அதுதான்!

பத்து நாட்களுக்குள் பரிசளித்தல் போல்
இனிமேல் இந்தத் துயர் தாங்குபடியாத என்ற
நிலை தோன்றிற்று. அவன் விசேஷத்துக்குப் போனது
தானே நம்புகொண்டே சென்றி விடுவான்.
அப்போது அவன் எதிர்பார்த்த நினைவுகள்
வந்தன. சொந்தமே இல்லாத தங்களுக்கு
உரிமே மொழியில் ஒருவரைமொழவர் என்று
விட்ட அனாதைதான் அவனும் அவனும் பரி
மாறிக் கொள்வது விட்டதுதான் பெரிசாக
எனக்கு வேடிக்கையாக அமையும். ஆனால்
அவனுடைய அன்பு அழகுப்பின் அவன்
மேலேயின் எதிர்ப் பணம் மனம் அதற்குக்
உள்ளொருங்கிற் கும்பிடுமே அவர்களுக்கு
மறந்திருக்கும்.

இம்முறைமும் அப்படித்தான். நம்ப
கொண்டே கிடையுள்ள இறங்கி, கொதி
நாயகன் தெருவுக்குச் சென்றுப் வரை
தெருவின் பரப்பாய் செல் மூடியுள்ளான்.
பத்து விரு செங்கல் சிறகு இன்னாதது
தாங்கலாய் இருந்தது.

அவனுடைய கவிதை அவன்! அவனுடைய
ரகு அவன்!

விடிந்தும் விடியாத நேரம். பித்தம்
பின்பாதுமே இருந்தான் கந்து விட
வாழ்க ஒளிவீசப் பரவல். தனிமையாய்
படியும் பளிச் சரங்கன். தருவி தருவம்
இவ்வளவு காற்று.

தெருவின் திருப்பத்தைக்
கட்டத்ததும், தெருவின்
தருவெ பூவும், நுட்பமாய்
வாழ்க அடைத்து திரும்ப
வாழ்க மரங்கள் கொண்ட
விட்டதத் தாண்டும்
போது-

முதல் முதலாக அப்
போதுதான் ஜனநிதியைப்
பார்த்தான் ரகு.

ஜனநி!
அப்போது அவன் பெயர்
அவனுக்குத் தெரியாது.

ஆனால் ஜனநிதின் ஜனநி அவன் தான் என்று
அப்போது தெரிந்து போயிற்று.

உலகத்தின் வாயிற்படியில் தன் எண்ண
வடக்காக் கரங்களை எங்கெங்கும் விசித்துக்
கொண்டு உதித்து வரும் போன்றொளியில்
தன்னுள்ளாய் அவன் தீயான.

தனியே மயக்கம் கவிவாய்க். நீர் தென்கிலும்
தரைவிசெங்கலாய் உதிர்ந்து கமழும் பழம்
மயங்கிவரைய வந்து என் ஏதும் உடைந்த
போதுகெடுவெடுத்துக்கொண்டு அவன் திரிச்
சுனதப் பார்த்தபடி சேய்கிழந்து போனான்
ரகு ஒரு கணம்.

ஒளி உதயத்தின் அழிவெனதான் தன் வயக்
காத்தப் பொற்கண்டியில் எழில் எழிலாய்
மகிழ்ச்சி தோன்று, தரணிக்கு மலர் மருட்டிக்
காத்திருப்பது போல் நின்று அவன்.

அவன் பார்த்தான் அவன் மேல் பதிந்து
கிடந்த அந்தக் கணம் அவன் பார்த்தவரும்
அவன் மேல் கட்டென்று திவந்து தோன்றினது.
அப்போது பிள்ளை அவன் விழி நோக்கின்
அதற்கான தன்னுள்ளியும், நுறுவதில் கழல்
செங்கல்கள் மேல்நுள்ளியும், கரும் படர்ந்த
மனதரங்கலின் கவிவொளியும் எங்கெங்கும்
கொண்டாய் சிதறிக் கொண்டன.

'எழிவென்றால் இதுதான் எழில்! இன்னமே
லின் மேல் எழில் தீத்திரங்கிவிட. ஆனால்
இந்த எழிலுக்கு எங்கென்றும் அழிவில்லை!
இந்த எழில் எவ்நும் அழிவ் நுடியாதது!
அழிவாததென்கலாய் தெய்வம்! அதனுக்கு இத்த
எழிலும் தெய்வம்!'

கவிதன் எங்கி
லும், நுன்கணர்க்
கொளியில், அகல்
வினக்கென மயங்கி
வடக்கி, விழி
வின் தன்னுள்ளி
யும், நுறுவதில்

மெய்ஞ்ஞையிலும், மலரதரர்களின் கவிவொளி வாய்ந்த கதவக் காப்பு சாத்திக்கொண்டு தேன் இப்படித்தான் நிற்பான். இதே வடிவம் - இதே எழில் - அத்தத் தெவிதான் இவன்! தெய்வத்தான் இவன்! தெய்வமும் இவனுமேயொன்று.

ரகுனின் பிடரி புயங்கித்தது. பிடிபடாத சிறுசுடி விதோத்ததில் உள் ரகசியத்தைப் புர்த்து கொண்ட விட்டாந் போன்ற உணர்வில் அவன் தீண்டு விடத்தில் பூமி நடுங்கியது.

கண்ணின் வழியே பார்வையோடு கவந்து வந்த இளையவழி உள்ளம் என்னும் ஆலயத்தில் கம்பீரமாய் விசுவரூபம் கொண்டது. அத்தக் கண்பே அவன் கண்ணத்தில் மாககலும், தூகலும் கருவி உதிர்ந்தன. தூன்பம், சுகம், துயரமெல்லாம் மலர்த்து மெழுவும் வலிவும் இன்னது உணர்ச்சிகளில் நூழ்ந்தன.

பூக்கூடையில் மலர் வழியே அவன் தன் விடதுகூட சென்று மலர்த்தான்.

யாரும் காணாத காட்சியாய், கருத்தை வெகலாம் சர்க்கும் அசிய எழில்க் கண்டு விட்ட நிலைப்புடன் தன்னுணர்வின்நிவே, இரண்டு வித தாண்டி, தன் இவ்வம் அடைந்தான் சஞ்.

வழிபெய்கலாம் விழியாப்த் தன்னை எதிர் பார்த்து நின்ற வலிதா இத்தனை ரேமும் தன் தடப்பைக் கவலித்து விட்டனதக்கட உணரும் உணர்வில்க அணுக்கு. அவன் முகத்தில் ஈந்தேயத்தின் ரேகைகள் படிவதும் அவன் கண்ணில் படவியும். மனப் புழுக்கத் தைப் புதைத்துக் கொண்டு, நலிவமாய்க் கைவளை துறக்க அவன் வரவேற்றதும் அவன் கணத்தில் ஏறவியும்.

மோனத்தில் ஆச்சரியமான மலர்ச்செறி விக் அயிர்ந்து, தெய்விக அருட்காட்சியில் ஒங்கிவித்து பிண்ட பின்னர் அன்று முழுதும் திவக்கனத்தையே சரியாய்ப் புரிக்ஞகொண்ட இயவவியும்.

ஆனந்தச் சுழலின் போனத அது. வேதாந்த ரகசியமே அதுதானே?

பெய்சோடு பெய்சாக கவிதாவின் மனக் குழந்தை அவன் தொன்கின் நிழல் தட்டியது. "தீங்கன் திகரென்று மாறிப்போ பிடுக்கி தீர்சன்!"

"யார் அப்படி உனக்குக் கொன்னது?"

"தீங்கன் மலர்த்தானும் எனக்குத் தெரிதது. காசுவில் தீங்கன் வத்தவிருந்து ஏதோ போன்ற தான் இருக்கிறீர்கள்!"

ரகுனின் கண்ணின் தீர் கர்த்தது. "தான் இன்று எய்கிெருதோ மிண்டோ. எனக்கு அந்தச் சொல்வத் தெரியவியும்."

அவன் அவனை திரீர்ந்து பார்த்தான். கண்களில்லாத பீரகாசிக்வும் அவன் முகத்தைக் கண்டதும், அதற்குமேல் அவனை எதவும் கேட்டத் தோன்றவியும்.

மாண்பின், ஈற்றத்தில் தூணின் மேல் சாய்த்தபடி உட்கார்த்திருத்தான் சஞ். 'புக் புக்'மென்று மெட்டியவாவி கேட்டுப் பார் வவசை உலர்த்தினான். துளசி மாடத்தின் பீரையிற், திரீயின் கட்டி் தட்டி, பேய்சுற்றி லுன் கவிதா, மெத்தக் தீக்குச்சியில் ஸ்ரீந்த தீ மொட்டி திபத்தின் திரீக்குத் தாவி் தவக்

லும் எழிலினை அவதவின் இரும் சிவந்தது மெய்வொளி பாய்த்தது.

மலர்த்த ஸ்ரீயின், மலர்த்தின் ஸ்ரீ அந்தகார முகத்தினா கின்றது மெய்த்தர்ப் தேவதை ஸாக் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. அவ்வொளியின் ஸ்ரீவியாய்-

துவனி!...துவனி!...

ரகுன்குதும் சிறகு வித்திதும்பறக்க வேண்டும் போவிருந்தது. சட்டென்று எழுத்து துண் கைப் போட்டுக் கொண்டு கண்ணிலுன்.

வானத்தில் ஸூட்டம் போட்டு, கரும் பெரும் மெகவகன் ஓடின. பன்னீர் தெளிப்பதுபோல் ஒசிறு தூறல் உடம்பிற் பட்டது.

தெருவின் நடுவே, பூவும் தூளியுமாய் வானை அடைத்து நிற்கும் வானை மரக்கன் கொண்ட விட்டெதிரே நின்றான்.

தன் திரீவு இவ்வாமே. தயக்கமின்றி விட்டதுன் துடித்தது, அவனை அணுகினான். ஆளுன் அவன் அருகே நிற் பூடிவவியும்.

விழியின் கருவியும், கண்ண்களின் கவி லும், மலரதரர்களின் அருளுமாய் அவன் அவனை தொக்கினான். இவவத்தைத் தாக்கும் அத்த அன்பிற் தோய்த்து, தானுமே அவன் கரக்கன் குவித்து அஞ்சி செந்தன.

'புக் புக்' என்ற மெட்டியொளி, தொலை விக் வெட்டிவெளியிலிருந்து விட்டே வந்து அவிக்கக் கவிதாவுக்கு இருந்தது.

"கவிதா!..."

அவன் அவனைத் தருளிப் பார்த்தான்.

"வாரூக்கன், போகலாம்!"

"கவிதா!"

"அப்பாவும் அம்மாவும் பார்ப்பதற்குள் திரும்ப வேண்டும்; வாரூக்கன்!"

கவிதாவின் தனீர் கிரக்கன் அவன் கிரக்க கிப்பயற்றி அழைத்தன. அவன் பின்னே அவன் நடத்தான். கிப்பய்க்கிருகத்தின் தீர்ந்த வான தெய்வதேவியாய் துணை தன்னைவும் கவிதாவையும் ஆரி சுதி அணுப்புவது போவிருத்தது அணுக்கு.

பின்னர் கணவு மயக்கத்தில் ரகுன்கு மாலை சென்றதும் தெரியாதது, இரவு பட்டித்ததும் தெரியாதது. முற்றத்திலிருந்து பார்த்தகவிக் வானத்தில் ஸூட்டம் பீரீந்து, பாக் வெகன் மாய்ப் போன் திவவு மொட்டை மாகுவித் போழிந்து கொண்டிருத்தது மட்டும் சட்டென்று தெரித்தது. இவற்றைக் தன்னைமயாய் அவனை காணென்று அழைப்பது போல் தோன்றியது.

தட்டைவென்று படிவேறி மாகுதவ வத் தடைத்தான் சஞ்.

அப்பே, பெற்றதத் தளரவிக், மடித்த கைகளில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு கவிதா விசம்பியபடி தன்னத்தனியாய்ப்படுத் திருப்பது தெருண ஸூட்டகாய்ப்த் கதத்தது. மண்பயிட்டு அவன் முகத்தருமே குவித்தான்.

"கவிதா!"

அவன் குரவின் ஆதரவு அணுருடய இவவத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். அவன் மொடிக்கரக்கன் அவன் எழுத்து கவிதாவின் பட்டித்து தருணை. தன்னை அவன் மார்பிற் அழுத்திக்கொண்டு வெவினான். அவன் கைகள் அவன் தோள்களையும் முதுகையும் பட்டமாய் வகுடிக்கொண் டிருத்தன.

ரூ 125 லட்சம்

செஸலில்
தயாரிக்கப்பட்ட

பிரமாண்டமான

திரைப் படம்

தலைப் குமார் - மதுபானா -
மீனத்திராஸ் கழர் - துர்கா ஸோடே
நடித்தது

அக்யர்

(மொகலே ஆஜம் - தமிழ்)

சங்கீதம்: எள்ளஷாத்

கிதைப் போன்ற படம்
கிதுவரை வெளிவந்ததில்லை...
கினி வரப் போவதுமில்லை

மார்ச் 3

தமிழ்நாடுவங்கும் வெளிவருகிறது...

ஜெமினி ரிஸர்ஸ்

இப்படத்தின் இசைப் பாட்டுகளை H M V சிகர்டுகளில் கேளுங்கள்

தேத்த வெகுமதி பரிசுக்கள்!

"உயிட்டுடையை உண்ணவும் விளை"

இர தேத்த வெகுமதி உங்கள் உதவி
உதவிப்பதும் தயாரிப்பதும்

திமர் சாம்பார், திமர் ரஸம் (தேத்த வெகுமதி)
திமர் பாயாஸம், திமர் வுத்தல் குழம்பு, திமர்
மிளகு ரஸம், திமர் அரிசி இட்லி, திமர் தோண்ட
முதலிய ரஸங்கள் சாரங்களை உலகுமதி பரிசுக்கள்
என அனுப்பி, அவர்களின் வாங்குதலையும்,
நம்பினையும் எந்தென்றும் பெறுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்: ஆர். எம். எம். அய்யர் & ஆர். எஸ். "ஜி. அய்யர், உலகப்பரிசு
ஸ்ரீ கணேசராம் & கோ., செம்பேர் 02, 5865 தென்னை - 1
* குறிப்பு: பரிசுக்கள் அனுப்பும் போதுமே தங்களுடைய எத்தக வெகுமதியையும்
வெகுமதிக்கு கட்டாக்கெட்டு: ஆர். எம். வெகுமதி கோ., 88, பத்தி தெரு, சென்னை - 1

16 M. M.

பிரமிடிக் சமீபத்திய தேத்த படங்களைக் கண்டு மகிழ்வீர்கள்

வானரதம், கன்னிகா, உலகம் பாலிதம், மனிதனும் மிருகமும், ஐதலம்
பிரதாபன், ஏழைமடுபாடு, சம்பூர்ண ராமாயணம், சிவகாமி, முதுவாணி
பாக்தாத் திருடன் முதலியன (தமிழில்)

காணத்தொடு, முன்னோடு, ஆறு மகனா முதலியன (தேதல்கில்)

மதித்தவள்ளு மரபா, வரதாபிண, பிரபு சிங்க சீலா, சிவசிக்ஷாணி
முதலியன (கன்னடத்தில்)

ராம நாமமாலை புத்த, ஆரீ தாங், பேதத் துமானா சிவா ஜானி, பிரதலி -
ராஜ் செனதாபன், மிக்டர் சம்பத், சதாபதி சிவாஜி முதலியன (பிரித்திவிக்)

விவரங்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவும்:

தெளலத் கார்ப்பரேஷன் பிரைவேட் லிட்.

படெல் சேம்பர்ஸ், பிரஞ்ச் பிரிட்ஜ், பம்பாய் - 7

தொலை: CINMILL

தொலை: 78798

கலைவலிசுரீஜிம், இன்புளயன்சா,
வயிற்றுப்போக்கு முதலியவைகளுக்கு

சுவயதிமருந்து

விவரங்களுக்கு கேட்குதாரிப்பு

பார்க்க இண்டஸ்ட்ரியல் ஓர்க்ஸ், 32, மலலாஸ் 5வது தெரு
மதுரை - 1

இலங்கை எஜம்து:
மாலை கட்டோர்க்
284, செட்டியா தெரு
கொழும்பு - 11

“ஊதா!”

“ஊம்!”

“அழகிருவே இப்படி,
நீ என்னை அடடா?”

“நான் அடடாவி விடு
வேண்டு என்றுதான் பாயப்
படுகிறேன்.”

“அவசியமில்லை.
ஊதா! அவன் தெய்வம்!
தெய்வத்துக்குத் தான்
அந்த அழகுண்டு!”

ஊதா அவசரமாக
அவன் வாயைப் பொத்
தினாள்.

“அப்படிச் சொல்வா
நீங்கள். பாயம் வந்து
சேரும். தெய்வமாவது
தெய்வம் - எங்கெந்த தெய்வம். அவன்
மெய்யேனே இவ்வீடு. மெய்யின்பே பிராக.”

“ஊதா!”

“குழந்தை போக உங்கள் மனசு கோகழ
மனசு! அதனால்தான் இந்த எண்ணெயெல்லாம்
பிரமாதமாக வருகிறது! ஆனால் ஊதா
அவன் பெயர் சொல்லக்கூடக் கூடவிரும்புகள்.
அவனுக்கு மானசு சொட்கம் எதுவுமில்லை.
பண்புபிராகை பிடித்தவன். அவன்-அவன்-
அவன் ஒரு-”

அவன் துள்ளித் துடித்து அவன் மேல்
விழுந்தான்.

“ஊதா!”

“அவனால் அழித்தவர்கள் எத்தனைவோ!”

“போதும், ஊதா, போதும்!”

ஊதா இன்னும் திறத்தவிடவில்லை. “நீங்கள்
என்னை இன்று என்னை அடக்கிறீர்கள் நான்
சொட்கப் போகவில்லை, உங்களை அவசியம்
இழந்தேன்! இன்னும் தவிக்க முடியாது.”

“என்னை ஊதா, உங்களுக்கு எப்பதிலாவ
பிடித்து விட்டது!”

“எப்பதிலாவதான் எனக்கு! தெய்வ சாட்சி
யால் எத்திலும் செய்து கொடுங்கள், அவன்
விட்டு வரவில்லை வறிகூட இனிமேல் போக
விடவில்லை என்று!”

போனா இதுவரையில் செய்தவன்மான் வறியும்
தன் உணவையெல்லாம் சரணில் முன் நடப்பதில்
ஊதா. “எத்திலும் செய்து கொடுங்கள்!”

அவன் தவக்கம் அவன் தெருவில் புறமாய்த்
தொன்றி, தொண்டையை அடைத்துக்
கொண்டு அழுகையாய் எழுந்தது.

“அழாதே, ஊதா, அழாதே! நீ அழுதால்
என்னும் தாக்க முடியவில்லை! என்னை நீயை
மாய் நம்பு இவ்வேல் எத்திலமாய் நான்
அந்த விட்டு வரவாளுக்குக் கூடப் போக
விடவில்லை” என்று தெறித்தது.

புதுதினையில் அவன் இத்தனை என்னிவம்
எனின் மேல் உதிர்ந்து பணித்தன. அன்புதன்.
அருமைப்பாய், கொஞ்சமாக அவன் வென்று
‘தன்னுடையவன் மட்டுமே’ என்றுக்கூடக்
கொண்டு விட்டான் அவன் செருக்கு மிளிர்ந்தது.
அத்தனாகே திம்மதியாய் அவன் மடியில்
தூங்கிவிட்டான்.

போத ஊதா! நேரே போய் பார்த்தால்
தான் பார்த்ததா? கண்ணுக்குள் என்னுடைய

கண்டால் போதாதா?
நெஞ்சுக்குள் நெஞ்சால்
வைத்துப் போற்றித்
போதாதா?

அவனுடைய எழிலின்
எத்தனை மாக கலந்தா
லும், எத்தனை தீமை
சேர்த்தாலும் எத்தனை
வும் அக்கனமே ஸ்வாசிய
வாகும் - வேள்கிற தீயில்
என்றவ தெய்வத் தொய்
காய் நிறையவும் பெரு
ளமையும் அவனின் படைப்
புகள்; நிறையவும் பெரு
ளமையும் அவனுக்கேயில்.
தெய்வமும் அவனும்
தெய்வம். நான்கின்
மகத்தான தொற்றத்தின்

அறித்தவனின் பணம் வறிகூட, அவனும்
உறக்கத்தில் அழுத்திப் போனான்.

பிறநான் வறியின் கண் விழித்ததும்,
தன் கழுத்தைத் தத்திய ஊதாவின்கண்
தழகாய்த் தடுப்பது கண்டு துடித்து எழுத்
தான் ஒரு.

“ஊதா! ஊதா!...”

பதில்கள், உயிரினது தவறி நேருநேரம்
ஆகி விடுக வேண்டும். அவன் பதறித்ததில்
தடுமாற்றமும்.

டாக்டர் வந்து ஊதாவினைப் பரிசோதனை
செய்தார். ஏதோ மருந்து தந்தார், இத்தல்
புது விஷமும் அவரெவரும் பரவிரும்பு
தாக்க கூறினார். மாரியின் மறுபடியும்
வருவதாகக் கூறினார். ஊதாவினை அப்போ
கதான் நினைவாய் பற்றி மட்டுமே எதுவும் சொ
காமமே போய் விட்டார்.

நேரம் செக்கச் செக்க ஊதாவினை நினைவும்
மோகமாய்க் கொண்டு வந்தது. நான்கின்
என்னை மீதிப் பித்தததும், பிடுங்கதும்
தொன்றி விட்டன.

“என்னை யாரோ கூப்பிடுகிறார்கள்! என்
கிருத்தோ கூப்பிடுகிறார்கள்! நான் போகி
றேன்!” யார் கூப்பிடுகிறார்கள்? எங்கிருந்து
கூப்பிடுகிறார்கள்?

“ஊதா...ஊதா...”

தேற்றிவது வறியின் தன்னுள் இருத்தவன்
இப்போது கண்ணிய பூவாய், மஞ்சத்தில்
விட்கும் வெதனைதான் என்னை? பிழைப்
பாணம் அவன் இருப்பானா?

தேற்ற துணியைப் பற்றிக் குற்றம் கூறிய
தான் வந்த வினைவா இது! தெய்வத்திடம்
ஆரேம் குறை இருக்கலாம், அதைச் சொல்வ
தாம் யார்? தெய்வ சாபத்தை நம்மால்
தாக்க முடியுமா?

அருள் கொண்டு தெய்வத்தான் இப்போது
ஊதாவினைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

மாரியின் வந்து பரிசோதனை செய்த டாக்ட
ரும் அந்தநிலை சொன்னார்.

“தெய்வத்தை வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்.
கணிக்கூட நடக்க முடியாத எத்தனைவோ
அதிசயங்கள் கண்ணெதிரே தெய்வ அருளாக
தடக்கின்றன. என்னைவின் இனி ஒழிக்கில்,”

ஒடிப் போய், பூவும் குவியுமாக வாசனை அடைத்து நிற்கும் காசாழ மரங்கள் கொண்ட விட்டிலும் நுழைந்தது. அவன் லாக்கனில் சிறிது, அவனுடைய அன்பு மயிதானம் அவன்மீடும் நிரப்பித் தந்து விடுவது தெரிவிக்க ததர தெருவின் துடித்தது. மாயவன் விட்டு எழுந்த தடைமயச் சத்தியம் தடுத்தது.

"என் வயிதானில் உயிரோடு விட வாராதே. என் செவ்வெழுவாய் அவன் தான்! என் அப்பெய்வாய் அவன் தான்."

தகவியி, வானவெளியின் இருள் நீல வண்ணத்துக்கு அஞ்சி செந்தாமர் ரகு. ஆவத்துக்குச் சென்றுதான் தெய்வமா? அல்லது, துன்பியல் எதிரே நிற்கும்தான் தெய்வமா? வெட்ட வெளியில், விளக்காத சூன்யத்தில், மேல்வெளியில், காழ்ச்சில், எல் செவ்வியில் நிற்குமா அந்தத் தெய்வம்?

தொடர்வானதின் அடியார்த்தத்துக்கு ஒரு சீதம் எழுந்தது. காசாத்தின் அந்தரத்தில் காற்றினையாய் மூங்கு மூங்கு தாவி. இறுதியில் அவன் தீய வயின் அந்தரத்தினால் இழைந்து கைத்தது.

தூக்கி வாரிப்போட்டு எழுந்தான் ரகு. நிரம்பென்று மாயவின் தனிமை! பல்வகையிற் தோன்றியது. சிறு இறக்கி வந்ததும் அவனுக்கு அச்சமில்லாமல் காத்திருந்தது.

துன்பி தெளிந்து, மூகம் மலர்ந்து, வலிதானின் உணர்வியைகள் சீர்த்து கொடுத்தன. பரிவாத உணர்வில் வாயடைத்துப் போய் நின்றான் ரகு.

துன்பி! தெய்வத்தான் அவன்! தெய்வமும் அவனும் வெதல்வ!...

விடிந்ததும் விடியாததுமாய் வேவு பார்த்த வலுவது போல் தவறவித் தவறவி அடிவைத்து நுழைந்த டாக்டராக வட்டியின்மேல் அமர்ந்த நிலையில் வலிதானே வரவேற்குன்.

"தெய்வத்தான் எங்கள் வலிதானைக் காப்பாற்றியது. டாக்டர்!..." மழிவோடு வலிதானின் தாயும் தந்தையும் தெரிவித்தனர்.

"இல்லை, துன்பத்தான் வலிதானைக் காப்பாற்றினான்!..." என்று அழை வெள்ளுமேல் சிறுந்த ரகுவுக்கு, ஆனந்தம் எழவில்லை.

"நீங்கள் அதிலும் காமி!..." டாக்டர் அமைதியாய்க் கூறினார்.

அவருடைய இப்போதைய அமைதி தன்னுள் புயலியும், இடிவையும் உண்டாகிக் கொண்டிருப்பது போல் ரகுவுக்குத் தோன்றியது. ஏதோ செய்தியை எதிர்பார்த்து இல்லம்கிராமம் அவனாரே பார்த்து நின்றான்.

"இந்த தூரம் வந்து பிழைத்தவர்கள் மிகவும் குறைவு!"

"....."

"இரவாடு விடு தன்னி அடுத்த விட்டும் துன்பி என்று ஒரு பெண்ணிக்கும், அவளுக்கு இடம் தூரம், இடம் போன்று! நிரம்பென்று மாலை ஆறு மணிக்கு வந்தது. இரவு ஒரு மணிக்குத் தவறி விட்டதான்!..."

வலிதா பிண்டு வந்த அநே நேரத்தில் துன்பி போயிருக்கிறான். தொடர்வானதின் எழுந்து அவன் தெருவின் கைத்த சீதம் துன்பிதான்?

ரகுவுக்குப் புது வெளியில் உண்டாயிற்று. அநிராமம் தீர்த்துவிடும் அவன் ஒரு காட்சி உண்டாக். வலிதானின் உயிரில் பிழை வெட்டு அவன் காலடியில் அவன் கதறுவதும், விழிகையில் அழிவையும் உணர்வதில் கணியும் கொண்டு தெய்வமாய் அவன் மறைத்து போவதும் தெரிவித்தது.

அவன் உணர்வின் திசைத்தன். அவன் தீயவன் இரைத்த வெள்ளிய குழிவோகம் அவன் இதய நோதியை துன்பிக்காக ஏற்றி வைத்தது.

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் காரணமாய், பிறப்பும் இறப்பும் தாழ்வுவ தெய்வத்தில் எழில் வடிவத்துக்குப் பிறப்போ? இறப்போ? அவதாரத்தின் தொடக்கம் திசைவலியதும் மறைவது உண்மையானதோ?

துன்பியின் உண்மையில் தெய்வத்தில் உண்மையி!

உடைந்தான் ஒளி உலர்வாய், இறையின் எழில் வடிவாய்த் தோன்றி, அருளில் மேல் கண்டும், வாழ்வில் தாழ்வுமையுமாய் நின்று, மேல்வையும் தாழ்வுமையும் தவக்கண் என்று அவன் தெரிவித்ததைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? குழியின் சீர்ததில் எழில் வராதுபோல் உயிரின் தாய்மையில் வாழ்வின் தாழ்மை கைக்கனியில் என்று தெளிந்தவர் எத்தனை பேர்கள்! ஒளிகளின் எழிமெல்லமாய் இறைவனின் அழகு என்று உண்டவர்கள்தான் எத்தனை பேர்கள்!

பாரி எது கொள்ளும் என்ன? எப்படியு புரிந்து கொண்டால் என்ன? துன்பியின் ஒளிக் கொடியான புண்ணலியின் தானே ஒளிவாய், ஒளியின் உன்னொளி வெள்ளமாய் புரிந்து கொண்டு விட்ட பிழை தெளிந்து விட்டவன் ரகு.

துன்பி! தெய்வத்தான் அவன்! தெய்வமும் அவனும் வெதல்வ!

<p>ஸாண்டலக்ஸ் சாண்டலக்ஸ்</p> <p>ஆய்மன்டைக் ஆய்மன்டைக்</p> <p>முகா கோ முகா கோ</p>	<p>காஷ் மீர் - குஸூம் காஷ் மீர் - குஸூம்</p> <p>நஞ்சுளிகுடு-பல்பொருள் நஞ்சுளிகுடு-பல்பொருள்</p>	<p>சேவல்மார் சேவல்மார்</p> <p>சூசுப் சூசுப்</p> <p>கூடலக்ஸ் கூடலக்ஸ்</p>
---	---	---

முகிய வாகனில் ஒதுக்கடு அபிப மருந்துகளுக்கு உட்படுத்திகள் தெய்வ ஒரு வாகனில் ஒரு விபாயகியே எங்கள் உட்படுத்திகள் இதுக்க முடியும்

கிடைப்புகள் 'நஞ்சுளிகுடு'-பல்பொருள் விதிபொருள்திகள் ஆக, கைவரம் பிண்டி அகட்டு வெ, வெல் குழுவிற்கு: வுக்கிடட்ட கைவரம் 24, பத்தர் தெரு, சென்னை-2 (முது, வெண், மாரா-66)

ஷாலிமார் ஸ்பர்லாக்

வித்தகக் கலவை

அநேகமாக எல்லாப்

பொருள்களுக்கும்

புனப்பனப்பாகப்

பூசலாம்

- செது சீக்கிரமாகவும், செட்டியாகவும் உலரும்
புனப்பனப்பாக வித்தகக் கலவை.
- உப்புத அகத்து செலிப்புத உபயோகத்திற்கு.
- பிரைமரோ, கப்பல் அகத்து கப்பல்
மூலத்திற்குப் பூசலாம்.
- 38 வகை, ஒளிவெட்டுவதற்கு உகந்தக்
கூடிய நிழல்களில் கிடைக்கும்.

SHALIMAR PAINT CO. LTD.

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., PRIVATE LTD.

Calcutta - Bombay - Madras - New Delhi - Kanpur

[மேல்க்குறிப்பிட்ட விநியோகத்திற்குப் பத்திரமளிப்பவர்களுக்கு]

பாரதம் கண்ட பரங்கியர் பெருங்குடி

சுவாமி

1857-ம் வருஷத்திய லிப்டோரியா

மகாராணியின் பிரகடனத்திலிருந்து 1847-ம் வருஷத்திய இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் வரையில் இந்திய சர்க்காரின் பொறுப்புக்கள் யாவும் பிரிட்டிஷ் மருடத்தின் பெயரிலேயே ஆற்றப்பட்டு வந்தன. மகாராணியின் பதவி விலகாசப் பிரமாணத்திலிருந்து ஜானியன்வாசா பாக் படுகொலை வரை சகலமும் பிரிட்டிஷ் மன்னர் பெயரிலேயே நடைபெற்று வந்தன. எனினும் இந்த நடவடிக்கைகள் இந்திய மக்கள் மீது எந்த கைய விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தின என்பது பற்றி அந்த பிரிட்டிஷ் மன்னருக்கு அநேகமாக ஏதுமே தெரியாது.

ஆண்டுதோறும் மகாராஜாக்களையும், நவாபுகளையும் மட்டுமேதான் அவர் சந்தித்து வந்ததெல்லாம். இவர்கள் வாயிலும் பிரிட்டிஷ் நல்கெண்ணத் தைவரே முற்றிலும் நம்பி வாழ்ந்ததைப் பற்றித் தாம் 'வருத்தமும், அதுதாபமும் சேர்ந்த கெப்பு உணர்ச்சியை'ப் பெற்றிருப்பதாக லிப்டோரியா மகாராணி எழுதியிருக்கிறார்.

மட்டத்து இளவரசுகள் என்ற முறை யில் கோமக்கள் இந்தியாவுக்கு விஜயங்கள் செய்ததும் உண்டு. அப்போதும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அடிப்பாட்டிலும் வாய்ப்பிப்பவர்களுமே 'லியூசும்' வகுத்து 'அமோக தல்வரவு'கள் டுலி, பொது மக்களைப் பற்றி அந்த மன்னர் துணைத் தோன்றல்கள் ஏதுமறியாதபடி செய்த விடுவது வழக்கம். எனினும் கூட 1875-ம் ஆண்டு, பிரிட்டிஷ் ராஜ்யம் சத்திலிருந்து நூன் முதலாக ஏழாவது எட்வர்ட் இளவயம் செய்தபோது, பயபத்தியுடைய வரவேற்ற இந்திய மக்களுக்கும், 1911-ம் ஆண்டில் அவரது 'பிரர் எட்டாவது எட்வர்ட் வந்தபோது அவரைப் பவியசரித்த திரப் பிரஜைகளுக்கும் உள்ள பெரும் வித்தியாசம். யாருக்கும் தெற்றெனப்புகாவிருக்கக் கூடியதெயாரும்.

1875-ம் ஆண்டில் லிப்டோரியா மகாராணி தமது பிள்ளையாரில் வேகல் இளவரசனா (பின்னர் ஏழாவது எட்வர்ட் மன்னரானவர்) இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். சிப்பாய்க் கைகள் என்ற பிரிட்டிஷ் ராமகதனமிட்டுள்ள முதல் சுதந்திரப் போரின் தழும்புகள் அப்போதும் குணமானபாடிக்கூ. எனினும்,

தேசிய உணர்ச்சியைத் திரட்டிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்டது இதற்கு இருபதாண்டுகளுக்குப் பின்னர் தான். ஆகவே வேகல் இளவரசர் சந்திக்கக் கூடியதெல்லாம் நவரத்தின கரிதமான அங்கேளும், வயரம் கவத் திவரத்த வாட்டிலும் அணித்திருந்த ஆட்சித் தலைவர்களின் மட்டும்தான்.

ராஜகுமாரருக்கு அவர்கள் அளித்த மகிழ்ச்சிதான் வரவேற்புகளுக்கு அழகு செய்த பாவட்டாக்களின் வாச உங்கல் பிரிட்டிஷ் மருடத்தின்பாக் இந்தியப் பிரஜைகள் கொண்டிருந்த 'ராஜ விசுவாச'த்தைப் பறைசாற்றின ராஜகுமாரருடைய மரட்சிமை தங்கிய தந்தையாரின் நகரணப் பற்றி விசாரித்தன; தங்களை, மகிமை பொருத்திய அவரது மாதாவுக்கு திண்புட்டி, தாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதைத் தெரிவித்துமாறு இளவரசரைக் கேட்டுக் கொண்டன. உணர்ச்சி மிக்க வங்காளம் மட்டுமே இதற்கு விதிவிலக்கு. அங்கு மன்னர் மனனுக்கு மரியாதை செய்து நிய சிமான்சுகள் ஏனனம் செய்து நாடகங்கள் கூட நடைபெற்றன.

ஆயிரத்துத் தொன்னாயிரத்து ஐந்தாம் ஆண்டு, அப்போதைய பட்டத்து வாரிக் பின்னர் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் அரசராவதற்கு இருந்தவர். அவர் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்த போது இந்திய அரசிபக் வானில் வைகறை புளர்த்திருந்தது. ஐரோப்பிய இனத்தை யாருமே வெற்றி காண முடியாது என்ற 'கதை'வை ஐப்பான் தன்னுடைய ரஸ்ய வெற்றி டூலம் பொய்லாக்கி விட்டது. கவாதி விவகாரத்தார் போன்ற நீய சக்தி வாய்ந்த புருஷர்கள் சுதந்திரத் தீவரத்தியைத் தாண்டி விட்டிருந்தார்கள். இந்திய தேசிய காங்கிரசும், ஆரம்பத்திலிருந்தது போல் 'ராஜ விசுவாசப் பிரஜை'களின் சங்கமாக இக்கூ. அந்த ஆண்டுதான் ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண கோகலே நாட்டின் ஆட்சியில் இந்தியர்களுக்கும் பங்குபெற வேண்டுமென வற்புறுத்தி விருந்தார்.

பம்பாய் வத்திறக்கிய கோமகன் நாடு முழுதும் விஜயம் செய்தார். சமஸ்தா ஜாதிபதிகளும், மாகாண கவர்னர்களு னாகப் பிரமாதமான வரவேற்புகள்

அளித்தனர். மத்திய இந்தியாவில் தடை கொற்ற ஐயு மிகுந்துபசாரத்தில் இத்திய தேவியை காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீ கோகலேயும் பிரச்சனையுமாடு இருந்தார். மன்னர் மகனுக்கும் அவருக்கும் சத்தியம் தீயிருந்தது.

“காசி காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் நீங்கள் சித்தந்தியை உரைப்பதைப் படித்தும் உரத்த தேயி. பிரவாகத்தில் இத்தியர்கள் இவ்வுழை அநிகமமாகப் பங்கு பெறுவதானால் இத்தியாவுக்கு உலவதாக இருக்கும் என்று சொல்லி மிகுக்கிறீர்கள். தானும் சில மாதங்களாக இத்தியாவில் கற்றுப் படிப்பதைச் செய்து வருகிறேன் : ஏராளமான மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்து வருகிறேன் : அவர்களிடமிட மிதித்தி போகத் தொடங்கும் மக்கள் நான் எங்குமே கண்ட திவ்ய...கூட்டி. மிதித்தி கோகலே, நீங்கள் சொல்லுவதுங்கள் ! நீங்கள் கூட்டி நடத்தியிருந்த இதைவிட அவர்கள் மிதித் தியாக இருப்பார்களா ?” என்று கோகலேயை இவ்வாறு கேட்டார்.

“அவர்கள் மேலும் மிதித்தியாக இருப்பார்கள் என்று நான் சொல்வதில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு மேலும் உலவியதை இருக்கும்” என்று இத்திய ஸ்ரீ கோகலே சில பதார்த்தம்.

தன் விஜயத்தை சூட்டி வற்பாடாவி விருந்த பிழையாண்டமான வரவேற் றைக் கண்டு பாமர மக்கள் அமைத் திருந்த பரபரப்பைத்தான் அந்த அரச குமாரர் வேறுவிதமாக, தவறாக, மதிப் பிட்டு விட்டார். என்னுடையகூட, வதிர் காலத்தை குரகை செய்வும் பெய்கிய குமுறல்களை அப்போதே இவ்வாறான ஓசை வுக்குக் கேட்டுத் தானிருந்திருக்கிறேன். புது அமைதியை ஐயு குதிப்பிவிருந்து காணக் கிடைக்கிறது. இத்திய தேவியை காங்கிரஸின் செய்வாக்கு பெருகி வருகிற தெய்வானை அவர் உணர்ந்திருந்தார் என்பதை அக் குறிப்பு தெரிவிக்கிறது. ‘தெய்வியோராவதற்குப் பரப்புலதில் அருளுள்ள ஆற்றலுள்ளது அநிபாத மக்களில் மீது’ இருந்த கிடைவுகளை உலவாகக் கூடும் என்றும் அவர் உலவாருகிறார்.

அவரே பின்னர் சக்கரவர்த்தியான பிறரும் இத்தியாவுக்கு விஜயம் செய் தார். அதை யோட்டி இத்தியாவுக்கு ஐயு கோடி குராய் அன்புடன் வழங்க வேண்டுமென அவர் மிகும்பினார். எய்தும் மத்தி சபை மறுத்தித்து விட்டது. அவரது விஜயம் நடக்கியது வும் பெறுவதற்காக அவர் இரண்டு அறிவிப்புகள் செய்தாலே போதுமென்று அது முடிவு செய்தது. இத்தியாவின்

தொழில் வாகத்தின் புதிய காலம்

“காலமறித்து சென்றதனை உலகமறத் திடக் கூடப் பெரிது” என்பதற்கு நான், அப்படியானால் அந்தக் காலத் தையே அறிவதற்குச் செய்யும் உதவி எவ்வளவு பெரிதாகும்? இந்த உதவி செய்ததான் செய்ய முயலத்திருக்கிறது பிரெஸ்கக் கூட்டுறவுப்பிப் பம்பாய் போய்க்கக் கங்கோலியார் அடுத்த மாதத்தில் தொழில் வாகத்தின் இத்திய-பிரெஸ்க வாகக் கங்கோலியர், பம்பாயின் முதற்கரையோரேயாவில் இத்தக் கைக்கடிகார உற்பத்தியைத் துவங்குகிறார். மத்தியப் பகுதி இருதாம லுக்கும் சமையது, இவற்றும், தொழி லையு எல்லாம் பிரான்ஸ் அளித்திருந் து. இத்தியாவிலேயே கடிகாரம் உற்பத்தி செய்வதற்காகச் சர்க்கார் அங்கீகாரம் அளித்த முதல் தொழிற்சாலை இது, அதவும் அதுவாய் காலத்த தவிவார் துறையினால் அளவாய் போவது என் பது பொருமைக்கரிய விஷயமல்லவா?

தலைகணைப் புது திவ்யிக்கு மாற்றுவது, வங்காளப் பிரிவினையை ரத்து செய்வது ஆகியவற்றைப் பற்றியே இவ் வதி வுப்புகள்.

மேலும் பத்தாண்டுகள் உருண்டன.

பட்டத்து இவ்வாறான வதிர்வாயத்து எட்டாம் வாகிடு மண்ணை இத்தியா செய்துமாய் மத்தி சபை போட்டுக் கொண்டது. இப்போது நாட்டில் அரசி யல் திவ்ய முற்றிலும் மாறினது. முதல் உலக மகாவுத்தம், ஜானியன் வாய்பாட் படுகொலை இவற்றுக்குப் பின்னரும் இத்தியாவுக்கு கலாட்சி அளிக்கப் பிரிட்டன் முன் வராததால் தேசமே மகாத்மா காந்தியின் கீழ் ஒன்று திரண்டு இவ்வாறான விஜயத்தைப் பெறிக் கிப்பதென முடிவு செய்தது.

“என் விஜயத்தைக் கரத்தி எதிர்ப்பது பல பிரச்சனைக் கிளப்பும் என்று இவ்விதத்திற்குக்கொடுதான் சிந்தை கொண் டுள்ளது” என்று இவ்வாறான தனது குரபுக் குறிப்புகளில் வெளிப் படைவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பம்பாயில் வத்திறுக்கிப் பட்டத்து வாகிடு வாய்பாடும் போலியை மண்ணு க்கும், அதிகாரிகளும், இச்சைப் பாடு போடும் பிரமாதமான நகரையில் வர கொற்றனர். உதயப்பூரில் அவரை உடா ரித்த மகாராஜா பகிஷ்கரிப்பு துத்திய

காங்கிரஸையும் கண்டித்தார் : தாம் என்றுமே ஆங்கிலேயரின் தண்பர்தால் என்று ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டார். எனினும் கத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்த அவர் தம்முடல் சமயத்தி் மொதலாம் செய்ய முன் வராததையும் அந்த பிரிட்டிஷ் கோமகன் கவனிவது போகவில்லை.

அக்காபாத்தின் பண்டித ஸ்வாமிநாதர் கோருவார் சிறைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள், இவ்வாறியுள் அவர் மன்னர் மகன் பரமசித்தின் போது 'விவகாசம்' பிரஸதுகளுக்கு இவ்வம் உண்மக்கம் கூடுந் என்பதாக. ஆனும் மொமகிஸே, இவ்வாறு கூறு சொத்தே பவிக்காரத்தக்க வறுப்படுத்தி விட்டது என்பது பின்ன சொல்லியிருக்கிறார். பட்டணம் பிரஸதுகளும், சாஸ்திரியர்கள் பவிக்காரம் கூடப்பெறுவது அக்காபாத்தின். அந்த வாய்வலத்தின் போதுதான் எத்தனை எத்தனை அடைத்த கதவுகளும் உபத்திய சாஸ்திரிகளும் 'வரவேற்று' அளிக்கை, தெரிவிமா? கூடவிலாக அரசுக்கு எழுதினார் பின்னர், இத்திய மக்கள் கூட' இம் வெறுப்பு தம் கண்கத்தை எவ்வாறு பறித்து விட்டதாக. எவ்வா உபத்திரவமும் இத்தக் காத்திரியம்தான் என்று அரசுப்பிராஸும் தம் கருத்தத்தக் தெரிவித்தார். எனினும் புதன்வருக்குத் ததரிய முட்டினார். "1857-ம் கத்தத்திய உக்கம் மீண்டும் நடக்காது. ஏனென்றால் கதேச பன்னர்களும் அவர்கள் ராஜ்யவழங்க கட்டுக்கோப்பாக தம் பின்னர் உள்ளன" என்று எழுதினார்.

என்றாலும் சம்பவங்கள் துதி கதிரிய நட்டதன், உப்பு கத்திரியக்கிரகம், கட்ட போது மகாபாதி இப்படி. ஸத்தாம் துார்து காலமானார். கட்டாயது கட்டவாடு சிறிதுகால ஆட்சிக்குப் பின் பது-தக்கத் துறத்தார். ஆனும் துார்து மன்னர் இத்தியச் சக்கரவர்த்தியாதார். காங்கிரஸ் கொங்கைக் கேட்டு 'தப்பு கதி' செய்தும் இத்தக்கத்தையும் முன்னிற் கத்திரியை-பிதாய் மாறுபாடுகள் இருத்தனவே ததிர. கத்திரிய ராஜ் விவகாசம்கூட இத்திய சத்திராஸி பவிக்கின் பின் இத்தியா ஆங்கிலிருப்ப தாகவே ஆனும் துார்து கூடு வித்தார் என்பது அவரது நாட் குறிப்பிக்கவி விருத்த தெரிய வருகிறது.

1842-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் கூட அவர் எழுதினார் : "இன்னமும் ஏராளமான இத்தியர்கள் எங்கேத தங்கள் சக்கரவர்த்தியாகக் கூடுந் விவகாசம் சொத்திரவே விருப்பவிறைவர்" என்று. ஆனும் விதி வேறு விதமாக இருந்தது.

இத்த ஆனும் துார்து ஆட்சிக் காலத்தி வேயே பாரத நாடாஸது பிரிட்டிஷ் மகா சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து வெளிவேறிற்று. பிரிட்டனின் மூடியாட்சிக் கூடப்பிவ 'இத்திய சாம்ராஜ்யம்' எடுபட்டுப் போகிறது. இவையோட்டி இத்தியச் சக்கரவர்த்தி என்ற பிரிட்டிஷ் மன்னரின் விருத்தையும் திக்க வேண்டியதாயிற்று. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப் பட்ட எவ்வா பொய்விவக்களும் அங்கிராய் அளிக் கும் வவரவிலாவது இத்த விருத்த ஆண்டு அதுபவிக்கவாயே என்று ஆனும் துார்து மன்னருக்குக் கொங்கை ஆனா. ஆனும் பிரதமர் ஆட்சிவே மகா பிரதமகக்காரர். 1847-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு பதினத்தாம் தெரிவியே இத்த விருத்தமும் சே'ருக் கிரித்து விட்டார் அவர்.

"இத்தியச் சக்கரவர்த்தி என்பதைக் கூறிக்வும் 1 என்று எழுத்து இவ்வாமல் பெரிசு (-ஆனும் துார்து) - எவ்வா ரதமர் ரதவாகக் கடிதம் எழுதியபோது துலரமுற்றேன்" என்று. அவரது 18-8-47-க் தெரி கடித்ததைக் காண்போராய் பிமரி கொங்கைசிக்கிறார். வெண்ணுள்ளம், பாவம்!

1811-ம் வருஷம் டிசம்பரில் நடைபெற்ற தரிமரின்போது. கட்டு கட்ட குரால் சொல்க் செய்து குட்டிது இத்திய மணிமதமும் மட்டுமே பிரிட்டிஷ் மன்னருக்குத் 'தக்கிராது'. இத்தியாவும், பாவில்தாலும் காமல்வெல்ததும் உள்ள மட்டும் - அது ஒன்று மட்டுமே அவர்கள் சொத்திய ஆட்சிக்கு ஓர் அடைவான மாக ஆகவே அரசின் வசத்தில் இருந்து வரும்.

வே வேரு கு லாபகார்த்தத்தையும் ஆனும் துார்து மன்னர் கேட்டுப் பெற்றார். அதுதான் 1857-ம் ஆண்டுகிருந்து கட்டகமண்புரி ரெகிடு. கதிரியப் பற்றது வத்த லுனியன் தாக் கொடிசாகும்!

கத்திரித்துக்குப் பின்னரும் பாரதத் தைக் காமல்வெல்த் நாடாகப் பெற்றிருப்பதும் ஓரளவுக்கு ஆனும் துார்து மன்னரின் தனிப்பட்ட வேள்கையில் பெரித்தாம். 1849-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் மன்னரின் இந்த வேள்கைக்கு தன்குதேசப்பததாக பிரதமர் நெருஜ் பகிவிலராய் அரண்மனைக்குச் சென்றார்.

"எனக்கு ஒன்றி சொத்தநாதிரகன்" என்று கதிரிய துார்து மன்னர் பெருத்த மணவெழுக்கியுடன் தொடர்ந்தார் : "சரிவ சத்திரை ஆண்டவன்தான் உங்களுக்கு வறிகாட்டி விருக்கியும் வந்து தப்புக்கிரை. அதுபவித்ததாம் தம் வாவருண்ட தந்திரும் உரித்தாகும்."

உங்கள்
கேசத்திற்கும்
தலைக்கும்
ஆரோக்கியத்தையும்
பெறுமாக்கையும் அளியுங்கள்!

கால்கேட் ஹேர் டானிக் கொடுக்கின்
எனதில் அப்பதபரண என்னையவுடன்
செய்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இது
தலைவிலி உடனடிக்காக உண்டாகும்
என்னென்பதை அடுத்து பதப்படுத்தி ..
செய்துத் ஆரோக்கியப்படுத்துகிறது.
செய்துதயாராகும் இதை உதவுகிறது.

புதிய கால்கேட்
ஹேர் டானிக்
லெனோலின் கலந்தது

ஆரம்பம் அல்லது ஆரம்பித்த பொற்றந்த

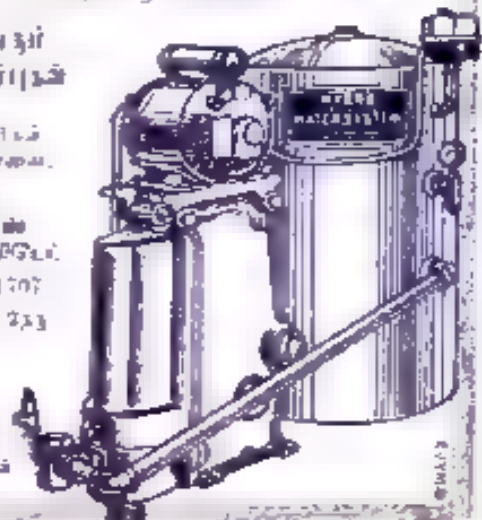
Myers or Wasp

எம்.பி.என். அல்லது எம்.டபிள்.பி.

தானே இயங்கும்
முகத்திற் பார்ப்பது

மி.பி.என்., மி.டபிள்.பி.
இருவரும் சென்னை.
மார்ச் 1911
மி.பி.என்.வின் மி.
பி.என்.வின், மி.பி.என்.
தாமசு மி.பி.என். 1911
40, தம்பு சென்னை 253
சென்னை 1911

மி.பி.என். அல்லது
மி.பி.என். 20 அல்லது
40 அல்லது 60
அல்லது 80 அல்லது

கீழிருள் அகலக் காயிரியினத்த மாபெரும் தகர்த்
 சூப்பொலிகிற பரப்பிப் பகல் செய்த கதிரவன் மெல்ல
 மெல்ல மேற்கே மறைந்து கொண்
 டிருந்தான். விரிநில மணித் திரையில்
 விட்டெறித்த ஒளி மலர்களென விண்
 மீன்கள் மின்னத் தொடங்கியிருந்தன.
 திரைமுகங்கள் பரத்து மங்கிப் பிறம்
 பூமித் தொன்னாயின. அகன்ற வான்
 வெளியில் எத்திரன் அணிமூலா
 விரித்தான். போழுதும் பருவமும்,
 காலம் கற்பிக்கும், இயற்கை
 வெழிற்களும் எவ்வா இடத்திலும்
 அழகு தருவனவாக இருப்பினும்
 பூம்புகாரி நகரைச் சார்ந்து வரும்
 போது பம்மடங்கு பேரழகு தரு
 வனவாக இருந்தன. இயற்கை சிவந்த
 சிவம் தாம் திகழ்ந்ததைப் போற்றத்தே
 அழகு பெறுகின்றன. கதிரவன் உதயம்
 உடற்கவரலிற் பேரழகு, தென்றல்
 சொற்களின் தருவே விகம்போது

பேரழகு, அருவி மல்குகடு
 களில் இறங்கும்போது
 பேரழகு. — என்று சார்ந்த
 இடம், குழந்தை ஆடுவதற்

மணிப்பல்லவம் நா.பார்த்தசாரதி

சூன் அழகு பேர
 மலாவது போல்
 தகர்த் சார்ந்து திகழும்
 மலாவதையும் பேரழ
 கள்களில் காட்டும் பெரும்
 போழுகை ஓதவிடாகக் கொண்
 டது பூம்புகாரி நகரம்.

வனம் மணித்த அத் தகரத்தில் காண்பும்
 அழகு, மாண்பும் அழகு, கண்பகலும் அழகு,
 இரவும் அழகுதான். நேரத்துக்கு நேரம்
 விதம் விதமாக அமைந்ததுக் கொண்டு
 திறக்கும் வளப்பும், வசதிகளும், உன்ன அரவி
 போல் ஒக்வொரு பொழுதும், பருவமும்,
 ஒக்வொரு அழகு தோன்றித் துணக்கும் அரச
 கம்பீர வாயுவென நகரமாயிருந்தது அது.
 தகரின் மகிழ்ச்சி பருவிகளக்கும் அழகைக்
 கமத்து கொண்டு வந்த அத்தி மாலை நேரம்
 மட்டினப்பாக்கத்தில் அழகுக்கே அழகு செய்
 வது போல் வந்தது. மானிகளின் மூன்
 புறங்களில் பகைமயழகுக்காகப் பார்ப்பிட்
 டிருந்த மூகையும், மல்குகளும், அரும்பு
 தெவிழ்ந்து மணம் பரப்ப, அந்த மணம் அந்த
 நேரத்தில் விசிக் கொண்டிருந்த மெய்விளத்
 தென்றலிற் கமத்து பாள்வது அத்தி மாலைக்
 காக இவ்வகையில் மூன் பக்கத்து மாடப்

பிறைகளில் மங்கல விளக்கென்றி வைக்கும் பெண்களின் வரிப்போலையும், சீர்ப்போலையும், கிண்டிளின் கிவம்போலையும் விடுவெல்லாமல் விடமுற்று ஒலித்தவை முடிமே ஒரு மங்கல விளக்காய் அதிர்முத்து கடைசு டீசுக்க, முதுவன் நீசுலும்போது விழிகளின் தனிமை ஒளி பரப்பத் தீயம் ஏற்றி வைக்கும் போல் கலே தீயங்களைப் போல் விதிகளின் தொன்றின் விதிகளிலிருந்து யாழிசைவும், குழவிசைவும், மத்தனம்-முரசுக்களின் ஒலியும், பம்பேறு கோவில்களின் மணிப்போலையும், மறை முழக்கமும், பண்ணிசைத்தும்பும்பாடக்கமும் கலத்தெழுத்து ஒலிக் காலியம் பாடத்தன.

இந்த அற்புதமான நேரத்தில் கரமஞ்சரியும் அவளுடைய சகோதரர் காவலும்வியும், வேறு பணிப்பெண்களும், தங்கள் பெருமான்களின் ஏழாவது மாடத்துக்கும் மேலே நிலா முற்றத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். மிகவும் உயரமான அந்த நிலா முற்றத்திலிருந்து நான்கு காவதர் கத்தவவுக்குப் பரந்திருந்த பூம்புகார் தகரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் கங்குலத் தெரித்தன. ஒளி வெள்ளம் பாய்ந்திருந்த போல் இந்திர விழாவுக்கான தீபாவளி காரதிகள் தகரத்தைச் சுடச் சுடமாகக் கிழித்தன. நான்குகாடிகளும் அப்பால் மிழக்கே மருதுப்பாக்கம் முடிவிற இடத்தில் தீவ நெடுங்கடல் அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தது. துறைமுகத்திலும், காவிரியின் சங்கம வாயிலிலும் பெரிய கப்பல்களின் வைத்திருந்த விளக்குகள் பல நிறத்தினவாய் பலவிதத்தினவாய் நீர்ப்பரப்பில் ஒளிக் கொளம் காட்டிக் கொண்டிருந்தன. மேற்கிலிருந்து மிழக்கு முகமாகப் பாய்ந்து கடலொடு கலக்கும் காவிரி பேரொளிக் கோடுபோல் நீண்டு தெரிந்தது. காவிரிவாயில் சங்கம முகத்தில் கவந்தார விளக்கத்துக் கீசென்றாக்குகளை விசித்து எரித்து கொண்டிருந்தது. தன் மானிசை நிலா முற்றத்திலிருந்து காவிரியும் பட்டினத்தின் அந்தி மாலைக் காட்சி வளப்பை எத்தியப்போ முறை கண்டு விவந்திருக்கிறான் கரமஞ்சரி. ஆளும் இன்ற மாலை வளப்போது அந்தக் காட்சி வளப்பின் புதிதான விவப்பையும், அழகையும் உணரும் ஏதோ ஒர் உற்சாக உணர்வு அவள் உள்ளத்துள்ளே குறுகுறுத்தது. பணிபுற்றுக் கிடத்தவர்

கஞ்சுப்பேர்த்த தான் வந்ததுபோல் அந்த உற்சாக உணர்வை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாத மனக்குறையும் சிறிது இருந்தது அவளுக்கு. இளக்குமரனை நீண்டதும்போது அவள் மனம் கவிப்பாடத்து துள்ளியது. அவனுடைய தியிரையும், அவன் தன்விடம் நடந்து கொண்ட விதத்தையும், நீண்டதுப் பார்த்தால் அவள் மனம் வாயித்துவந்தது.

கரமஞ்சரியின் சகோதரர் காவலும்விக்கு 'கங்குலம்' எனப்படும் புகையாக்குமல் வாசிப்பதில் இளைப்பற்ற திறமை உண்டு. அப்போதும் அவள் அளவகாசித்துக் கொண்டதால் இருந்தான், அந்த மானிகளைப் சேரித்த மற்றோர் இளைப்பாறும் மகர யாழிசை இன்னிசை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தான். வேருருத்தி மத்தனம் வாசித்தான். நிலா முற்றத்தில் தன்னுடைய பரவிப்பாய்ந்து கொண்டிருந்த இந்த இளைவெள்ளத்தில் முழுகாமல் இளங்குமரனைப் பற்றிய நீண்ட வெள்ளத்தில் முழுவீசுந்தான் கரமஞ்சரி. தந்தத்தில் இளமுத்து முத்துப் பதித்த சித்திரக் கட்டிகில் இருத்தினக் கப்பல்களில் பாய்ந்து மெல் அமர்ந்து இளை அரங்கு நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தவர்கள். கரமஞ்சரி தங்கள் இளைவெளியில் ஆழ்ந்து முழுவீசுந்துக் கொண்டதால் எதிரே அமர்ந்திருக்கிற இளை நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆளும் கரமஞ்சரியின் இடயத்தையாழாக்கி அதன் மெல்லிய உணர்வு தரம்புகளில் இளங்குமரன் என்னும் எழில் நிலை வாசிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை அவர்கள் அறிவிக்கிறார். 'வெள்ளி வெண் நடத்துப் பால் கோரி வது போல்' தன்மதிக்க கதிர் பரவும் நிலா முற்றத்தில், உட்கை வருஷச் செல்லும் இதமான காதலும் விசும் தீவெளிக் கரமஞ்சரி நீண்டகவானான் :

* இந்திரவிழாக் காலத்தில் இந்த மானிகைக்கு வந்தவர்களை விருந்துள்ளைச் செயலாமல் அனுப்பும் வழக்கமில்லை. மானிகைக்குள்ளே வந்து உணவு முடித்துக்கொண்டு போகலாம்' என்று எவ்வளவு அன்போடும், புதுவதோடும் அவரை அழைத்ததன் 'நாம் இத்தானைக் கைக்குவிடுத்து உண்ணவரவில்லை' என்று சிறிதும் தயங்காமல் முகத்தில் அடையாத பாய்ப்பில் கூறிவிட்டார். அதுதான் போகட்டும்! தந்தையார் ஏன் அப்படி மரங்களின் மரையில் ஒலித்தார்போல் தின்று அவரையும் எங்கெங்கும் கவனித்தார்? திடீரென்று மறைவிவிருந்து வெளிப்பட்டு, *இந்தப் பிண்டியை நான் இதற்கு முன்பு எங்கோ

* பூம்புகார் தகரக் கத்தும்பாப்ப தகரக்காரன் என்ற கவிப்பொருள் உத்தேசம். காவிரியும் உயரமாக பாய்வு சேறு சேறு பாய்ந்துவந்தது. * உத்தேசம் உத்தேசம்.

பார்த்தாம்பாய் நினைவிருக்கிறதாய்
என்று கூறி எங்கிலையும் அவனையும்
நினைப்பது, பச்சையத்தும்மலாமல் அவ
ரருகிய சென்று அநாகாமாக அவரை
உயர்த்துப் பார்த்தாரே தந்தையார்?
அதன் கோக்கமென்ன! எவ்வளவோ
உயரிலாவதும், தாகரிலும் தேரிக்
கத்தையார் இன்று கோட்டத்தில் என
அப்படி நடந்து கொண்டார்? தந்தை
வாரின் எதிர்பாராத வருகையும், பேச்
சும், உற்றுப் பார்த்த பார்வையும், அவ
ருக்கு அநாகரிகமாகத்தான் தென்றி
யிருக்கும். இவ்வாவிட்டால், "பச்சைய
போகாதீர்கள், பச்சையது வருகிறது,
அதில் ஏறிக்கொண்டு போகலாம்" என்று
தான் கூவியபோது திரும்பியும் பார்க்
காமல் அவட்கிலமாக விதியில் இருந்து
நடந்திருப்பாரா அவர்? தன்மேலே
தான் அப்போது காட்டிய துன்பப்பப்
புரிந்து கொண்டு என் பக்கத்தில் தீண்ட
வசத்தமாடு அவரைப் பிடித்தோடர்ந்து
சென்றிருக்கிறான். என்னுடைய தோழி
களிலேயே வசத்தமாடிக் கத்தான துன்ப
பற்றியும் திறன் அதிகம். பிடித்தாடாது
போய் அவரைப் பற்றியவன், பக்கி
யும், அவர் வசிக்கும் இடத்தையும்
நம்முகத் தெரிந்து கொண்டதான்
திரும்பி வருவான் அவன்!" - உத்த
மாடிக் கிளையில் திரும்பி வந்து
அவரைப் பற்றிய எங்கா விவ
ரங்கடையும் கூறி விட்டோட்டானா என்று
அவனோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருத்
தான் கரமஞ்சரி. "ஒருவேளை தனக்குத்
தெரியாமலே வசத்தமாடிக் இதற்குள்
திரும்பி வந்திருப்பாளா?" என்று கர
மஞ்சரி தனியார் ஏற்பட்டது. கொ
ழந்ததிலிருந்து நீண்டு இறங்கிப்போய்
பார்த்துவிட்டு வருவாமென்றுப் புல்லாய்
புறம் வாகித்துக் கொண்டிருக்கும் வான
வல்லியும், மற்றவர்களும் தான் இருத்
தாரிடமாளித்து நடுவில் எழுந்த
பொவதைத் தவருகப் புரிந்துகொண்டு

வருத்தகாலமே என்று தவருகின்
கரமஞ்சரி.

சிறிது நேரத்தில் வானவந்தத்து இளை
வானவந்த தானாகவே முற்றுப் பெற்றது.
வானவல்லியும், கரமஞ்சரி பெண்ணுமே
கொழு கோக்கக்கால் பாதக் கொழு
கிணர்கள், தான் கொழுக்கத்தெரிந்து
கொழு இறங்கிப் போய் வசத்தமாடிக்
வந்திருக்கிறாள். என்று பார்த்து
விட்டுத் திரும்புவதற்கு திருவான எந்த
நேரம் என்று தீர்மானம் செய்து
கொண்டவனாம் எழுந்தான் கரமஞ்சரி.
"வானவல்லி" தீர்வர்களோடு சிறிது
நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தான். தான் சிறிது

இப்பொழுது
வெகு துரிதமாக
வேலை செய்ய
அதிக
சக்தியுடன்
சுபடியது

குளிர்
ஜலதோஷம்
வளிகள்
மற்றும்
ஜூரங்கள்

C.A.Q.
FORT

கொண்ட
என்பதை நினைவும்
மெய்

ஸ்பென்ஸர் & கோ., லிட்.

கொண்ட - பம்பாய் - கங்கத்தூ - தில்லி மற்றும் இடங்கள்

மாடிகளும் பழுதாயினால்தான் பொய் வசதிகள் நிறைந்தவை. தோட்டியிடமெல்லாம் சித்திரங்கள், நுகர்ப்பிட மெய்யான நறுமணங்கள், அமரவிலும்புரிடமெனாம் பட்டுவிரித்த மஞ்சள்கள், பஞ்சவில்கள், பாய்களான இடுக்கங்கள். எல்லாம் எல்லா இடங்களிலும் பொருத்திய பெருமாள்தை அது. அந்த நேரம் கழித்து இரவு தொடங்கி விட்டதால் வண்ண வண்ண விளக்குகள் வேறு மாளிகையை ஒளி மயமாக்கி விடுத்தன. எழுதின மாடிகளில் கீழிருந்து மூன்றாவதாக அமைந்த மாடியும் அதைச் சார்ந்த அறைகளும் கரமஞ்சரிவன் பழக்கத்துக்கென அவன் தந்தையாரால் விடப்பட்டிருந்தன. 'இளங்குமரனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றிருந்த வசந்தமாலை திரும்பி வந்திருந்தால் இந்த மூன்றாவது மாடத்துக்குள் தான் எங்கேயாவது இருப்பான்' என்பது கரமஞ்சரிக்குத் தெரியும். அன்று நேரத்தில் ஒளியினிடம் வலர்த்த வாய்க்கிய இளங்குமரனின் ஒளியத்தை இந்த மூன்றாவது மாடத்துக்குள் அழைத்திருந்த சித்திரசாலைகள்தான் கரமஞ்சரி வயத்திருந்தான். காலிரிப்பும் பட்டினத்தில் இருந்த சிறந்த ஒளியினிடமிருந்தும், சித்திரவிலாக்க வாய்க்கனில் பன நேரம் காலிரித்து பூங்காருக்கு வந்தபோதும் ஒளியினிடமிருந்தும், வகைவகையான அபூர்வ ஒளியங்களை வெங்காயம் வாய்க்கித் தனது சித்திரசாலையில் சேர்த்து வைத்திருந்தான் கரமஞ்சரி. அவனுடைய சித்திர சாலைகள் ஒருமுறை வற்றிப் போய்த் தான் போதும். ஒளியங்களை அவனுக்கு இருக்கும் ஆர்வத்தைப் புரிந்து கொண்டு விட்டான்.

'தோழி வசந்தமாலை இன்னும் வந்து சேர்ந்திருக்கவில்லைவளும் நமது சித்திர சாலையில் போய் அவனுடைய ஒளியத்தின் அழகை ஆர்வம் கிரகித்துக் கொண்டு சென்றிருக்கிறது நேரத்தைக் கழிக்கவாம்' என்ற எண்ணத்தோடு மூன்றாவது மாடத்துக்குள் நுழைந்தான் கரமஞ்சரி. தனக்குச் சொந்தமான அந்த மூன்றாவது அடுக்கு மாளிகையை மீள் அலகாசனங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். மாளிகையில் மூன்் கூடத்தின் வாயும் இல்லாததால் வசந்தமாலை இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான். மூன்் கூடத்தை அடுக்கு அவனுடைய ப இசைக் கருவிகள் வரிசையாக அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கும் சே மண்டபமும் அதை அடுத்து நாட்டிய மாடும் கரமஞ்சரிக்குப் பண்படுத்தும் திருத்திய மண்டபமும் அணிமணிகள் மையக் புனைந்து கொள்ளும் தயிர்வான அவன்வார மண்டபமும், இறுதியாகச்

சித்திரசாலைகள் அழைத்திருந்தன. இவ்வளவு இடங்களையும் கடந்து செல்ல வேண்டிய இறுதிப் பகுதியாக அழைத்திருந்த கரமஞ்சரிக்கு கரமஞ்சரிவோ, அவன் தோழிவோ உடன் அழைத்துச் சென்று மன்றி அவனுடைய சித்திர சாலைக்குள் பிறர் நுழைவது கார்ப்பு மிக்கு 'வசந்தமாலை திரும்பி வருகிற வரை சித்திரசாலையில் பொருத்தக் கழிக்கவாம்' என்ற நினைப்புடன் தனிமை தந்த உண்மையில் ஒரு பாடலை மீட்க இசைத்துக் கொண்டே சே மண்டபத்தைக் கடந்து சித்திரசாலைக்குச் செல்வதற்காக மேலே நடத்தான் கரமஞ்சரி.

இதற்குள் மெய்கிசை இழைத்து ஒளிக்க நடந்து சென்றவன் அவன்வார மண்டபம் முடித்து சித்திரசாலைக்குள் இறங்கும் படி அருகிலேயே நிறைத்து நிற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தான்

விருத்த எழுத்த மெய்கிசை நின்று. அவன் மூத்தநில் விப்பும் பவமும் நின்று. கரமஞ்சரி? சித்திரசாலைக்குள் விருத்த மெய்கிசைவும் மர்மமாகவும் பெரிட் கொள்ளுதெ ஆடலர் மேக்கி ருரம் அவன் செவிசை எட்டியது. 'தான் மெய்கிப் பாதுகாத்து வரும் என்னுடைய சித்திர சாலையில் கொல்கி அழைக்கி பெருமன் என் தந்தையார்குட நுழைவ மாட்டாரே? இப்படி என் இல்வாத வேலையில் அணித்து இங்கே அழைத்திருக்கும் இவர்கள் யாரால் தக்கவாழ்?' என்ற பவம் கயத்த சந்தேகத்துடன் மூகைப் பவமில் சித்திரசாலைக்குள் இறங்கும் இவன்வாரது பவமில் காலவைத்து செல்லத் தக்கவை நீட்டி எட்டிப் போய்த் தான் அவன்.

அப்படியும் போய்த் தான் கரமஞ்சரிவின் விப்பும் இன்னும் அழைக்கவந்தது. 'தன் னுடைய அழைப்பின் மீது அவரும் நுழைவ மாட்டாரே' என்று சற்றுநடம் அழைப்ப

பதிரி அவர் பெருமைமிகு நினைத்துக் கொண்டிருந்தானோ, அவரே தான் அங்கே இளங்குமரனின் ஓய்வத்துக்கு முன் நின்று கொண்டிருந்தார்! ஆம்! அவனுடைய தந்தையார்தான் நின்று கொண்டிருந்தார். பிற்பகலில் இளங்குமரன் சென்று சிந்து நேரத்தில் நுழைந்தபோது அங்கே பெற்றுக் கொண்டு போயிருந்த ஓய்வம் மணிமாற்புறம் தன் தந்தைக்கு அருகில் இப்போது சிந்திரையிலிருந்து நிப்பாங்குக் கண்டாய் கரமழ்ச்சரி. தம் கை வளையத்தோடும் இளங்குமரனுடைய ஓய்வத்தைப் பட்டியக் காட்டி 'ஏதோ சொல்லு' எதிரே பந்தம் அருகில் நிற்றும் ஓய்வரைத் தன்

தத்தை மீட்டடுவதற்குப் பதிலில் நின்று
கொண்டிருந்த சரமஞ்சரி கண்டாள்.
"பொற்கழஞ்சுக் கிணர் வாங்கித் கொண்டு
ஒளிபென் போய்விட்டதாக ஊர் நிலைத்
துக் கொண்டிருந்ததுதான் நயவு."

தந்தையார் ஏதோ ஒர் அநாதைப்
 நோக்கத்துக்காக ஒவியைத் தடுத்தித்
 தம் மகத்திருக்க மேன்குறொன்று அவ
 னுள். ௨. உள்சூனிய அவதூட்டத்
 தறித்து - தூதல் அது என்ன அந்தரங்
 கில் என்பதை மட்டும் அப்போது அவ
 னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.
 சித்திரகாவியில் மேலும் என்னென்ன
 திருப்பித்தான் என்பதை மனதந்திடுத்து
 உணரிக் கொள்ளுள் கரமதிசரி.

143. செல்வ முனிவர் தவச்சாலை

‘அருட்கொண்ட முனிவரைக் காண வில்லை’ என்பதால் ஏற்பட்ட வெகப்பதம் மனோபுரம் வீரகோழிய வணநாடுடைவரர் மனத்தில் உலகத்ததை உண்டாக்கி விடுத்தன. அந்தக் கைக்கத்திருந்தால் ‘போலும் போது இனக்குமரனைத் தூக்கக்கு அமைத்துக் கொண்டு போயிருந்த தம் மகள் முய்க்க திருநாடி ஞானசகாபதியிருந்து வரப் திரையு மின்றித் தனியே வந்ததைக்கூட அவர் கவனித்துக் கோபம் கொள்ளவில்லை. இம்மாதிரிட்டு அருளைத் தவியே அழற்பி விட்டு எங்கோ போனதற்காக இனக்குமரனைப் பற்றி ஸார் ஒய்வடை யும் வரை வரை பாடித் தீர்த்திருப்பார்.

தானங்காடியிலிருந்து நெக்கி திரும்பி வந்து வீட்டுப் படிவேறையொது அகருண்டிய கித்தகிவாற்றம் குழந்தைம், 'முனிவரி எதற்காக வந்தீர்? ம் சொம்மிக் கொள்ளாயம் கீயசென்று இங்கிருந்து இளம்பிப் போனார்? சுறவுமீ ஏதோ கிணறப்படுத்தப் பட்டிருந்தவன் தப்பி ஓடிப் போகிறதென்கொம் பின்புறத்து யுழிவாகக் கப்பிற் போக வேண்டிய அகலெமென்' என்னுள் வினாக்களுக்கு விடை காண்பதில் ஈடுபட்டிருந்தது.

அருட்செங்கு ஸ்ரீனிவாச ஸ்வாமி இவ்வாறு
விருந்து வெளியேறிச் சென்றதற்குத்
காரணத்தை அவரால் எதுவிடாகத் தீர்
மானம் செய்ய முடிவாகியிருப்பே தவிர,
"இவ்வாறு காரணமாகத்தான் இருக்கலாம்"
என்று ஒருவாறு அனுமானம் செய்து
கொள்ளமுடிந்தது. "இவ்வுருமாறுமைய
பிறப்பி வளர்ச்சையிப் பற்றி ஏதாவது
தாண்டிச் செல்" ஆரம்பித்தானே அவர்
மறப்படுகிறார். அதில் ஏதோ ஒரு பெரிய

மீட்டரமும், இரகசியமும் இருக்கும் போல்
தோன்றுகிறது. இம்மாதிரி நான்
அவரிடம் இரகசியமறிகைப் பற்றிய பேச்
சைத் தொடங்கியிருக்கிறேன். இப்போது
மேர்ந்திருக்கிறேன். அந்தக் கேள்வியைப்
பேட்டிலும் அவர் நமத்தான் எப்படி
மாற்றினார்? 'நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள் இதைப்
துவக்குமேனவே இரண்டாம் மூன்றாவது
நினைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. அந்தமாதிரி
இருக்கிறதே! வெளியே எப்படி வாய்
விட்டுக் கூற முடியும்?' என்று பதில்
கூறுகிறபோது முனிவரின் முன்னித்தான்
எவ்வளவு பிரி? எவ்வளவு கடுமையானது?
என்று நினைத்துக்கொண்டு கொள்ளுகிற
பின்பும் நினைத்துப் பார்க்கிறார் வானநா
டுகள் யார். இரகசியமறிகைப்பற்றி முனிவ
ரிடம் விசாரிக்க தேர்த்துப்போ தெய்வமாம்
பல மூன்றாவது இரு போன்ற, அதுபயன்
கூறியே அமைத்திருக்கிறார்

“இப்படி பேச முன்வருகக் காணவில்லை என்று பொதுமக்கள் உட்காரித்து சொல்லுமுத்தான் என்று சொல்வது அப்பா? தேவதேவத்து ஏதாவது ஏற்பாடு, செய்ய வேண்டியது? இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அண்ணனும் முனிசிபல்கவுன்சல் வரைப் பட்டிசனியாவிய அமைதி, அங்கே வந்து விடுவார்களே? அவர் வந்தால் என்ன பதில் சொல்வது?” என்று முனிசிபல் பேர்ன் கேட்ட பொதுமக்கள் வளையமுடையவர்களும் ஏதாவது முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள்.

குறியைவரைப் பத்தி முக்கிய அம் மனத் துக்கு டி.மும் தெரிந்த சன்மை ஒன் னைத் தந்ததாயிம் சொல்ல விரும்ப விக். அதபொலவே தனிமையில் தனிமையில் தாம் கேட்ட கேள்விகளைப்

எப்பொழுதும்

CASTROL

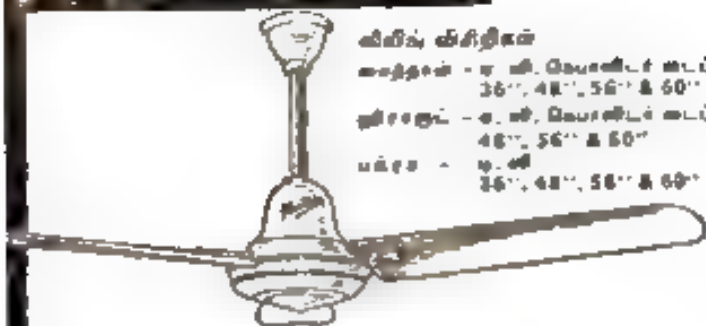

காஸ்ட்ரால் என்ற பெயரைக் குறித்தே கேளுங்கள்
எண்ணெய்களில் மிகச் சிறந்தது

காஸ்ட் ரால் லிமிடெட்

(இங்கிலாந்தில் இலங்கைப்பெட்டி, அமெரிக்காவில் போர்டு எலையாண்ட்ரிட்டெஸ்)

மும்பை - கல்கத்தா - சென்னை - புது தில்லி - பெங்களூர்
கொச்சி - மகேஸ்வரம் - திருச்சி - தாயார் - கோத்திராயம்

விசிங் விசிறிகள்

காத்திரம் - ஏ. வி. கொலாவிடர் மடல்
36", 48", 56" & 60"

ஹிராஜட் - ஏ. வி. கொலாவிடர் மடல்
48", 56" & 60"

மஹா - ஏ. வி.
36", 48", 56" & 60"

ஏ. இ. ஐ.

விசிறிகள் உங்களுக்கு
குணமையும், இன்பமும்
கொடுக்கின்றன

ஆலிவேய்ஸ் 16"

டேயிங் விசிறிகள் - ஏ. வி. & ஏ. வி.

முகவல் மத்திய ஸ்கூல் முகவல்

கொலாவிடர் மடல்

விபரங்களுக்கு.

அலோலிவேய்ஸ் எலக்ட்ரிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

(இந்தியா) ஸ்தாபனம் லிமிடெட்

தலைமையகம்: 65/66 மைசூர், 6, சிவன் தெரு, காந்திபுரம்-7

கிளைகள்: மதுரை, புது டி.வி. கட்டிடம், மதுரை, கோயமுத்தூர், தர்மபுரம்

AEI-3048 1

பற்றி ஏன் முனிவர் அங்கிருந்து விளம்பிச் செல்வ அந்தக் கோவிலிலும் ஓரளவு காரணமாயிருக்கலாம் என்பதைப் பற்றி ஏன் அந்த மகனிடம் சொல்லவில்லை. முதல் பாய் ஊனிரவில் முனிவருக்கும் இளங்குமாரனுக்கும் சித்தந்த உருக்கமான உரையாடலும், அந்த உரையால் விடப் போது முனிவர் துறவும் தாக்கமும் அர்த்தம்தையும் அறிந்திருந்த முக்கிய கன் தந்தையாரிடம் அவற்றைக் கூறியிருப்பா னாயின் அவருக்கு அவற்றைக் கொண்டு முனிவர் மேல் இன்னும் சில சந்தே கங்கள் கொள்ள இடம் விடாததற்குக் கும். அப்போய் முனிவரிடம் தாம் தனிமையில் பெரிய பேச்சுக்களை வள நாடுடைவார் தம் மகனிடம் கூறியிருத் தாம் அவளுக்கு முனிவர் ஏன் ஒடிப் போனார் என்ற சந்தேகம் நீர்ந்து போயிருக்கும். இரண்டு காரியங்களுமே அப்படி நிகழாததால் சந்தேகங்களும் குறியாய்க்கும் இன்னும் அகிமாயின.

“காணும் துணுக்கு வகு செறன், அப்பா! புறப்படுங்கள். முனிவரைத் தேடிப் பார்க்கலாம்” என்று உடன் புறப்படத் தொடங்கிய முக்கியை வர வேண்டாமென மறுத்துவிட்டார் அவர்.

“நீ வேண்டாம் மூலிக! தானே மறு படியும் போய் ஊருக்குத் தேடி விட்டு வரவேண்டும். நம் விட்டுப் போனும் ஆரம்பமாகிற கெடுமரச் சோடை சம்பா பதி வனம். சக்கரவானக் கோட்டம் ஆகிய இடங்களையவர தெருந் தொண்டி இடைவெளியில் பரந்துவிடக்கிடந்தே! இதில் எங்கெவ்வளவு குதிர்ப்பிட்டு அவரைத் தேடுவது?” என்று கூறிக்

கொண்டே விளம்பினார் அருக்கியிருந்த வேய்களில் ஊர்வது உருமினார் வள நாடுடைவார். அந்த வேயை ஊர்வது துணைவாகக் கொண்டே விட்டான் பின் பக்கத்துத் தேரட்டி வறியவாக அளி புறப்பட்டபோது சிறப்பாக நோய் முறாத் தொடங்கி விருந்தது.

முடிந்தவரை எவ்வாடு டுட்களிலும் தேடி விட்டு இறுதியாகச் சக்கரவானக் கோட்டத்திலுள்ள அருட் செல்வ முனிவ ின் தலச் சாலைக்கும் போய்ப் பார்த்து விட்டான் என்பது மிறார் சீரகோழிய வளநாடுடைவாரின் எண்ணமாக இருந் தது. இன்னமேலும், நடுத்தா வயதிலும் காலம் சீரளுக்கும். காவற் படைத் தலைவருக்கும் அந்தப் பெருவனத்தின் ஒங்கொரு பகுதியிலுமி போனும் கைய மாகச் சுற்றிய நினைவு வந்தது அவருக்கு. அப்போது சுற்றியதற்கும், இப்போது சுற்றுவதற்கும் இடைவெள்தாம் எத்தனை வேறுபாடுகள்? சீரமுன், மிடுக்கும், வளையலும் கொண்டு சுற்றிய அந்தக் காவம் எங்கே? தளர்ந்த உடலோடு வேயை ஊர்விக் கொண்டே தடக்கும் இத் தக் காலம் எங்கே! முக்கியின் தாயார் காவலாளர் வளரவில் அவருக்கு மனத் தளர்ச்சி இருந்ததில்கை. முக்கியின் குழந்தைப் பருவத்தின் அவன்! காவ மானபோது அவருக்கு மனமும் தளர்ந் தது. அந்தச் சமயத்தின் கட்டினம் காவலாளர் வளர்ந்திருந்த புதல்வன் கதக்கண்ணாடிக் காவற்படை வீரனாகச் சோழ வசனயத்தின் சேர்த்துவிட்டுத் தாம் விட்போடு இருந்து கொண்டார் அவர். அந்த தானிருந்தே அருட்

[illegible]

தகர்த்து வருவது போலவே தொலைவித்
தோன்றும். வீரசோழிய வளநாடுவா-
சார் புத்தம் தின்ற வாலினில் வழியே
கக்கரவாளம் கோட்டி துத்குள் மூன்றுந்
தார். அந்த மாநில வேரத்தில் அனாத்
செய்வாழ்வாரின் தவச்சாலையும் அனாத்
மூன்றுதிருத்த மலர்வளமும் ஐயவயமற்ற
தனிமைமயம் நுழந்தித் கோயிலுமளித்
தம். "அனா" செய்வாழ்வாரின் என்னு
இளபந்து கூலியளபத்தவாரே தவச்
சாலைமீன் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சுதிரிச்
சுழிற் றந்தார் வளநாடுடைமார். அவர்
சுரத்த குரலில் கூப்பிடல் முனிவரின்
பொய்தாய் அந்த கவனத்தின் ஒவ்வொரு
பகுதியிலிருந்தும் நிறுப்பத் திருந்தார். என்
தொலித்தவீத தவிர, வேறு எவ்வித இயல்பு,
தவச்சாலைமீன் ஒரு பகுதியில் கவரக்கூர்
விரித்து எய்தது அருகில் தீபமும் ஏற்றி
வைக்கப்பட்டிருந்ததால் மாநிலமேத
மெருங்குறி அந்த வேலைமீன் யாரோ
அங்கு வந்திருக்கிறார்களென்பதை வள
நாடுடைமாரால் புரிந்துகொள்ள முயற்
திது. "கவரக்கூர் தாராக விரித்துக்
கொண்டு விடக்கூட வேயவழியை தீபமும்
தொண்டு ஏற்றிக் கொண்டு நனி தவர
போவழியை யாரோ இப்போது
இங்கே இருக்கிறார்கள்! ஆனால் என்
முன்னால் யாத் தவர்க்குமியுங்கள்" -என்று
சத்தேகம் கொண்டார் வளநாடுடை
மார். "கவரக்கூர் படிக்க ஏற்ற முயற்
தியை விரித்துத் தீபமும் ஏற்றி வைத்த
வர். தாம் அங்கே வந்து முயற்சிவதைப்
பார்த்து விட்டு வேண்டாமென்றே தவச்
கவலை மறைந்திருக்கலாமோ?" -என்று
தோன்றியது வள நாடுடைமாருக்கு.
மறைந்திருக்கும் ஆதர் வெவ்விதே வரத்
செய்வதற்காக மெய்யம் ஒரு தந்திரம்
செய்தார் வளநாடுடைமார்

“சரிதான்! இப்போது எல்லாவுமே காலை
யிலேயே, ராப் வந்த வழியே திரும்பிப்
போக வேண்டியதுதான். மூலிகை
அப்பறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்” —
என்று சற்று ஓளாக்க குரலில் தமக்குத்
தானே சொல்லிக் கொள்வதற்குப் போய்
தொண்டிக் கொண்டு திரும்பி நடந்துப்
—பயன். உத்தர! எல்லாவுமே ஓட போக
மாறக் திரும்பிச் செல்வதுபோல் போக
தக் காட்டினார் என்பது பொருந்தும்.

என உத்தர! ராப் திரும்பி நடந்து வந்தது.
அவர் தவிர்த்துவிட்டு வரவில்லை. இதை
மனக் கூற்று போலக் கிறைவாறு
நடை போடுகிறார். இவர்களைத் திரும்பவும்
அங்கக் கவர்த்தும் இவர்களுக்கும் அருடில்
யாரோ வந்து — “காரணம் சரியாக
இருக்காது. திரும்பவும் திரும்பாமலும்
அவர்களுடைய காரணம் இவர்களை
பார்த்து நுழைந்து அங்கப் பார்த்து
வந்து உட்கார்ந்த ஆயிர அடிகள்
தவிர்த்துக் கொள்ளுதலில்லை (தொடரும்)

க்ளாக்ஸோ

அருந்தி குழந்தைகள் நன்கு வளர்கின்றன

பொதிய உற்பாவற்ற குழந்தைகளுக்கு க்ளாக்ஸோயே சிறந்த பாதுகாப்பு. க்ளாக்ஸோ உதவியுடன், எளிதில் ஐதாமாகக் கடிப்பதும், மேலும், குழந்தையின் வளவளக்கிக்கு அங்கியமாக இரும்புச்சத்தும், கைட்டியின் "டி"வும் க்ளாக்ஸோயின் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வளவாக க்ளாக்ஸோ குழந்தைப் புந்தகம் பெற விரும்பு லோர், 50 க. கபசு தயாவ வியக்கண் (தயாவ்க்கவிந்தகை) மேலகண்ட வியகைத்திற்கு அனுப்புகள்: க்ளாக்ஸோ, உட்குசோடு, மதலுல்-2

Glacon

பாடுகல்—தாய்பால் அல்லது புட்டிய்பால் அருத்தும் குழந்தைகளுக்கு, 4-5 மாதம் முதல் பாதுகாக்கத்தக்க பாடுகல் தயாவ உணவும் அங்கியும்.

க்ளாக்ஸோ கலப்படுட்டில் (இந்திய) லிண்டேல், கிமிட்டெட்.
பிலார் - கலத்தா - மதலுல் - புதுகல் - டிப்போகல் - ஐதா - கோலாத்த - கிதுவடா

பொருட்டம் ஒன்று காத்திருக்கிற மிதத் தாடிவண்ணம். புருத்த அயர்ந்தவிட்டாத் போலத்தான் இருந்தது. அவத்த அண் வாய்க்காமல் அவனோடு பார்த்துக் கத்தின நாய்க்காலும். தும்பைப் பூவைப் பழிக்கும் வெண்ணெயிலே மிதித்தது அயன் கத்தி விடுத்த புடனல். ஆமாம்! உடனோடு உட

னாகக் கத்தி விட்டாற் போலத்தான் அயன் கத்தி விடுத்தான்.

நாய் பயார்

சி.வி.பாரதியார்

விரைம பூண்டன. வேறும் மித்கல் எவ்று வாரேனும் தீக்கை மூடியுமா?

இரவில் புறப்பட்ட பத்துநீட்டங்களை இருத்தன. அவைகள் கண்ட மயக்கத்தில் அரணோடு கண்ட ஏறி இடைபுற செய்த இரண்டு பேர்வ பெட்டிகளை வாரும் இயக்கியம் செக்கங்களை. மோத்தம் பதிவு செய்த பதிவு தயர்களை உட்கார காத்திருத்த பெட்டிகள் சேற பதி. நாய்க்கு வர்வவாக

இருத்தன உட்காரும் இடக்கல், அந்நேரமாய் வறு, 'நம்பர் ஸீட்' அந்த அழகியுடையது. அதாவது ஏதேனாவது பெட்டியின் கையத்திலேதான் அங்கிருத்த உக்கல்களை எரித்த அழகியின் இருக்கல். ஓரமாகக் காணப்பட்ட வகைகளில் குடும்பம்-கவலம், மனை, இரண்டு குழந்தைகள் ஆகியோர். புதிதாக வந்த பெண்ணின் எழிலிப்பற்றி ஒரு மூக்கோடு குக்கல்கலென்று பெச்சுவைப் போட்டது.

என்னவென வெனவே மாரிக்க வாதிரான இடத்தில் அயர்ந்திருத்தான் வக்கரல். கட்டி வக்காரை, அவன்டம் அவன் வயிற்றுப்ப வத்திருத்த தந்தை வகை ஆளாயி கத்தமாக நத்தில் கத்தினர்.

"குழந்தையைத் தன்வாகப் பரிபாடல் அனுப்பிடுவன். கண்டியில் உள்ள தீக்கல்"

திடாகத்தை தீயவருத்தம் எனத் தீர்த்திடுகோலி. நேதநிலும், தீயவர்க் கெட்டியும் தெற்றிக் காரவியும் கெட்டியும் குக்கலும். மட்ட அக்கல்களோடு வகைவகை வத்த விழ்க்கைக் கழறி அத்தனை பெண்கள் ஒரு நோட்டம் விட்டாள். எக்கா கக்கல்களும் கக்கலோடு வகை ஏறி இரக்கெற்றியோல்

எல்லாம்தான் துணை. நாகபுரி மார்க்கமாகப் போதும் பம்பாய் டெயிலில் இடம் கொடுக்காமல் போலிவிட்டது. அக்காபாத்நதர் கத்திப் போகவேண்டும் என்று இருந்தது போலிவிட்டுத் தவறிவிட்டது...

பொறுப்பற்றதுக்கொன்றும் தோரணமில்லை. "அதனால் என்ன, நீங்கள் உயிர்ப்படாதீர்கள். நாங்கள் எல்லாம் உயிரித்துக் கொன்றிருக்கிறோம்" என்று எதிர்ப்புறப்புகழின் சங்கரம்.

பக்கத்தில் இருந்த சத்திரப் பிரதேசத் தைச் சேர்ந்த

பெயர் காதிஸ் கிறித்தனும் தன் பெயர் தான் என்று எண்ணிக்கொண்டான் சங்கரன். அவனது உள்மனம் அதைப் பெயரை உக்கரித்துப் பார்த்தது. "பிழை வா!"

நுழிப்பிட்ட நேரத்துக்குக் கூடவே பத்து நிமிடங்களுக்கி மணி எட்டளையாகப் பிறகு தான் கொளரா ரவிசாஸ்ய விட்டு வண்டி பெருங் குரல் விளப்பிக் கொண்டு புறப்பட்டது. உடனே சங்கரனுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த மலிகர் கதவருகே பாய்ந்தார். அவையிலிருந்து திடுக்க

ஆசாமி, "ஆசாமி, ஆசாமி, ஒன்றும் பயமே வேண்டாம்!" என்று தம்முட்கு மீமஸை வளத்துவிட்டவாறு.

"மீமஸா, போனதும் கடிதம் எழுது!" "கட்டாயம் எழுதுகிறேன்!"

பத்தனிக் தயாளையோ, "இதில் எழுதே! 'நிசங்குட்' 'நிசங்குட்'!" என்று கக்களிட்டுத் தடுத்தபடியே கதலின் தாளம்த் திறக்க முடி யாமல் அடித்துப் பிடித்துக் கொண்டார். பெலியிலிருந்த ஆசாமி விடாப்பிடியாக ஓட ஆரம்பித்துவிட்ட வண்டியின் படியிலே நின்றான். ஓட்டத்தின் வேகம்கூட ஆரம்பித்து விட்டது. இனி எப்படி இறங்க முடியும்? வண்டிக் குள்ளிருந்த பெரியவர் ஓடிவந்தார். "பாஸம், சீரே விழுந்து உயிரை விட்டுவிட்டுப் போகிறேன். கதலைத் திறவுங்கள். உன்னை வந்து கொலைவிட்டு!" என்றார். பல குரல்கள் "ஆசாமி! இது, இது!" என்றன. வண்டியிலுள்ள குழந்தைகளைக் கண்டபோது எல்லோருக்குமே மனசுக்குப் பிடிக்கவில்லை. சீரே அழுக்கு. போத்தார் போடாத சட்டை, வெள்ளை காத்திராள், வெள்ளையா அது? இல்லை. அது வெள்ளையாக இருந்திருக்க வேண்டும். கிராப்புத் தலை காடாக நின்றது.

என்னெல் லாண்டு எத்தனை நாட்களோ! அவன் இடம்பாதுதந்துச் சேரம் வலத்தாற் போய் மூடம் தண்டைக் குழி பாடிக்கொடுத்த அபிஷேகமேயாகும். மூக்கு கொடுத்துச் செவ்வாய் விழிப்போடு அங்கம் பார்த்தபோது கொஞ்சம் பயமாகத்தான் இருந்தது.

ஓர் ஓரமாக ஐமே உட்கார்ந்த கிட்டான் அந்த அபிஷேகமே. உட்கொண்டால் பக்கத்திலிருந்து 'எட்டு மீனா' இரகசியமாக ஒதுங்கி.

"இவன் சரிவரன ஜெயபுத்திரனாகும்! பார்த்து வாய் தம்பி, அவன் எல்லோரு ஒரு சிவன அப்படி இங்கே! தன்னோடு வாரணசிய பெருமையாவது எடுத்துக் கொண்டு ஐமே இறங்கிப் போய்விடுவான்!"

அவருவரின் தாக்கத்துக்கு எப்படி அது சரித்தும் பட்டுப்பது என்ற திட்டத்தை ஒருவரு தயக்கத்துடன் சொன்னாலேயே ஏற்பாடு செய்திருந்தனர் அறிவரும். அவர்களுடையபத்தினரின் முகத்தில் தங்களுக்குள் மெல்லிய குரலில் கேட்டது. "எதற்கும் சாமரண்களெல்லாம் இரக்கிரமம்!"

பெரியவர் ஐமே உட்கார்ந்திருந்த அந்த அழகிக்குப் புகுந்த ஆடையுடையவனேபோல்கி, "நீ எங்கே போகிறாய்?" என்றுசொன்னவருக்குத் தான் விவரித்தார்.

அவன் அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து விட்டுத் தன்வயத் திருப்பிக் கொண்டான்.

"அவையோ?"

"அவையோ?"

"ஒருவரே கொஞ்சம் புத்தி வைத்தால் இங்கேயோ என்னவோ?"

பெரியவர் விடவில்லை.

"முகம் இருக்கிறதா உன்முகம்? எந்த கருத்துப் போகிறது?" என்று மீண்டும் அந்த உடலாக.

அதற்கும் பதில் இல்லை.

செவ்வாய் அறிவார் தோரணமில் சொன்னான்: "அடுத்த உண்டி தீர்த்தும் நீ இறங்க வேண்டும். பத்திரங்களைப் பார்த்தால் ரவிசுடி வந்திருப்பே. இரங்காக்கிடாக் உங்களைப் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவோம்!" பதிலாகத் தன் காதலித்தவரை அவன் - பிமலா தான் - எப்படி வரவேற்றிருள் என்பதைச் சொன்னான் முகத்தை நோக்கினான்.

பிமலா இறங்கித்தான் இவ்வுடலில் உட்கொண்டான். அப்போது பெரிய டாக்டர்முகமில் தெருவின வயத்து கிட்டாநீயோக் குளிர்ந்தது சங்கரன் மனம். மேலே என்ன பேசினான், தெரியுமா? "யாவும், அகளுக்கு என்ன கஷ்டமோ? அவனாக இருந்தாலும் இருக்க வாய்! அவன் ஓர் ஓரமாக உட்கார்ந்த பம்பாய்க்கார வேண்டுகோள்தான் வரட்டுமே!"

பிமலா காதலனைக் கேட்டபின் அவன் முகத்தைப் பார்த்து அந்த அகளுக்கு எட்டை உண்ணம் விழியப் புன்னாடல் பூத்தான். அதைப் பார்த்தால் தரையில் பழக்கப்பட்டவனின் சிவப்பாகத் தோன்றலது. "இந்தப் பெண்ணுக்கு எத்தனை இனிய பணம்?" என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த சங்கரன் திடீரென்று அவன் முகத்தில் நோன்றிய அச்சம் குறி உண்டு திகைத்தான். "எப்பதிலும்" சிந்தனைத் தண்டு பயத்து கிட்டாநீயோ அவன்?

என்றுவிட்டுத்தான் எங்கோரும் படுக்கத் தயாராகி விட்டார். தாமதமாகக் கெம்பி விடுத்தான். உண்டி பரிதாபம் ரவிசுடி வரும்போது பணி பத்திரை ஆகிவிட்டது. ஒருவர் உதங்கத் திறந்தார். "இறங்கு, இதக்கு!" என்றான் பாரி மேண்டாவலியைப் பார்த்து. பிமலாவைச் சங்கரன் கெளித்தான். அவன் முகத்தில் பாருதலை இங்கே, பார்த்த பகம் அழிவக் காணும்!

பெரிய வேற்றி அடைத்துவிட்டார் போல் உதங்கத் திறந்த அகளை வெளியேற்ற முடிபட்டா 'டபார்!' எனக் கதவை அடித்துச் சாத்திவிட்டு எங்கோவாய் ஒரு பெருமியப் பார்வை பார்த்தார்.

சங்கரனின் பாரிசை அழி பிமலாவின் மீது விழுந்தது. அவன் சங்கரனுக்கு வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வாரணசியே தெருவது போல.

"உம்....." என்ற இரங்கலாக் குரல் ஒலித்தது. உண்டி பரிதாபம் ரவிசுடியிடம் கிடையேயேயேயே. "வேற்றி விடு" அப்போதுதான் படுக்கையிலே தன்வயச் சாய்ந்திருந்தார். மீண்டும் கதவுகளை நோன்றினான் அந்த மேண்டா அகலி. அங்காவதிகள்! சட்டென்று பாய்ந்து உதங்கத் தாமதம் பிடித்தது கொண்டு "உங்களை வரப்பத, போ! போ!" என்று உத்திரி.

கொஞ்ச தூரத்திலே தீன்று கொண்டிருந்த ரவிசுடி அறிவார் ஒருவரைக் கண்ணைக் காட்டி, "சார்!....." என்று அழைத்தான் சங்கரன்.

அகலி வந்த அவசியம். "இந்த அரைப் பைத்தியத்தை நிறுத்துங்கள். உண்டிக்குத் வந்து எங்களுக்கு இடைபுற செய்கிறான். மிகுபெட் கூட இங்கே போகிறார்களே. தோரணமேயே ஏறிவிட்டான். இப்பதான் இறங்கிவிட்டோம். பழைய....." என்று படபட சென்று போகிறதால் சங்கரன்.

"போகத் தோகிறான். நான் மிகுபெட் பரிதாபமில் சொல்லுகிறேன். அவன் அச்சமில் ரவிசுடியில் போனோர்ட்டம் கொடுத்தவிடனாம். இப்போது பெட்டிக் குன்றேயே உட்காரட்டும்" என்று உதங்க அறிவார்வல் பார்த்துப் பகலில் இளந்த இரு கைகளையும் உப்பிலில் அரைப் பைத்தியம். உண்டி தகர்ந்தது.

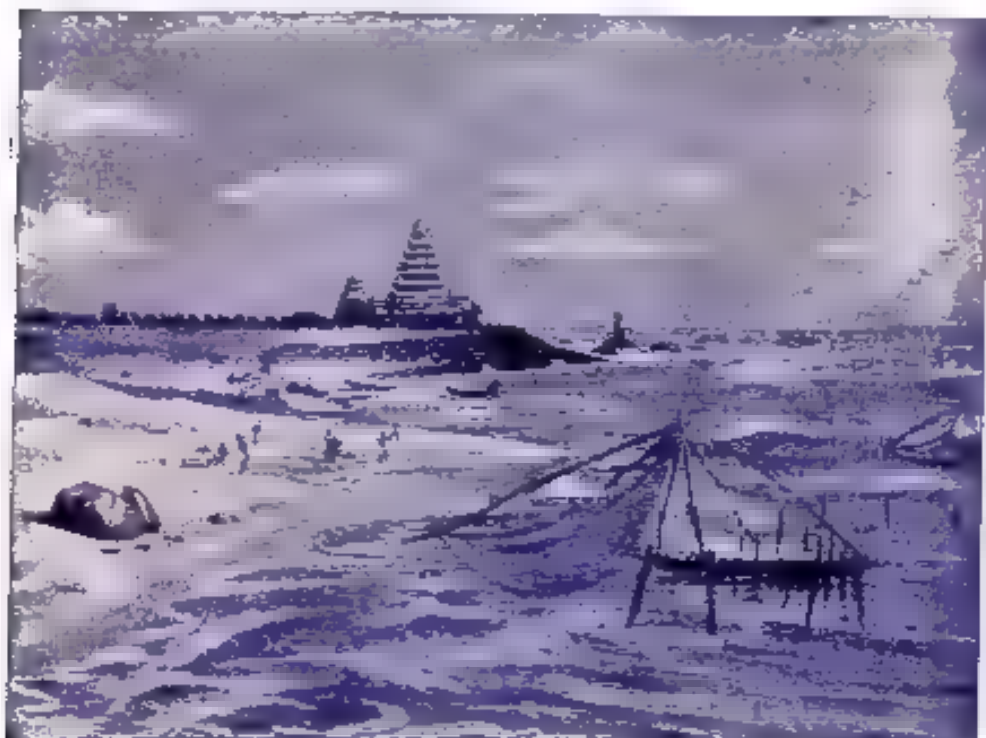
சங்கரனுக்குப் படுதோக்கி! 'எட்டு மீனா'க் காரணம் பார்த்தான்.

"அப்பா தம்பி, அவர் சொத்து சரிதான்! இது இக்காலகட்டம் அடுத்த பெட்டியில் ஏறி வருவான் அவன். அச்சமில் ரவிசுடியில் போகிக் கைவிலே ஒப்படைத்து விட்டால் வரக்குமே தோத்திரை இங்கே பார்!"

அவர் சொன்னது அவன் காதிற் அரை குறையாகத்தான் விழுந்தது. காரணம்? பிமலாவின் மூடம் மெலும் கைகையடைத் திருந்தது! அவருடைய உதங்களுக்குப் "பார்த்துக் கொண்டதாக" தான் கொடுத்த வர்களைக் காட்டிவந்து வெண்டிய உடமை தகக்கு இருப்பதாக அங்குக்குத் தோன்றலது. எவனோ. "உங்களுக்குப் பயமாக இருக்கிறதோ?" என்று தனது குரல் அங்கமாக ஒலிவிட்டான் சங்கரன்.

கார் மூலம்
இந்தியாவைக்
காண
காஸ்டெக்ஸ்

தென் இந்தியாவில், வங்காள விகிட்டுடாக் கங்கையோரத்தில் சித்திரை பம்மாக்களின் புராதனத் தரிசுகளையிப் மகாபலிபுரம், சென்னைக்குத் தூவந்தே காவகம் பபனத்தில், தனுக்கக் கிலின் சிபுனத்தகத்தால் சகலத் மகாபலிபுரம் ஒத்தகக்கல் சிபுனங்கள் மிகக்கும் ஒரு சகலத்தின் கீழ்க் பிரதென்கித்திகள். சகலத் துடத்து சேந்த சிபுனங்கள் — ஆகக் எழிலும், சகலபை ஈக்கும் திரதும் பெற்ற சிபுனங்கள்—சீரம்பி ஈத்திரை, ஒரு சேபுரங்கள் ஈக்கும் பெய்பெற்றுக் இத்த மகாபலிபுரத்தில், துங்கும் துங்குமகான அகலக் கடக்ககத் கோரியின் பபனத் கவிகளிக் ஆகிரேஷமா சேந்தகிற்றை. எனிலும் அது அபமதிகைத் தகை சிட்டகாது சித்திரை—சேந்து பொன சேந்திரபென்தின் சிபுனக் சிபுனமாக.

சகலப் பெய்பென்தின் சேந்தகிற்றை, அகலக் கவிகளிக் ஆகிரேஷமா சேந்தகிற்றை, இத்த மகாபலிபுரம் சிபுனக் சிபுனமாக.

கார் மூலம் இந்தியாவைக் காண்பதற்கு கீழ்க் ஈத்திரைத் புதப்பட்டதும் சகி, சகி சேந்திரைக் கித்தி, பபனம் சிபுனக் கவிகளிக் ஆகிரேஷமா இத்தக் கவிகளிக் துங்குமகான அகலக் பெய்பென்தின் சிபுனக் சிபுனமாக.

Caltex (India) Limited

"அப்படி ஒன்று இல்லை! எத்தனாகப் பயிர்?" என்ற பிழலாவின் பதில் தடுக்க முடியாதவையே இருந்தது. பேசியிருந்து அந்த அவதானனை முடிந்த பின்னர் திரும்பிப் பார்க்கலாம். அவனைப் பார்த்து அது சிந்தை.

சங்கரனுக்கு மனம் நிம்மதியே இருந்தது. "ஓ, என்ன பெண்டா, ஒன்றுமில்லாததற் கொலையு பண்ணு கொண்டு!" என்ற நினைத்துக் கொண்டான். மேலும் "என்மாதலுக்கு மாதிரி?" என்று பேசியிருப்பது பிழலின் அவதானனை "தொண்டாடல்" என்று நினைத்தது. அதிர் படுக்க விருப்பமின்மை, ஒரு வழியாக அச்சமில்லாத ரகசியம் அந்த மூட்டை இருக்காத பிரதானியை இருக்கி விட்டது. பிறகுதான் அவருக்கு தங்கத்தில் வயிக்கு முடியும். "எட்டு ரகசியம்" அவன் எழுந்த பின்னர் சந்தை வரையிலே துறிக் கொள்ளலாம். உட்கார்ந்துமேயே உறக்க மாகியிருக்கிறார்.

தன்சிறகு, மணி பன்னிரண்டு மணிக்கு, துறியாவும் விருப்பமில்லாத துறிக் காலும் முடிவாகத் தவிர்த்த அவர்களுக்கெல்லாம் பேசிய அந்தவாறு அச்சமில்லாத ரகசியம் அந்த மூட்டை, சங்கரன் அங்கிருந்து துறிக் காலும் விருப்பமில்லாத துறிக் காலும் தாருக இருக்கத் தவிராத துறிக் காலும். சங்கரனுக்குப் பிழலாவின் முடிந்தது பார்த்துச் செல்லவில்லை. அந்தவாறு பிழலாவை இருந்தது.

"செவ்விரை" எழுத்து வந்தது பந்த தவிராத துறிக் காலும். அங்குக்குச் செல்லக்காரன் உறையத் தவிர்த்த கொண்டு செவ்விரை இருக்கிறது. இரண்டு பேரின் உறையக்கள் அவன் எதிரே வந்து நின்று, உட்கார் சேர்ந்தே அந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. அந்த அந்தப் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

"செவ்விரை" எழுத்து வந்தது பந்த தவிராத துறிக் காலும். அங்குக்குச் செல்லக்காரன் உறையத் தவிர்த்த கொண்டு செவ்விரை இருக்கிறது. இரண்டு பேரின் உறையக்கள் அவன் எதிரே வந்து நின்று, உட்கார் சேர்ந்தே அந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

சங்கரனுக்கு மனம் அமைதி ஏற்பட்டது. அவன் வந்த துறிக் காலும் பிழலாவின் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது. சங்கரன் பந்தவாறு இருக்கிறது.

அப்படியே எடுத்துக் கொண்டு
நெருக்கம் என நெருக்கம் மீது
குறைகூற முடியாது....
சிறுவர்கள் தூங்கும் சமயத்தில்
பெரியவர்கள் குளிப்பதையும்
குறைகூற முடியாது....
நங்கள் வாரதயாபது குறைகூற
வீடும் பிணை, எங்களைத் தான்
குறைகூற வேண்டும். ஏனெனில்
அ- நம்முடையது ஆவியைத் தான்
வறு நுகர்ந்து நியூட்ரின்....

மிட்டாய்கள்

நீயூட்ரின் கன்பெக்ஷனரி கம்பெனி
பிரைவேட் லிமிடெட்
சித்தூர் (ஆந்திர பிரதேசம்)

பரிசையும் வதுமைமையையும் வீரட்டுங்கள்
வெகு காலமாக இருந்த வரும் பரிக்கொருமைமையையும்
வதுமைமையையும் வீரட்ட, இந்தியமக்கள் சொத்துவரும்
போரில் கலிக்கா டியூபும் கலந்துகொண்டு அதன் பக்
கைச் செய்ய ஆரம்பித்திருந்தது.

வருடத்தில் 40,000 டன்கள் உற்பத்தி செய்ய போது
மான எங்களுக்கு தொழிற்சாலை 1955 ஏப்ரல் மாதம்
போரில் செய்யத்தவங்கியது. அதை பெரிதாக்கப்
போட்டிருக்கும் திட்டம் இப்பொழுது செயலிலிருக்
கிறது. எங்கள் திட்டப்படி 6' போர் டியூபுகளும்
'ஸ்டெப் டிரான்' நீண்ட கழிகளும் உற்பத்தி செய்
வதை 1961 மத்தியில் துவக்கப்படும்.
இவ்விதம் 1,00,000 டன்கள் ஸ்பப்புகளும் 3,00,000
நீண்ட கழிகளும் ஆகும்.

கலிங்கா டியூப்ஸ் லிமிடெட்

39, சித்தாரஞ்சன் அபெண்டூ, கல்கத்தா-12
தொழிற்சாலை
சென்னைவார், கட்டக், துரிதா

KALPANA.KTM

மிக லாபகரமான ஒரு முதலீடு

செலு விதை பெரிய விருஷமாக
வளருவதுபோல மாதாமாதம்
நீங்கள் செலுத்தும் சிறிய
நொகை 48 மாதங்களுக்குப்
பிறகு கணிசமான அளவிற்குப்
பெருகி வருகிறது.

நிட்டத்தின் முக்கியவழக்கங்கள்

- * சிபி மாதமும் குறைந்தது ரூ. 10 முதல் 500 வரை ரூ. 5000 வரை செலுத்தி வரலாம்
- * ஆவார எந்தவிதமான சேமிப்பு வசதியும் இல்லை என்பது உடனடி அறிவிப்பு
- * ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்கள் கூட்டி வர ஆரம்பிக்கலாம். அவர்களின் செலவுகளையும் வசதிக்கு ஆரம்பிக்கலாம்
- * மாதம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செலுத்த வசதியான திட்டம் எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் இல்லாதது என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது
- * இந்தியாவிலுள்ள பங்களிப்பு 131 கிராமங்களில் ஒரு கிராமத்தின் ஒன்றுக்கு செலுத்தலாம் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

இந்தியன் பாங்க் லிட்

தலைமையகம்: மும்பை ரி. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

சிகரின் டி.பா.லிட் நிட்டத்தின் மூலம் வரலாம் அடையுங்கள்

அருகாமையில் உள்ள
பாங்கின் கிளையில் விவர
செய்தல் மூலம் அறியலாம்.

G. S. கந்தாம்
உறுப்பினர்

வீரத்தின் வீரோநலம்

விஜயசக்தி

வீரத்தின் வீரோநலம் பதினெட்டாம் ஆண்டு மார்ச்சுமீன் பிற்பகுதி. தன் பம் நிறைந்த கோகத்திருத்தாயின் கண்ணீர் வெள்ளம் போல் எங்கும் பளி மலா. தான் வெள்ளம் கடர் நீங்கிப் பணிவு பார்த்திருக்கும் மக்கள் மனத்தில் கவித்திருக்கும் தன் பம் தருவாய்போல் எங்கும் இருக்க. அனாதை திவுக் குளத்தில் பனிமீது பார்த்துவிடையாடும் ஊதல் காத்திரன் கோவென்ற மெல்லினர் சன் மக்களின் மனக்குறையப்போல் இவ்வென்ற லொண்டிருந்தது. அவ்வென்ற 'டக் டக்' என்ற ஒலி மட்டும் எங்கிருந்தோ கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அச்சத்தில் ஒரு பாரதீக வெண்புறவியின் காலப்போகை, அதன்மேல் ஆதாரப்பகுதலான ஓர் உருவம். பாரென்று இருமீன் கலியாகத் தென்பெய்தி, வெகு பீதரம் கண்டபுற நகரைச் சுற்றி வந்த அப்பாவி இப் பொழுது மாலவி ததி திரத்தில் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. வெண் மணிக் குதிரைக் குளம்புகள் பட்ட இடமென்றால் பெரும் குதிரைகளாகக் காணப்பட்டன. இதிலிருந்து புறவியின் போதிலுள் கோபத் தொடு செம்பினுள் என்ற உணர் முடிந்தது. ஆற்றின் மதிர்ந்த திரைவாக அந்தப் புறவியை குதிரை வந்ததுவிட்டது.

ஒரிடத்தில் குதிரை கின்றது. அங்கிருவன் குதிரைவாய் பக்கத்தில் உள்ள மரத்தில் கட்டி விட்டுப் பந்தைவிட விக்கிக் கொண்டு நடந்து சென்றது.

மாலவி ஒரு முழுதும் சீல வித்தது போல் எங்கும் கடாரங்கள். கடாரங்களாக இருமீன் தி லுட்பட்டிருந்ததின் அடையாளமாகச் சிதிலை குதிரைமீது புறக் கொம்பிச் கொண்டிருந்தது. அது கண்டி மாதிர மக்களின் மனம் போல் கண்டி போண்டிருந்தது. கடாரம் அத்தனைவிதும் மரண அளமதி நிலவியது.

வந்த உருவம் ஒரு பெரிய கடாரத்தின் நிறைபை நீக்கி உட்புகுந்தது. அங்கு கண்டிப் பட்டிருந்த விளக்கின் மக்கிய ஒளியின் அது பாரென்று நம்மால் அங்கே லுடிவிது. அவன் மணிப்பலவன். என்ன நிகழத் தீவினில் பல்வலது. தயிற்று? ஆசார்பம் லெண்டாம். ஆவிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பல்வலச் சக்கரவர்த்தி இவ்வளவாக ஒரு பண்டையனுப்பினார் அக்கலா; அதன் மருமொலாக்களில் ஒரு மறு பீண்டிதான் இந்த மணிப்பலவன்.

உள் நுழைந்த மணிப்பலவன் கடாரத்தை ஒரு மூலையோட்டி விட்டான். ஒரு கட்டியில் ஒரு பெரிய மணித் துறவிக் கொண்டிருந்தார். அவரது தலைமட்டில் ஒரு மறு அளக்கார மெட்ட. ஆ...அதோ இருக்கிறதே பக்கவன் தேடி வந்த பொருள். ஆம்! அது ஓர் ஒலி. மணிவன் மெதுவாக அதை

எடுத்தான். விளக்கின் மக்கிய ஒளியின் அதைப் படித்தான். அவன் முகத்தில் கோபக் கண்டி பந்தத்தது.

ஒலிவன் கருட்டிக் கடைபீலெடுத்துக் கொண்டு மணிப்பலவன் வெளிப்பெறியான். பொழுது புலரப் போகிற அடையாளமாக வானத்தில் விடி வெள்ளி பூத்திருந்தது. கடாரத்தில் உள்வார்க்கள் விழித்து கிடுகார்கள் என்ற மெதுவாக நடத்தான். புறத்து கொண்டிருந்த குதிரைகள் மெல் நாட்டப்பட்டிருந்த கழிவியில் இறந்திவிடாக்கப்பட்டதன் தன் நாதம் எழுந்தது. அவைகளைத் தன் கால்களிலால் உதைத்து நெடுப்பின் தன் விளர். கட்டிருக்குமே அவன் காக்கம்! அது அவன் பட்டிருக்கும் வேதனைகளைவிட ஒன்றும் பெரிதல்ல. மெல்ல மெல்லப் பதுக்கி வந்த அவன் தன் குதிரை கட்டியிருந்த இடத்தை படைத்தான்.

"இத்திரா! தன்னாக்கள் நீகாப்பதுதான் தப்பியதிலே போதும்." குதிரையுடன் பெரிஞன் பங்கவன். குதிரை கண்டித்திருக்கும். ஆனால், கடாரத்தில் உள்ளவர்கள் வித்திக்கொண்டு விட்டால் தலைவன் பிடிபட்டு விடுவானே என்ற பவத்தால் தயக்கி விட்டது. கோங்குடன் குதிரைமீதேறித் தேன் திரையில் தட்டிவிட்டான் மணிப்பலவன்.

ஆப்பிகை எம்மாத்ரவந்தை உலகெங்கும் பரப்பி வந்த வெள்ளையர்கள், இழக்கு நாட்டிலே நல்லதொரு ராஜ்யமான இத்தியாவைக் கைப்பற்றினார். அதைக் கட்டிக் காய்ப்பதற்குத் தடையாக இருக்கனர் பிரஞ்சுக்காரர். அவர்கள் ஒட்டியிட வேண்டுமானால் சமூகத்தில் ஒரு கடற்படைத்தனம் தேவைபாக இருந்தது. அந்த ஆக 1798-ல் மிறை வெற்றிவிட்டது. இருமீன் மிறைத் கடற்படைத் தனமாக மாற்றப்பட்டது. அது நடந்து பன்னிரண்டாண்டுகள் ஓடிவிட்டன.

மறுதான் பொழுது புலர்ந்தது. ஆனால் கண்டி நகர மக்கள் மணிப் மாதிரம் புறவிக். ஆதலானது பொற்கிரைவன் கன் சென்று பட்ட பிறகுதான் சிசர் வெண்டா வெறுப்பாக லுடித்தனர். சிசர் எழுவே விக். அப்படி பெருந்தலர்களில் ஒருவர் "ஹெமார தேவதானே செம்மப் பெருமான்" என்பார். கண்டி ஆம்பிவெலர் வாய்ப்புதும் அவரும் தன் ப கெப்பட்டு விட்டார்.

பழக்கத்தினால் காண்பிவெழுந்த திவுக் குளத்தில் காலவாயில் தம் காணிக் கடக்கின் லுடித்துக் கொண்டு தனதா மானிவகைய நோக்கிச் சென்றார், ஒக்கொரு படியாகத் தன்னாடித் தன்னாடி வந்த அவர் புத்த தந்தம் கைக்கப்பட்டிருந்த பிராகாரத்தில் குள் நுழைந்தார். ஒரிடத்திலாவது ஒரு பீக்கு கண்டி அள முடிவில்கி. எங்கும் அளமதி

நினைவது. கறுகுமாரர் புத்த தேவனின் திரு உருவம் தெஞ்சுரான்மெடயாக வித்தார். அவரது கண்களில் நீர் கருவம் பெருகியது. மெய்மத நினைவத் தூக்கி எழுத்தார். புத்தபிரானின் முன்விருக்கும் போல் தந்தைமகன் உட்புயி பிடித்தார். இதுவரை உத்தமனாகியிருந்த தயை வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியது. தந்தைமகன் பிடித்தவாரென 'ஓ'வென்று அலறிவிட்டார். "அதில்தான் அறம் காக்க அவனிடே பித்த புத்த தேவா, உன் அன்புக்குப் பாத்நிரமாய் நாய்க்கன் காழ்வது உனக்குப் போதும் கில்லையா? அடுத்து அடுத்து வயக்குத் துன்பத்தைப் தருகிறாய். இது சரியா? நாய்க்கன் உன் அன்பு வழி நடப்பது உனக்குப் பிழக்க கில்லையா? புத்ததேவா, அநேக மாரி மாரிகுறி மாந்தத்தில் மனிதவெள்ளம் பாராது புது மனித கொன்று உன் பாதம் குட்டும் மனித மானம் காக்க மறைத்து காற்றின் தனார். உன் திரு உருவம் பக்காவிரம் போர் கூடி ஆராதிக்கும் இத்தேரத்தின் தன கருவம் மாத்திரம் இல்லிருந்து அதை விடுவோ, என் சொல்வன்; எவ்வளும் முடிய வில்லையே அந்த வெள்ளமாரிகை எதிரிக்! என்று ஓசையிட்டார்.

என்ன நினைத்தாரோ, என்னோரத் துண்டி துக் கொண்டு மன்னன் விக்கிரம ராஜனின் கிழக்கு மூல் வந்து திண்டார். அவர் காய் பெயிவது. "வித்தின் கிழைநிலை! அத்திப ஆட்டிலே தாம் அடியவியாதா என்று வினா கொண்ட இளையவோ! நீ மறைத்துவிட்டாய். மன்னிற்று மன்னுவி விட்டாய். தாம் படுத் துன்பத்தைப் பார்த்தோமெனவே சொன்று விட்டாய். இதுநீக் காத்ததில் நீ கண்டியாக்கித் துன்புறுத்தினாலும், உன் உண்மை வீரம் என்னைக் கவருதோ மனோ! நீ தவிர்த்து நூல், சிலகனவர மீதும், புத்த தேவன் மீதும் கொண்ட அன்பும் அருளும் உன்னிடம் எங்கே காக்கின்றன. காட்டிக் கொடுத்த துரோகி என்மென்போவ என் இளம். ஆரும் தன் உயிரையும் திருமாமா மதித்து உளவறிப் சொல்லி வக்கிரமே மணிப்பவவன். அவன் உன் இளம்" என்றார் உணர்ச்சி வசப்பட்டு.

இத்தேரத்தின் வெளியே தருக்குள் போர் காரச்செய்தது. ஏதோகண்டவர்க்கப்போல் மக்கள் கூர்ச்சிவந்து செய்தது. கறுகுமாரர் தனதானின் காவரம்மே விசி வத் திறந்து வெளி நோக்கி னார். மக்கள் பிரதயம் போல் திரளாக வந்து கொண் டிருந்தனர். தீவக் குளத்

தில் இரு காவரீதும் மக்கள் வெள்ளம் குழந்தைகள், பெரியவர்கள், பெண்களின் எண்ணாகும் புனிதப் பக் கோவிலை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு மூல்கும் மணிப்பவவம் குதிரையின் தளர்த்த வந்து கொண்டிருந்தார். அந்த வீரப் பெரு மான என்ன கொண்டு வந்தான் என்று அறி வத்தான் மக்கள் வெள்ளம் போல் வந்து கொண்டிருந்தனர்.

மணிப்பவவம் குதிரையை விட்டதற்கெக் கறுகுமாரர் இருந்த உயிரினமைய அடைத் தார். அதன் திறத்திருந்த ஒரு காவரத்தின் அருகில் வந்து நின்றான். குழுவிலிருந்த ஐயப் பிரதயத்தைப் பார்த்த ஒரு ஈழன் கண்ணிர் விட்டான். பிறகு மெய்குரல்: "கண்ட தகைப் பெருங்குடி மக்களே! தீவகு தின்பயாத வர்க்கத்தான் தீவகு குழும் போதும், அகலிமகாத தத்துவத்தின் காழ்த்து வரும் என்ருச் சொதிகைக்கு மெல் சொதிகை. அன்பு வழியே ஒருவர்க்குத் தீவகு தின்பயாத என் மைக் காட்டிக் கொடுத்த விட்டார்கள் நெர். மன்னர் விக்கிரம ராஜனின் கிழக் காட்டிக் கொடுத்தார் துரோகி மனமேப் பெருவ. இத்தா அதன் பகை; தாம் ஆவிரிவையுக்குக் கடைபிடிச் சொன்ன புரிவிதும், எங்கிருந்தோ வந்தவன் நம்மை ஆள்வினும். கண்ட தகைப் புத்த தேவன் கண்ணிர் திறந்தனும். இத் தேரத்தின் "மொளிகொட" என்பவன் என்மை. எதை புத்ததேவனின் புனிதப் பகைக் காட்டிக் கொடுத்த விட்டான். கண்டவர் எம்பிரதாயிப்படி புனிதப் பக் எவரிடம் இருக்கிறதோ அவரே மன்னர். இதுவே நமது வழம் பண்பு. இந்த இரகசி வத்தை மொளிகொட ஆவிரை வர்க்கார் பிரேமத்திடம் கூறி விட்டான். என்மே படை அயத்தமாரக்குறும் பிரேமனத்திக். இது மாத்நிரமம்ம; மொளிகொட நமது காவிரத்தின் ஆவிரைமர்க்கும் படைத் தன் மும் கொடுத்த விட்டான். தாம் என் மை னும் அயத்தமக் கண்டிடம்" என்று

உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசினான். "கண்டதகைச் சில கண்டோ! உண்மை வீரம் என்றும் அழி

வாது. கனிகு மாநகர் இதுவரை எவ்வளவுநாள் அடிபணிந்ததெனில். வீரர்கள் பித்தம் "வீரத் தின் மீது நயம்" நம் தாய்த் திரு நாடு." அவன் பேச்சின் கனல் பறந்தது.. "நம் உடம்பின் ஒருதுளி இரத்தம் இருக்கும் மட்டும் புத்தகம் புனிதப்படி அந்த எத்தனின் கைக்குச் செல்வதா? சிவகாத்தம் சிவகங்கை! திரை டெலுங்கல். பகைவரைப் பங்கு போடுங்கள். பத்தாடுங்கள். அவர்கள் தங்களை!" என்று வீர கர்ஜனை புரிந்தான் அந்தத் தமிழ் மகன்.

அவன் மார்பு மீட்டியது. புயல்கள் இரண்டும் திரையெடுத்துத் திமிறின. உட்பதற்கில் கண் பைகளையும் பிண்ணிகளையும் மந்திரம் போல் தங்கன் வீடுகள் நோக்கிச் செல்வனார். எழுதிய கண்புயல்கள் மந்திரத்துக்குட்பட்ட வர்க்கப் போல் புத்த உடைவுடன் திண்ணர். கைப்படை தவாராடு விட்டது. இவ்வகைத் துரத்திக் கின்று கவனித்துக் கொண்டிருந்த கறுமுகாரர் மணிப்பலவன் அருகில் வந்தார்.

"மணி! நீ ஏன் இந்த ஸ்கவுட்கு வந்தாய்? கொள்வார்களேயன்?" என்று.

"பிரபுவே! வெள்ளை தங்கு மிழ்வி விட்டது. மொலிகோட புனிதப் பக்கிடுக்கும் இடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டான். இப்போ அவன் எழுதிய ஒளி, இதை நான் ஆகியோர்களைக் கூடாரத்திலிருந்து அபகரித்தேன். இதை இன்னும் கவர்லர் பிரெஸ்கெரிக் காசித்திருக்க மாட்டான். அவர்களுக்குச் சிவகாங் தெரியாது. காசியின் தான் மூலத் காசிக் கண்ணி வீடுமான்" என்று மணிப்பலவன்.

கறுமுகாரரின் கண்ணில் நீர் மங்கியது. "அங்கயா! உன் இமை எங்களுக்குச் செல் திருக்கும் நன்றிக்கு என்ன கடிமனாறு செல்வோம்! கமாரி ஆவிரி வகுப்புகளுக்கு ஒன்றாய் எங்கள் மானபுரமன் உதவி கேட்டதும் உவந்து கொடுத்தாரே உன் ஸ்தானத் தரமில்ல பகவதர். அந்த நன்றியையும், நீ செல்லும் இந்த நன்றியையும், எம் மீதம் என்னுடைய மதவாது, மணி பகவதர்!" என்று உதிக் கொண்டே

அவன் இதைத் தலையிலூர், சிவகாத்த தீரவும், தமிழ் வீரரும் கண்களில்படக் ஒத்தான். அமைகலிப் பிச்சிக் குரையொரு குரலாக மாதிரியதான் ஓடித்தது.

"அப்பா!"

கறுமுகாரர் திகைப்பு நீரித்திக் ஓடக் வந்த திக்கை நோக்கினார். அப்போது குமாரரின் செல்வ மகன் விஜயபெரு விஜயப் பதமையாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

"எங்கயா!" என்று கறுமுகாரர்.

"ஒன்றுமில்லை. உங்களை விட்டும் கான விக்கெனென்று நெய் வந்தேன்" என்று.

"எங்கயா இப்போது உடனா அங்கம் பீது அங்க?" இவ்ரு, நானியோ என்று கண்புயர் உலிரைக் கவலைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். இவ்வயறியாய் நீ என் னியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாமா?"

"இக்கவையா. அங்கா உங்களை அழைத்து வரக் கொக்குங்கள்" என்று விஜயபெரு.

"சரி, போகிறேன். மணிப்பலவருக்கு பேசிக் கொண்டிரு" என்று கொங்கி விட்டுத் தனதானில் படிவலித் இறங்கி உட்கார்..

செல்போல் நின்று கொண்டிருந்த மணி பலவன் விஜய பெருவையே வைத்த கை வாகவது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் வித்திகைடில் இரு துளிக் கண்ணீர் தலுப்பி போடியது.

"அந்தமன். ஏன் அழுகிறீர்கள்!" என்று

வெட்டான் விஜயபெரு.

மணிப்பலவன் விடுபட்ட வன் கொள். "ஒன்றுமில்லை விஜயா! இந்த அழகை என்னுடைய என்னுள் கண்டு

கம்பன் புத்தபாடிச் சுன்னித் தமிழ் வளர்த்த பெரிவார் ரசிகமணி டி. கே. சி. அவர்கள். குற்றுவத்தில் வீதிநிலை தம் வாழ்நாளென்னாம் தமிழாக்கும் தமிழ்க் கலைக்கும் அருத் தொண்டாற்றியவர் அவர். நிரூபித்தவற்றில் அவர் வாழ்ந்திருந்த இவ்வகைத் குற்றுவநாதவையி் போயித் தேவஸ்தானத்தார் அவர் நினைவு இவ்வயாக்கி அறிவு ஒரு நூல் நிலையத்தையும் நிறுவ ஸ்ரீவத்தது பாராட்டுக்குரிய விஷயம். ரசிகமணி நினைவு இவ்வத்தில் அவரது திருவுருவப் படத்தைப் பிப்ரவரி 6த் தேதி நிரு சிதம்பரம் பிள்ளை நிறத்த சுவத்தாரிகள், நிரு தொ. மு. பாண்டித் தொண்டைமாம் இவ்விழாவிற்குத் தரிசனம் வந்ததுத் நெப்பித்தார். குற்றுவத்து முனிவர் டி. கே. சி. அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டையும் விருத்தோம்பவையும் பற்றிப் பன அன்பர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள்.

இன்புற முடிபுறா என்று என்னினென்...
என்றான் கண்ணீரத் துடைத்துக்கொண்டே.

"அதற்காவா கண்ணீர்?"
"இங்கே, தமிழ்குறிய என் மீது நீங்கள் காட்டும் அன்பு நிலைத்தனம் கண்ணீர் வந்தது" என்று மணிபல்லவன்.

"அத்தான்! உங்களுக்காக நான்கொன்றாக, கண்டி நகர மக்கள்தான் கண்ணீர் விட வேண்டும். அதோ பாருங்கள். கங்கன் ஒரு சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து கண்டி மக்கள் போர்க்கோலம் பூண்டு தீர்ப்பதை" என்று சான்றதின் வழியாகக் கட்டிக்கொட்டினான்.

பல்லவன் அவன் காட்டிய நகர வழியே பார்த்தான். கண்டி கலகப்படை தயாராக தீர்த்தது. அப்போது ஒரு குதிரை வீரன் வேளமாக வந்து கொண்டிருந்தான். குதிரையை மானிகை வாலிலித் திறத்தி விட்டுப் புகள் வழியாக ஏறி வந்தான். மணிபல்லவனுக்குத் தன் வணக்கத்தைத் தெரி வித்து விட்டு, "பிரபு நம்மவர்கள் அவசரப் பட்டு விட்டார்கள். ஒற்றைமையக் குவித்து விட்டார்கள். தமிழ்தனிவாகக் கலகம் செய்வ அரசுபித்து விட்டார்கள். ஊவா மாகாணத் திதும், சப்தகோரணவீதும். நானுபகோரண வீதும். லுண்டி கோரணவீதும் கலகம் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். வெவ்வேசையி் ஆங்கி வேயராக் தீயமிக்கப்பட்டிருந்த முஸ்லிம் தலைமைக்காரனைக் கலகப்படை கொன்று விட்டது. ஆங்கிலேயப் காரியவைபத்துக்குத் தீயிட்டு விட்டார்கள். இது மாதிரிமயல்; ஊவா மாகாணத்தில் ஒருவன் நான்தான் 'கண்டிய அரசனின் வாரிசு' என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும். மக்கள் அவனைத் தலைவனுக்க் கொண்டு கலகம் செய்கிறார்களாம். அவன் பாருங்கள்; ஊவா டபளவீதின்

ஒரு புத்த பிக்குதான். கலகத்தை அடக்க வாரியி் படை அனுப்பி விட்டான்" என்று லுக்கத் தினைக்கி கூறி முடித்தான்.

"ஊயா! எத்தனை காலத்தான் மக்கள் என்னும் உண்பத சத்தியை அடக்கிவான் முடியும்? உங்கிருந்து வளித்து கொண்டிருக்கும் கங்கு மீது வேளாகக் காற்றுப்பட்டாலும் பற்றி எரியத்தானே செய்யும். அனும் என்ன செய்ய? அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். மக்கள் சத்தியை எங்கும் ஒன்றாகி ஆங்கிலேயரை எதிரிக்க என்னினென். நாம் என்னிவதைக் கெடுத்து விட்டோம். சரி, பரவாயில்லை." பல்லவன் திரண்டு தீய்த போர்கீரர்கள் பக்கம் திரும்பினான். "வீரர்களே! நம் தீர்த்தைக் காட்ட வேண்டிய நேரம் நெருங்கி விட்டது. கைட்சி லுக்க இருக்கும் வரை புனிதப் பங்கைக் காப்பாற்றப் போகிறோம். முடித்தாக வெற்றி பெறுவோம். இவ்வா விட்டாய் செத்து மடியோம். நமது நன் பர்கள் கலகத்தைத் தொடங்கி விட்டார்கள். என்வே நீங்களும் ஆரம்பியுங்கள், கத்திரிய் போராட்டத்தை. ஆங்கிலப் படை வருவதற்கு லுக் இவ்ருள்ள அட்கிலைக் காரிய வலத்தைத் தகர்த்து விடுங்கள்" என்று உத்தர விட்டான். படை தகர்த்தது.

"அத்தான்! நீக்கலாப் போகப் போகிறீர்கள்? இன்று கணவகுத்த விவம்பே. இன்றிரவு தங்கி தானே போகலாமே!"

"வீதியா! பெண்கள், தங்களுக்குரிய வேதனைமைய முடிவில் காட்டியே விடுகிறார்கள். மக்கள் வெறுப்புள்ளி என்னும் எரி பதார்த்தத்தின் மீது ஆங்கிலேயர் கொன்றிருக்கி விட்டனர். ஆகவே மக்கள் என்னும் நெருப்பு கொழுத்து விட்டெரிந்தது. அதோ பாவி! நம் வீரர்கள் ஒரு

தனிப்பட்ட சேவை

கேள்விகள் அல்லாததின் பயனாக
ஏற்பட்ட தனித்தன்மை நிறைவேற்றம்
பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்கு இன்ற நம்
பாட்டில் ஒரு உன்னத விருவை வந்தது
வருகிறதே இக் காலத்திலுள்ளதே
தனிப்பட்ட மேலாண்மை எப்போதும்
அளித்த உதவித் துணாக இருக்கிறது.

எல்லாவிதமான பாக்கிக் அதுவகங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

தி பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்கு லிட்.,

ஸ்தாபிதம்: 1893

தலைமை ஆபீஸ்: புது டில்லி

மனதைக் கவரும் ஆடைகளுக்கு

ஸ்ரீ நி வா ஸ்

ஸ்டால்

சென்னை ஜலண்டு மைதானத்திலுள்ள
தொழிற் கண்காட்சியில் வந்து பாருங்கள்

ஸ்டாக் உள்வரையில், வாங்குபவர்களுக்கு
மிகவும் அழகான பெருமதி உளிக்கப்படும்

மேலான வாழ்க்கைக்கு மேன்மையான தயாரிப்புகள்

தரத்திற்கும் குறைந்த விலைக்கும்
பெயர் பெற வேண்டும்-என்கோ
ரேடியோக்களும் கனியர்டோன்
தயாரிப்புகளும் நீங்கள் இஷ்டம்
போல் தேர்ந்தெடுத்துக்
கொள்ள விரைவிறமையான
வாடகவெண்.

கோவணல் எக் கோ

ரேடியோக்கள்

கோவணல்-எக் கோ மாதிரி-717:5 லாக்
விலைக்கும் சீ பாண்டுக்கும் கொண்டு. இந்த
கனியர்டோன் ரேடியோவில் பெரிய செஷன்
கோவணல்-எக் கோ செட்டிலில் உள்ள சிறு
அம்சங்கள் ஆட்களிடமிருந்து. மாணவர்களை
கொண்டு செல்லப்படும். ரூ. 350/- செட்

ரேடியோ-எக் கோ மாதிரி A-731:
இந்த "சிறு பிரைம்" ரேடியோ, 7
லாக் விலைக்கும் சீ பாண்டுக்கும் கொண்டு.
சிறந்த கனியர்டோன் செஷன். ஒலியை
பெரிசெய்க்கிறது. ஆர்.எம்.எம்.பேட்டிங்
பெட்டி செல்லப்பட்டது. கனியர்டோன்
கனியர்டோன் செஷன் செல்லப்பட்டது.
இதற்கு வர்த்தமானம். "மாணவர்களை"
கொண்டு செல்லப்படும். ரூ. 625/- செட்

கோவணல் ரேடியோ அங்கு கனியர்டோன் செஷன் செட்.
ஆர்டோ டயல்கள், மட்டும்-8 = 3 மாதம் கட்டி, கனியர்டோ-15 = 6 மாதம்
கட்டி, மட்டும் = 1/15. மட்டும் செட். மட்டும்-8 = 85/75. கனியர்டோ
கனியர்டோ செட். செஷன் செட். செஷன் செட். செஷன் செட். செஷன் செட்.
கனியர்டோ செட். செஷன் செட். செஷன் செட். செஷன் செட். செஷன் செட்.

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்
கனியர்டோன் வாங்குகவும்

திரு எம். செ. திவாக்கிரன் எம். பி. அவர்களின் பதவிச் சொகுசுதான் தெரிக்கும் நான்சான்றோம் திரு தொழிலாட்சித் துறை அலுவலர் பதவிக்கு திரு வயல்துறை மாவட்டம் பிள்ளை 5-ம் தெருவில் வசிக்கிறார்கள். எடுத்த கட்டுப்பாட்டில் செரு விலைசெலவாகத் திரு மணம் த. 3-ம் தெரு. திருமணத்துக்கு தள்ளப்பட்டது. பிள்ளைகளும் கிழவன் செரு திருப்பித்தனர்.

நீதி பெரும் படைப்புடன் கருதினான் என்பதைத் தான், இவ்வும் கண்டிப்பில் பெரிவர்கள், பெண்டர்கள், குழந்தைகள் இருப்பின் கண்டிப்பு பரம்பரையே ஆதலால் போலீஸிடும் எனப் பயத்தினர் கருதுவார்கள். எனவே அவர்களைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் வைக்க முனிபுகளும், கருமாரும் தீவிரமாக உணர்ந்தனர்.

கனியடி மக்கள் கனியடைய விட்டு வெளி
யெறிக்கொண்டிருந்தனர். கனியடையார் தனது
மாண்பை வறு முகந்த உணர்ச்சி போக்கல்
பார்த்து விட்டுத் திரும்பித் தட்டினார். அவர்
பின்னால் விடுபடுதலும், அவன் தாயாரும்
தந்தையும், விடியலின் கையால் காசியில்
மாண்பில்லவன் காப்பாற்றிய மூத்தவ இருந்
தது. மாண்பில்லவனது தொண்டி தட்டை முடி
பாத ஒரு குழியில். அவனது குழியில்
கொண்டு, காசியில் காசியில் வயிற்று
இருந்தது. அவர் தந்தை கொண்டிருந்தார்.

"பற்று" அந்நிலை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு சிவனப் பெண் ஒரு தமிழ் மகன்மீது கொண்டிருக்கும் அன்புதான் எத்தனைவரையும் தன்னாடி நடத்தி கொண்டிருக்கிற மணிப்பலம் என்பதை யார்த்த விஞ்ஞான முறை முத்திரையிட வேண்டிய கருத்துதான்.

“விஜயம், ஏன் அழுகிறது?”

“இங்குள்ள பார்த்த பிறகு சித்திரம் சொல்லித்தான்?”

“இருப்பதால் கண்டு மகிதன் அழக்கூடாது. நேனி! தெரியுமா?”

“தங்களுக்கு வந்தால் தாங்களிடம் கொள்ள வாம். அதுவும் பிறர்க்கு வரும் போது பெண்கள் நெருக்க தெரிவித்தே” என்றான்.

மூன்றாம் வரிசைப்படிச் சென்றுகொண்டிருந்த வீரர்கள், “நின்றுங்கள்; மகாவலி கண்ணு கந்து விட்டது” என்று எத்தமிட்டார்கள். மாவலி கண்ணு குருதி அறுபோல் செம்மண் கெத்து ஒடிக்கொண்டிருந்தான். ஆற்றைக் கடப்பதற்குப் போடப்பட்டிருக்கிற அடுப்பாகும் வரைபும் சென்னை உயர்ந்த விட்டது. அரசியல் சோதனைகளுக்கிடையே இயற்கை அங்கையும் கையுணர்ச்சி சோதித்தான்.

பாலத்தின்மீது இங்குள்ள பெரும் ஒருமித்துச் செல்வது முடியாத காரியம். பாலத்தைப் பிணைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த மரம் வெண்கத்தால் அரிபட்டுச் சரிவும் நீங்கி விருந்தது. எப்படியாவது பிரேனத்திற்கில் படை வருவதற்கு முன் ஆற்றைக் கடந்து விடவேண்டும் என எண்ணினான். ‘ஒயி’ என்ற துப்பாக்கிச் சத்தம் பிரேனத்திற்கில் வந்து விட்டால் எப்போதே அறிவுறுத்திவது. மக்கள் கூட்டம் சீரென ஆற்றைக் கடக்க முயன்றது. இரவாணபடியால் மக்கள் இருப்பது பிரேனத்திற்கில் படைக்குச் சீராகத் தெரிவன்கூட.

எல்லாரும் அக்கரை பேறிவிட்டனர். எஞ்சியவர்கள் கைகுமாரர், விஜயதேவி, அவன் தாய், ஐந்தரை, மண்பக்கை இன்றும் இரு வீரர்கள். இத்தனை பேரும் அக்கரை சேர்த்தபின் பாலத்தை வெட்டி விட்டால் படை தடைப்படும். அப்போது கைக்குள் பதங்கியிருக்கும் கைப்படைமால் ஆயினெய் படைமால் முறிவடிக்கலாம் என்று மன்னி விருந்தார்கள். படை நெருங்கி வந்துவிட்டது. இனிமேல் தாமதித்தால் படைகள் கைகளுக்கு அப்பால் செல்லுபதுதான். எனவே எஞ்சியவரை அக்கரை சேருமாறு பணித்தான். கைகுமாரரை மார்திரம் தன்வாக அழைத்துத் தன் மடியில் பட்டுத் தன்வாகக் கதறப்பட்டுருந்த புனிதப் பக்கி எடுத்துக் கொடுத்தான்.

“இதுவரை காப்பாற்றித் தந்து விட்டேன். இனி காப்பாது கைகள் போழும்” என்று கூறினான் மணிபக்கை. கைகுமாரர் உணர்ச்சிப் பெருக்கால் கண்ணா விட்டார். மேலாடுவெடுத்தவரை, “தேரவிக், சீரென சென்றுங்கள்” என்றான். பிரேம முடியால் பாலத்தின்மீது கைகுமாரர் நடந்தார்.

“அத்தான்!”

“விஜயா, நீ போவதில்லையா? சீரெனப் போ. பாலத்தை வெட்டப் போகிறேன்.”

“அப்போ நீங்க.....”

“எனக்குக் கைடியில் வேலைவிருக்கிறது. நீ போ. நான் உங்களுடன் வந்து விட்டால் நம் படை எங்குள்ளது? சரி சரி, சீரெனப் போ.” அவனைப் பிடித்துத் தன்வினா மணி

பக்கை, கைவலித் தீர் வழியச் சோர்ந்த படியே நடத்தான் விஜயா.

“சீரெனப் போ, விஜயா!” என வாய்விட்டு அழை விட்டான். பிரேனத்திற்கில் படைகளுக்கு இது கேட்டுவிட்டது போதும். கைவே படை ஒடி வருவது போலத் தெரிந்தது. விஜயா அக்கரை சேர்த்து விட்டான். எஞ்சி விருப்பது மணிபக்கை, பாலத்தை வெட்டி விட்டால் கைடியைக் காப்பாற்றப்படுவர். அவன் வாயை உருவினான். ஒக்கி மரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த கைத்திரம் போட்டான். பாலத்தில் இரு பகுதி அறுந்தது. மற்றக் கைத்திரம் மீது வாயை வினா, அப்போது... மகவே!

அந்த தீரக் குரல், இறந்த தாது தாலினை போன்ற குரல். காலியைப் போர்க்களத்தில் கேட்ட குரல். ஆய்கைப் படைக்குச் சிறு முன்கூல் ஒரு பெண் தலைவிகொடுக்காய் ஒடி வந்தான். அவனைக் காப்பாது மணிபக்கைவலின் பேரும் பிரேன, பாலத்தில் ஒரு கைவரை அறுத்து விட்டான். மற்றக் கைத்திரம் பாதி வெட்டப்பட்டு விட்டது. அவனை அக்கரை சேர்த்த வேண்டும். உடனே தன் இரு கைகளையும் மின்னல் வேகத்தில் மர வேரின் பின்னிலான். இரு கைகளால் அறுத்த பாலத்தின் கைத்திரம் பிடித்தான். பாலம் தயாராகிவிட்டது. ஒடி வந்த பெண்ணிடம், “தாயே, ஓ!” என்று கத்தினான்.

அவன் ஒடினான். அவளுக்குப் பின்னால் பிரேனத்திற்கில் படை இருபு பக்கவலின் மார்பு மீது கைக் கைத்து விட்டது. இரவாண படியால் பக்கைவல் பாலத்தின் பக்கை போன்றிருப்பது தெரியவில்லை. ஆய்கைவலி படைவலி இருபு கைக்கை பக்கைவலின் மார்பைக் கிழித்தன. கைவலையும் தாங்களிடம் கொண்டு போரமறிந்தான். இரத்தம் வழிந்தது. இருபு பிரேனத்திற்கில் படைவலி ஒரு பகுதி அக்கரை சேரப் போகிறது. சேர விட்டால் கைடியை விட!

பக்கைவல் தன் கைவலி வேகிடுத்து கரந்தப் பார்த்தான். முடியவில்லை. காலியைக் கொட்டுவாட்ட இடம் போவாக வலித்தது. துற்றைப்பது பேர்கள் பாலத்தின் மீது இருப்பார்கள். அவ்வளவு பேரையும் தாங்கப் பக்கைவல் சூதம்கனவே.

பாரம் ஏற ஏற மரத்தில் பின்னிலிருந்த கைது கை தடை அறுத்தது. “ஐயோ! புத்திதெயா!” என்று அழைனான் பக்கைவல். கை அறுபட்டதோடு பிரேனத்திற்கில் படை வீரரும் பக்கைவலும் போவாகி வரும் சென்னைத்தின் கிழித்தனர். இனிப் பிரேமப்ப தெது? மாரிக்கச் சைகை முடியாத கோரக் காட்சிவாக இருந்தது.

“விஜயா!” என்ற தீரக் குரலோடு மணி பக்கைவலி மாவலித் தான் அணைத்துக் கொண்டான். “அத்தான்!” என்று மறுகரைவலி இருந்த விஜயா அழைனான்.

அது “மகவே” என்ற தீரக் குரல், தன் தாலினை போன்ற குரல் மார்திரம் தான் பக்கைவலு காதில் விருந்தது.

மாவலித்தால் ஓரி கைவலி வீரனைத் தன் இரு கைகளாலும் அணைத்துக் கொண்டான். அந்த வீரத்தின் கைவலித்தால் எங்கும் செங்குதி பரவியது.

24-2-61 வெள்ளிக்கிழமை மகத்தான ஆரம்ப விழா

மாலை 6-30 மணிக்கு உத்தம அமைச்சர் கலம் எம். எந்தையாஜம் பி.சு.பி.எம். அமைச்சர் ஆதாரிக்

எஸ். ஐ. ஏ. ஏ. கிரேளண்டில் (முன்னாள் கிரே. பின்புறம்)

இந்தம். இரவு நேரங்களில் இரண்டு காட்சிகள்: மாலை 6-80; இரவு 9-80 மணிக்கு பி.சி.சி. குரீத குந்தாட்சிகள்: பி.சி.சி. 6-80; இரவு 9-80 மணிக்கு கட்டிசேப கட்டிசம் மக்களின் மனங்களைக் கவர்த்து. நாடு முழுவதும் வெற்றிக்கொடி நாட்டியதும் கச்சிகள் குழுவினர் வெள்ளாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செல்லும்கு செல்லும்கு வருகிறார்கள்

கிரேட் ஈஸ்டர்ன் சர்க்கஸ்

(of 1961)

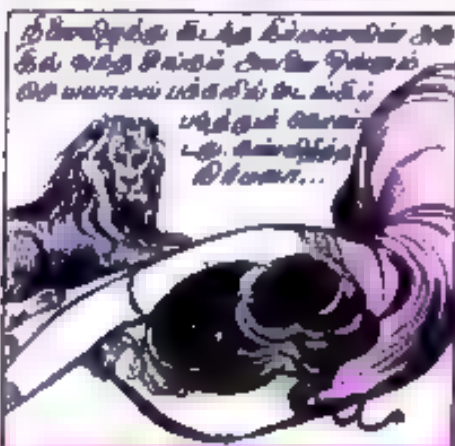

- தேவதேவருக்கப்பட்ட முதலாது வீர வாலிபர்களும், பெண்ணழகரும்.
- சாமரித்தியமான பவரித சர்க்கர்கள் செல்லக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஏராளமான வாலிபருக்கள்.
- கடைசி வாலிபர் உந்தாசலாட்டும் பவரிதமான கோஷங்களை விபரங்ககள்.
- புகழ்பெற்ற குஷிய சர்க்கர்கள் வித்தககள், மரண கோளம், மரண வரி, மெய்நிலை வாலிபரும் துத்தகங்களைக் கவன சர்க்கர்களை வித்தக அறிசககள்.

அட்டைட் விபரம்

பாக்கல் (5 பேர்)	ரூ. 20.00	முதலி வகுப்பு	ரூ. 1.25
பாக்கல் (தனி தனி ஒத்தகம்)	ரூ. 4.50	இரண்டாம் வகுப்பு	ரூ. 1.25
அரண்மனை	ரூ. 3.25	கணரி	ரூ. 0.65 ஸ்.

தலைவர் காலை 9 முதல் மாலை 7 மணி வரை ரூ. 20 (5 பேர்) ரூ. 4-60; ரூ. 3-25; ரூ. 2-25 விட்டுவருகும். மாத்திரம் கோட்டையிலே குத்தகாரகளை சேவை செய்து கொடுக்கலாம்.

நிலைநிறுத்து விட்டது கிழவனின் அகில வலது கைவும் அவன் ஏதோவோ வித யயாவுடன் பந்தத்தில் உட்கார்ந்து படுத்தும் போது...
...அவன்...
...அவன்...

மிகுதராஜமல்ல...
அநாதரவரான அப்போது அந்தக் கொலைக்கொன்றை மனம் வரவில்லையா உனக்கு?

யாழ்த்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள்... அந்த... அந்த... அந்த...

இளவரசன்... அந்தந்தருவதான்? கனம் தந்தை? நான் தான்...
...அவன்...

இளவரசன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்... அந்த... அந்த... அந்த...

கொடுத்திருக்கிறீர்கள்... அந்த... அந்த... அந்த...

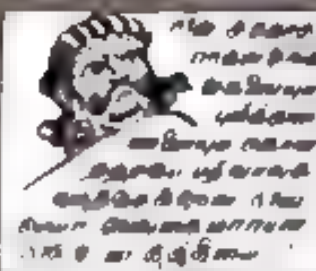
ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

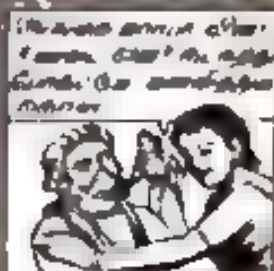
ମାତ୍ରା ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

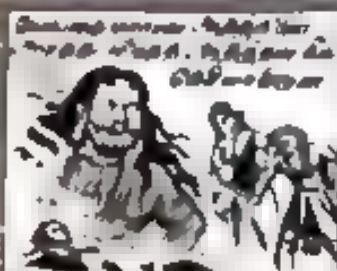
ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

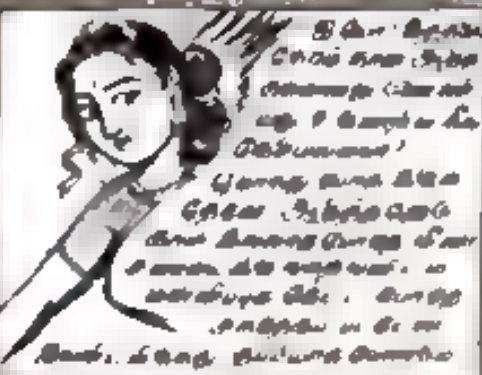
ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

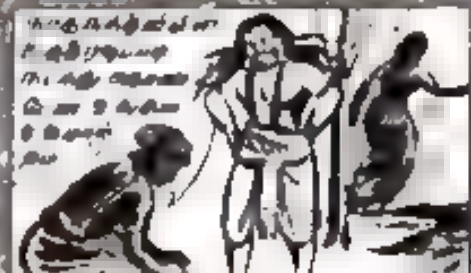
ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

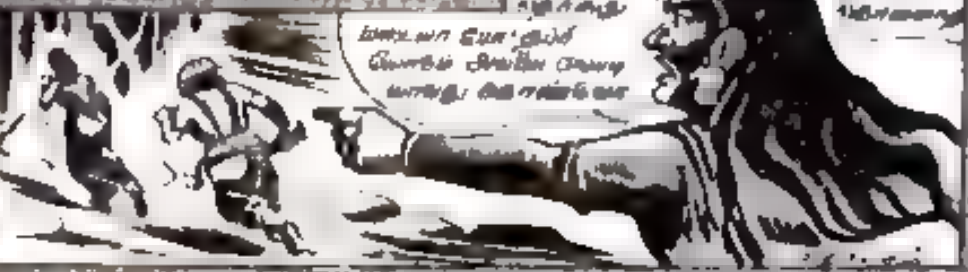
ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ମିଛର ସତ୍ତା - 'ହା' ଓ 'ହା' ଓ
 ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଓ ଅର୍ଥର ମାତ୍ରା
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ

தி இந்தியன் ஒவர்ஸீஸ் பாங்க் லிமிடெட்

★

எல்லா மக்களின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய

ஒரு ரெக்கரிங் டெபாஸிட் திட்டத்தை

ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்

★

குறைந்த பட்சம் ரூ. 5/- விருந்து அதிக பட்சமாக, அதன்
பெருக்குத் தொகை ரூ. 500/- வரையில் டெபாஸிட்டுகள்
ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

பிரதி மாதம் டெபாஸிட் செய்யும் தொகையான

ரூ. 5 ரூ. 10 ரூ. 50 ரூ. 100

சிறுக் கண்டபடி பெருகும்

36 மாதங்களை ரூ. 180 ரூ. 360 ரூ. 1,800 ரூ. 3,600

48 மாதங்களை ரூ. 250 ரூ. 500 ரூ. 2,500 ரூ. 5,000

66 மாதங்களை ரூ. 500 ரூ. 1,000 ரூ. 5,000 ரூ. 10,000

முழு விவரங்களுக்கு பாங்கின் எந்தக் கிளைக் காரியாலயங்களிலாவது
தயவுசெய்து அழுதவும் :

எம். எரிடி. முத்தையா
செர்மன்

எர். பி. துரைக்கண்ணு
ஹெசர்ல் மானேஜர்

உலகம் சுற்றி எண்பது நாட்கள்

லண்டனில் 1938 கார்டன்ஸ் ஒய்வுக்கு
உறுது. ஸ்டீலியம் 105 கார்டன்ஸ் ஒய்வுக்கு
உறுது. டோக்கியோவில் இரண்டு
ஆய்வுகள் ஒய்வுக்குஉறுது! இவ் பரிசை
பெற்ற அரிய படம்!

இப்புவளவும் சொன்ன பிறகு எது என்ன
கேட்காமல் நீங்கள்மேயே தெரிந்து கொண்
டிருப்பீர்கள். "Around the World in 80 days"
என்ற ஆங்கிலப் படத்தைத் தான் உறு
கிறோம். சீர்பு வந்து தமிழ்ப்படமா அல்ல.
ஒட முடியும்! வந்த கைடு தெலிங்காவுக்கு ஒய்வு
பொய்விதும் படத்துக்கு எந்தப் பரிசு என்ன
ஏற்படுத்தினார்கள் தம் தமிழ்ப் படங்களைப் பல
அத்தப் பரிசைப் பெறப் போட்டி போடும்!

தமிழ்ப் படங்களைப்போல பார்க்கும் ரசித்துப்
பொய்க் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
எனக்கு இந்தப் படம் வந்தது மிகவும்
சந்தோஷமா இருக்கிறது.

ஒரு சிறந்தபடத்துக்கு என்னென்ன அம்
சங்கடென்றோம் இருக்கவேண்டுமோ அத்தனை
வும் இருக்கின்றன இந்தப் படத்தில். வண்ண
ஜாக்கம் கண்ணெய் பறிக்கிறது.

கூத என்னுமிவ்வாசு சொல்ல அப்படி
ஒன்றும் பிரயாணமாகிவிடும். கூதம், அதில்
போட்டி, பிறகு கண்ணீர், உதறிச் சண்டை.
ஸ்டீலட் ஸ்டீல் வேண்டியென்றும் ஆபவண
பொன்ற வழக்கமான கிஷ்கிசை எதுவு
மின்றி, படம் மிகவும் இரகசான ஒரு சித்தி
வை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு
மாடுவது! மெற்கூறிய சித்திரம் இக்கூ
பென்ற காரணத்தால் படத்தில் ஒன்றும்
குடிசூழலில் போய்விடவில்லை ஆனால் படம்
பார்ப்பவர்கள்தான் ஆச்சரியத்தின் சூழலில்
போய் விடுவார்கள்!

ரகசிய சித்திரம் காரணத்தால் பரிசைத்
ஒருவன் எண்பது நாட்களில் உட்கட்டு முடியு

வதம் உத்தமிட்டுத் திரும்புவதென்று
பத்தியம் உறுதிதான். அவனுடைய வேலைக்
காரணம் அவனுமாக, படமெல்லாம், பதானி
தும், ரசினிதும், பாசினிதும், சித்திரமெல்லாம்,
தெருவாக் கொழி பூட்டிய ஒரு வண்டியிலும்
உட்கார் முடியும் உத்தி வருகிறார்கள்.
கடைகளில் செல்லவாய் சென்று காட்டிப்
பரிசையும் பெறுகிறார்கள். உலகத்து நாடு
களை செல்லும் வண்ணக் காட்டிகளில்
காணும்பொழுது விவரப்பாடு இருக்கிறது.
பாணியாகவந்தது ரயில் வண்டியில் இந்தியா
வில் பிராமணர்கள் வந்தபொழுது பிராமணம் செய்
வதைப் பாரிக்கும்போது மிகவும் உற்சாகமான
யிருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டுப் பங்கார
மான மனிப்பாணைகளின் வந்தபொழுது ரயில்
வண்டி செல்லும்பொழுது பவமா யிருக்
கிறது. ரயில் வண்டி செல்லுவதைப் பட
மாகவிருப்பதே மிகவும் ஆச்சரியமா விருக்
கிறது. எதிரே இருப்பும் பாணை வந்ததும்,
நீண்டும், ஏதிலும் இறங்கிவிடும் வந்துகொண்டே
விருக்க ரயில் வண்டித் தொடர் அதை விழுங்
கெ் கொண்டு போவதுபோல் கொன்று
கிறது! அங்காளில் காப்பாற்றப்பட்ட
அழகிய தலைகள் இருக்கியும் அவர்களைத்
தொடர்ந்து பிரயாணத்தை உற்சாகமாகவந்த
துடன் சமையலும் மெறிவிக்கிறார்கள்.

படத்தில் காணப்படாததைப் பற்றி, நடிப்பு,
நடிப்பவர்கள் என்ன திறமையைப் பற்றி, இதில்
பாண்படுத்தப் பட்டிருக்கும் சினிமாக்கலை
நுணுக்கங்களைப் பற்றி விமர்சனம் எழுது
வதைவிட இதன் தயாரிப்பு என்னென்ன
விதமாக நடத்தியிருக்கிறது என்று தெரிந்து
கொண்டால் படத்தில் கிதம்பு அம்சங்கள்
பாலும் வெளிவரே விடும். தமிழ்ப் படமானும்
ஏதேனும் இரண்டொரு அம்சங்களை நான்
உணர்வோக்கும். (அது கூட சித்தியமாகக்
கொண்ட முடியாது!) இப்படத்தில் என்னமே

உயர்வான இடுப்பதால் தனித்தனியாக ஸ்ரீமதி செல்வது சிரமமாகவே இருக்கிறது.

இ. வி. படத்தின் விசேஷ அம்சங்கள்
என்று அரங்கித்து வரப்போகும்.

நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சேவை தரும், துள்ளுகள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பதின்மூன்று நாடுகளில் ௨௯௯,௪௪4 மனிதர்கள் இப்படுத்திய தோஷத்து விளையார். பட்ட குழுவின் பக்காவீரக் கணக்கான மையங்கள் விமானப் பிரயாணம் செய்திருக்கின்றனர். ஆறு மிகப் பெரிய நகரங்களைச் சூழியோக்களில் இருந்தப் படம் தவாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை தவிர, இப்பொழுது, நகரங்களை, ஐயான் ௨௪௯௪௪ நாடுகளில் சுழியோக்களும் படப்பிடிப்புக்கு உதவியாக விருத்திக்கின்றன. மேலும் தூற்று நாற்பது வெப்பவெறு இடங்களில் படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதின்மூன்று காரியங்களில் படம் எடுக்க உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிய வருகிறது.

படத்தின் பங்கெடுத்துக் கொள்வதும் எத்தனையோ நபர், தஞ்சாவூரிலுள்ள தலைநிலையிலிருந்தும், பதனாவதும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு படத்தைச் சிறப்பித்திருக்கின்றன. அவையாவும் சிறிது தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பதினாறு பாகங்கள். நெருப்புப் போழில் தான்கு. ஒரு பக். மரங்கள் இரண்டு. இரண்டாயிரத்த தாதுவற்று நாறுதெட்டு எருமங்கள். (மயில் பாகத்திக்கு குறப்பெ இந்த எருமங்கள் அணி அணிப்பாடல் செய்து சமீபி வெட்டுவோம்) தாமதப்படுத்திப் பதினாறு பாகங்கள்.

அதையும் உணர்ச்சிமயமான நீட்டி விருத்திக்குள்ளாக!) பதினேழு சண்டைக் காணிகள், மூலாயிரத்து எண்ணூறு -ஆடுகள், குதிரைகள் எண்ணூறு, எலும்புக்கட்டு வாத்துகள்.

தமிழகம், தமிழகத்திலேயும், இங்கையுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளையும் தவிர, இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் பல் பீழைகள் வந்து சேரும் இடங்களில்?

“உலகம் கற்ற எண்பது நாட்கள்” என்ற இத்தப் படத்தைத் தயாரித்தவர் உலகப் புகழ் பெற்ற சைம்க்ஸேல் டாட் என்பவர். இத்தப் படத்தின் மூலமாக க.ம.உய்.பா. பாலாக்கல்சையார், ஆங்காங்கு நிரூபம் அறிபுத மரம் திறந்திக்கொள்ளும் கலைய துறியில் காண முடியுமென.

இந்த அபிப்பிராயம் படத்தைப் பார்த்தும் போது தமிழில் இத்தகைய படங்கள் வந்து ஆசனியம் திரைப்படம் நான் எந்தாளோ என்று மனம் வருஷ காண்கிறது. உலகம் முழுதும் கற்றுக்கொடுக்கும் சிறப்பு வாய்ந்த படம், உலகத்தில் மிகச்செல்லமான படமாகவோடு பார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய பொருளுடையதாகவும் இருக்கின்ற படம் எதுவுமன்று யாரேனும் கேட்டால், "உலகம் கற்றுக்கொண்ட நாள்" என்ற உறுதியாக மாற்றுவது உண்மை.

"ஆவுள், புத்தி, பலம், ஆரோக்கியம், உதம், விருப்பம் இவற்றை வளர்ப்பனவும், தன் மூடையனவும், பழையகூடையனவும், உர மூடையனவும், இன்புறப்பனவும் - துண உணவுகள் வாங்கிக் கொடுக்கும் 1971 மார்ச்சு 15"

—பலவத் மோத

SUDHA

வனஸ்பதி

ஒரு கோடி ரூபாய் தயாரிப்பு

வெட்டிலின் சேர்க்கப்பட்ட சுத்தமான உதா வனஸ்பதியில் தயாரிக்கப்படும் பண்டங்களில் சக்தி, ஊக்கம், பலம் ஆகியவற்றை அபிவிருத்தி செய்யும் அம்சங்கள் வெறுவாக நிறைந்துள்ளன. உதாவின் பரிசுத்தத் தன்மை கெடாமல் இருப்பதற்காக எல்லா இட்ட டிஸ்களில் உயினை செயல்படுத்திற்று. ஒர் உத்தமமான உணவுச் சாதனம் என்பதுடன் உதா விலே குறைவும் கூட.

கனியோம்ஸ் வடக்குமேற்குப் பாக்டரி
கனியோம்ஸ், கோல்கொண்டா, கோல்கொண்டா

கோல்கொண்டா வனஸ்பதி பாக்டரி ஒரு ஒப்பீடு

GH-14

கொடுத்து வைத்து

உமாசாந்தன்

"நீ அடுத்த 'தயா' வரச் சொல்லப் புதுக் கத்தி வாங்கி வச்சிருந்தாய் தாய் உங்கிட்டம் செவ்வு நொண்டி முடிதும். இவ்வாட்டாய் போன 'சுதா'க்குப் போய் விடுவோம்!" என்று எரிந்து விழுந்தார் பண்ணையார். தாச்சி மூத்து அவர் விடுவெறித்த மூன்று ஐந்து புதுக் காசுகளைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டே, "ஆஃ! என்மான்!" என்றுவா தன்னைப் பெட்டியைக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு அவருக்கு ஒரு குயிலைப் போட்டு விட்டு வெளியேறினார்.

உச்சி வெயிலில், சூரியனில் கிடந்த மண் வட்டைய உருக்கி எடுத்து, தாச்சிமூத்து ஆசை மரத்து தீயில் தோக்கி நடத்தான். பொழுது விடிந்ததும், விடிவாதலுமாய் அவன் எவ்வளவு புரட்டி எழுப்பதாய்க் கண்ணம் கட்டிக் கொண்டு விட்டை விட்டுப் புறப்பட்டான். காதுக்கவலான தன் கிராக்கியின் பெண்ணாய் ஒரு கற்றுப் பார்த்துவிட்டு அதுவும் கிளம்பு மாக ஆசைமரத்துக் குளத்தக்கரைவாங்கட வந்து உட்காந்தான். மணி பத்தாவிடும் ஓர் ஆங்கட வரவில்லை. பரி வசீர்தவம் கண்டிருந்தது. விட்டுக்குப் போய் ஏதாவது 'தீர்ச்சு தவணி' குடித்து விட்டு வரவான் என்றுக் அது இரண்டு கவனுக்கு மேலிருந்தது. மடிக்கைத் தடவிய் பார்த்தான். ஒரு குயிலைக் தென்பட்டது. பரபரப்புடன் அதனை அழித்தபொழுது ஓர் இரண்டு புதுக் காசு தென்பட்டது. ஆங்கடதுடன் அந்தக் கவனிக் எடுத்துக் கொண்டு வேர்க்கடலை உறு கட்டி விற்றுக் கொண்டிருந்த கிழவியிடம் சென்று ஒரு கவன எடுத்துக் கொண்டான். அவன் அநிகரம் அநிக் பாரிக்கு மேல் செந்தவதக் கட்டியாக இருந்தது.

குளத்தத் தவணிகரக்கை நினைவு அங்கிக் குடித்து விட்டுப் பெயி விடுத்து எப்பிட்டுக் கிட்டுப் போக நீண்ட ஏன்மல் விட்டான். அவ் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து போனார் தாச்சி மூத்து. அப்பொழுது,

"ஏம், மூத்து! தயா வரச் சொன்னா!" என்று குரல் கொடுத்துச் சென்ற பண்ணையா னிக் வேன்க்காரன் தென்பதில்க் பிரதிநிதி வாகவே அவன் கண்டதுக்குத் தென்பட்டான். பண்ணையாருக்குத் தன் வெட்டி முக வரம் செய்தான் என்பதுவுக்குக் குதறவில்லை என்று அவன் மனம் கண்டதுப் போட்டது. ஆனந்தமாக அவர் விட்டை நோக்கி தடை வைக் கட்டினான். ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல் திண்ணையில் தவங்கிடந்த அவனிடம் தண்ணைக் கொடுக்கவில்லை பண்ணையார்! வெறும் முகத்தை மட்டும்தான் திட்டினார். அதுவும் அவன் அன்று விதித்தெழுந்த முக ராசிதான்!

ஆசைமரத்தடியில் புதிய கத்தி வாங்குவ னைப் பற்றி யோசித்த கண்ணம் பக்தி யோனியை அமர்த்திருந்தான் தாச்சிமூத்து. அடுத்த தடவை இதை கத்தியுடன் பண்ணை வாசிடம் சென்றுக் அவர் தீர்ச்சை 'முடிவ கொடுக்க' மாட்டார்! புதிய கைக்கத்தி

வாங்க அவன் பணத்துக்கு எங்கே யோவான்? அத்தனாய் பண்ணையாடிக் அபிமானத்தை இழப்பதா? ஏதோ பழமை கிவவாத்துக் காகத்தான் கட்டத் பத்த யருஷக்களாக அவர் அங்கிக் கட்டிக் கொண்டு மாரடிக்கி லார்! அவர் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் யோதும்! எத்தனையோ பிரபல சதுரன் முதலானிக் தேசிக் அவருக்குத் தொழில் புரி யத் தயாராவிருந்தான். புதிய கத்தி வாங்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை அவன் முனைய மழுக்க அடித்தது.

"தாச்சிமூத்து!"

குரல் கேட்டுத் துணுக்குத்தத் திரும்பிப் பார்த்தான் தாச்சிமூத்து.

பெரியசாமி சித்த முத்துடன் ஏறிரே விருத்த கழக் கவனிக்வித அமர்த்தலாது. "சிக்கிரம் கைக்கு முடி வெட்டி விடலாம், இரண்டு மணிக்கு ஒரு சவாரி போக வேணும்!" என்றான்.

தாச்சிமூத்து தன்னைப் பெருமூச்செறித்த வான பெரியசாமிக்கு முடிவெட்ட முற்பட் டான்! முடிவா அது...கத்தியும், கத்தியும் கண்டு முன்று மாதக்களாகிவிருக்கும். கவனி விருத்த சிறு கண்ணடியில்க் தன் முகத்தைய் பார்த்து மயிழ்த்து போன பெரியசாமி. தாச்சி மூத்தவில்க் கிரக்கைக் கத்தியுடன் கண்ண் கவிக் தவழ்த்து போனது. "யங்க!...ஆ!... மிணாய்! பொடிக்கைத் தெய்க்கிரை கண்க்காக் கண்ணா கவிபுது! ஒரு புதுக் கத்தி வாக்கி வைக்கக்கோ!.... இது இனிமேல் கரிப்பட்டு வராது!" என்றான். பெரியசாமிவே குறை உறும் அளவுக்கு அண்ணா தாச்சிமூத்தவில்க் பிறையுடி ஆவிவிட்டது! இதை நினைத்துப் பார்த்தவில்க் அவன் இவ்வந்தை வாரோடு தோனது போலிருந்தது!

வெட்டியவை கத்திக் கட்டிக் கொண்ட பெரியசாமி, தன் சித்தித் தெய்க்கிருத்த தோக்கபரிவிருத்த சிக்கைதவை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

"என்ன பெரியசாமி!....என்ன...இது!" என்று கத்தியித்துக் கேட்டான் தாச்சிமூத்து. அவன் கொடுத்த இருபத்தொன்பது புதுக் காசைக் கண்ணவில்க் வைத்து திட்டியவாது.

"பரவாசிக்கி, கவனிக்கோ! எங்கிட்டு இருப்பதென்னம் அதுதான்!...." என்று தட்டையைக் கட்டினான் பெரியசாமி.

தாச்சிமூத்துக்குப் பேசு முடியாமல் தா வறண்டது.

மணி ஆறு மணி வரை ஆசைமரத்தடியில்க் உட்கார்த்து அதுதான் போன தாச்சிமூத்து டுக்கு மணி வர்க்கத்தில்க் மீது ஒரு வித அர்த்தமற்ற ஆத்திரமும் வெறும்பும் ஏற்படத் தொடங்கியது. தாரத்தில்க் மயித்து கிடந்த சதுரன்கவிக் மணிக் கண்க்காவுக் காத்துக் கிடந்த, கழக் தாதகாவிக்கும், பெரிய பெரிய தீயிக் கண்ணுடிக்கும், மற்றும் பல தாக்கி மான பொருக்களுக்கும் அடிசையாகப் பணத்தையும், தேரத்தையும் கிரவமாகும் மக்கை, சேவை செய்க் காத்துக் கிடக்கும்

அவரை ஏனோ அண்ட மறத்தனர்! தென்று வரை அவனிடம் முடி வெட்டிக் கொண்ட பாட்டாளிகளாக் கூட சதுரன் மோகம் கெட்டி வாகப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது.

வாயே, பரம்பரைவாக் வந்த கொழிதும் குத் தாற்காலிகமாக ஓய்வு கொடுத்து விட்டு, தன் ரூயல் தொழிலை நாவல வாசிப்பைப் பிசு காலம் மேற்கொண்டு பார்த்தான் தாச்சி முத்து. ஊயில் கய்யாண்டுகம் அமர்க்கைப் படும்! நூற்றில் இரண்டுக்குக் கூட அவனுக்குக் கிடைக்காது. நாவலம் வாசிக்கும் வாய்ப்பு! நாககரம் வாசிப்பதில் 'பெயர் போன்' சில பெர்வறிகளே நிரும்பத் திரும்பக் கல்வாணங்களுக்கு வா சிப்பதைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர்.

புதுக் காதலியின் மோகத்தில் கட்டிய மனவினையக் கைவிடுவது போல், நாககரக் கச்சேரிகளை தம்பிப் பரம்பரைத் தொழிலிப் பழிக்க முற்பட்ட தாச்சிமுத்துவுக்கு, பிற

உள்ளத்து ஏமாற்ற உணர்ச்சிகளை மனம் விஸ்தாரமாக எடுத்து வந்த, மனச்சாட்சி சுதந்திரத்தை வந்த, தரம்புகொல்லாமல் புடைத்தெழுத்து யண்கூட டுட்டிக் 'தடிது' வாசிக்க, ஐய்ரானைத் தட்டுவது போல் உன்னை கைகளால் இரு காதுகளையும் தட்டி விட்டுக் கொண்ட நாச்சிமுத்து. தன் தொழில் மாற்றத்தில் அனுபவித்த ஏமாற்றங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கத் தீர்மானித்தவனாக, நாககரத்தை உணர்விட்டுக் கட்டினான்.

கால் போன போக்கில் மனம் செல்ல நாச்சி முத்து நகரத்தை வலம் வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் பாரிணாழி அட்டை யின் பரத்தைக் கண்டதும் அது தொலிவிடக் கொண்டு வந்த கடை வாஸியில் தங்கரம் பாய்த்துத் திரும்பி நின்று அவன் காய்கள், அது ஒரு சதுரன்! புதிதாக ஆரங்கீர்த்தப்பட்டிருந்தது. 'வேலைக்குத் தொழில் முறையில் தோச்சி

பெற்றவர் தேவை' என்பதை அந்த அட்டை விளம்பரம் கூறிவது!

"வணக்கமுண்ட!"

அழகாகிய ஜிப்பாவுக, கையால் போட்ட வேஷ்டியுமாக வெற்றிலைக் காலி படித்த ஏற்கோக் காட்டி, கைகட்டி நின்று நாச்சிமுத்துவைக் கண்டதும், 'போய்யா! நல்ல சமயம் பார்த்து வந்தே சென்னை கேட்க!' என்று கிரீட் டிசுரர் சதுரன் அழைர்.

"ஐயா! என்ன விளம்பரத்தைக் கொண்டு வேலைப் பிச்சை கேட்க வந்தே ண்டுக!" என்று நாச்சிமுத்து கூறிவதும் முதலாளியின் புருவங்கள் கிரிந்தன.

தாச்சிமுத்து நம் தருமியை—அதாவது இனி கத்திரிமராக வாழத் தங்குதல் தருதி இல்லாததை—எடுத்துக் கொள் ளுக. கத்தி பிடித்துத் தலியாக் கொடுத்திய அந்த இத்தாட்டி மனமன் தன் னிடம் பணிவானாக வருகிறான் என்பதை முதலாளியின் புதுத்தை உபர்த்தியது. ஐ பர்த்தது சூனியமாயே அவர் சொன்னார்:

"ஏதோ நமிக் தொழிலைப் பரம்பரை வாகப் செய்பவன் என்று காரணத்தை

உத்தேசித்து நான் உன்னை என் கடைவில வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருேன். இவ்வு தானவம் தவறுப்பாது! பொதுமையும் பணியும் தேவை! புதுக்கடை. ஒரு கிரா துத்தி விடோ! வேலைப்பார்த்துக்கொள் கலியை நிர்ணயிக்க முடியும்!"

தாச்சிமுத்து அந்தப் புவிய சதுரனில் வேலைக்கு அமர்ந்து ஒரு வாரம்தான் ஆயிற்று. முதலாளி அவனுக்கு வேலும் 'முக் கய்யரம்' செய்பும் வேலைப் பட்டும் செய்புப்படி உத்தரவிட்டிருந்தான். கருக்கேறிய வெருகு சூரியமாக அந்தப் புவிய கத்தியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு கிறிதுகூட முகம் சிறுதுங் சாமல், நூற்றுக்கணக்கான தாடி மிளகைகளைக் கூடிய ருக்கங்களுக்குத் தாற்காலிக வெருகு கொடுத்தான் நாச்சிமுத்து! அவ்வது நூட்ப மாண வேலைத் திருபையைக் கண்டு முதலாளி அவர்ந்து போனார். நாச்சிமுத்துவுக்குத் தகி யவிர் வெட்டும் வேலைக்குப் பிரமோஷன்

மரத்தில் உயரத்திலிருந்து கால் சதுரவிக் கிணற்றுக்குள் விழுந்தவனின் மல நிழி தான் ஏற்பட்டது. ஒட்டி உலர்ந்த வலித் துடன் வாசிக்க முற்பட்ட அவனது அதாதி கால நாககரக் கருவியிலிருந்து வெளியுத்த அபஸ்வரங்கள் அவன் அறிவானமையை மட்டும் அறிவுறுத்தவில்லை; அவன் வறுமையின் வேதனைக் குரலையும் அப்பலப்படுத்தின. ஆறிலும் படைத்து, அவற்றில் ஒன்று கூட உருப்படியாக உணர மாட்டாமல் உழைத் தமக்கள் கூட்டத்தினிடையே அவன் கணிப் பிறைக்க முடியாத என்பதைக் கண்டு கொண்டான். தெய்வத்தின் திருக்கோவில்களில் கயேச்சையாகப் புருத்து வாசிக்க முற்பட்ட நாச்சிமுத்துவுக்கு ஒருவாறு பணம் பரி மட்டும் அடங்குவது எனவாம். ஆனால் கோவில்களில் கிடைத்த உண்கடைக் கட்டிசனும், தேவகாய் முடிசனும் அவன் குடுமிப்பத்து வயிற்றுப் பிணை எப்படி ஆத்திர முடியும்?

கிடைத்தது! பிரமோதன் எவ்ருதும் பிரமோதன்! அதனிடம் உச்ச உடம்பு பிரமோதனும் இருக்க முடியுமா? என் என் உடம்புக்குப் பிரகாசமான தகையினும் உச்சி விளங்கு நுட்பமவக் கருவப்பதை விடத் தகையாய ஒரு பெருமை தாச்சிமுத்துவுக்குத் தான் கிடைக்க முடியுமா? இங்கே வெட்டு வது அதிகமாதலும், உடம்பன் என்னவோ கடித்தான் வந்தது. அதோடு தினசரி கொடுக் கப்பட்டு வந்த 'நாஸ்தா' காலினும் உயர்வு கிடைத்தது. தாச்சிமுத்துவின் துறையைக் முதலாளியின் விபாபாரம் அமையாமல் பெருகிறது. வறுமைத் திராவிட்டு மறைக்கப் பட்டிருந்த அவனது தொழில்-இறமை இப் போது கோபுர விளக்காகப் பவிசிட்டது. அவனது அபார வேலைவகை கண்டு மெச்சிய வாடிக்கைக்காரர்கள் அவனுக்கும் பிரத்தியேகமாகச் சிவ்வழைகள் வழங்கினர். ஆனால் தாச்சி முத்து அவற்றையும் முதலாளியிடம்தான் கொடுத்தான். சக தொழிலாளியுக்கு இத் துண் அளவளித்து பொருளையும்கூட கசப்பும் ஏற்பட்டன. வரும் வாடிக்கைக்காரர்களைக் களையாடி காத்துக் கிடத்தாவது தாச்சி முத்துவிடம் முடிவெட்டிக் கொள்ள முன் வந்ததைக் கண்ட முதலாளி, ச ஓட்டிக் கொண்டிருந்த மற்றத் தொழிலாளிகளுக்குச் சீட்டுக் கிழித்து விட்டு, தாச்சிமுத்துவின் உதரப்பு நேரத்துக்கேற்றப்படி கவனமளித் திறத்து முடிஞர். தாச்சி முத்துவுக்கு இப்போது சம்பளத்தைத் திரட்டிப்பாக்கினார்.

இப்படி யாக ஒன்று வருஷ காலம் ஓடியது.

திடீரென்று தாச்சிமுத்து வுக்கு என்னதோன்றியதோ என்னவோ, அன்று காலை அவன் வேலைக்குப் போக வில்லை. தன்னைப் போன்ற பல தொழிலாளிகளின் வலிற் றிய அடித்து விட்டுத் தான் மட்டும் காழ்வதா? முதலாளி தன் உதரப்பின் சூலம் பெரும் பணம் திரட்டிச் சொகுசாக இருப்பதா? தான் வேலைவை விட்டு விட்டான். தன்னைப் போன்றவர்களுக்கு முதலாளி வேலை கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம் அல்லவா? அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு நாம் இடைபூசுக திண்டாடாமல்? - இப்படித்தான் எண்ணிவிடுக்க வேண்டும் அவன்.

அவன் மனைவி நாக்கமர், 'என்ன கொடு வந்திருச்சு உனக்கு!... பெரிய பணக்காரராக ஆகிவிட்டோம் என்ற தென்படா? ஏன் வேலைக்குப் போகவில்லை இன்னதற்கு?' என்று இடித்துக் கேட்டாள்.

"பெரிய மனுஷங்களுக்கும், பணக்காரர் களுக்கும் வேலை செய்தது போதும்!... கவனிக்கும் ஆயிரம் ரூபாய்க் உன் பேருக் லுக் கொஞ்சம் பருகை வாங்கிப் போட்டுடேன். மண்கை தம்பினும் தான் என் னதற்கும் வயத்திலே மண் விழாது. பாக்கி

கொஞ்சம் பணத்துக்குப் புது 'கட்டிக்' யிடுக. கத்திரி, கத்தி எல்லாம் வாங்கிக் கிட்டு. அந்த ஆமைரத்த நிழலிலே, குளத்தற் றாரையிலே குதிக்கிட்டு எம்பாட்டுக்கு ஏழை ஜனங்களுக்கும் பாட்டாளி மக்களுக்கும் வேலை செய்கிறேன். அதில் தான் எனக்கு மகிழ்ச்சி" என்று தாச்சிமுத்து, உண்மையில் அவன் உண்மையான அங்காறு பேசுவது, கத்திரமாக வாழ்த்தவர்கள் அப்படித்தான் பேசுவார்கள்.

அன்றுடன் இடத்துப் பேசினும் ஒன்றும் தடக்காது என்று அனுபவ பூர்வமாகக் கண்டு கொண்டிருந்த நாகம்மா, வாயடைத்தாப் போய் திங்குக.

தன் எண்ணத்தைச் செயலாக்கிவகாது ஆமை ரத்தடிவில் உட் காந்த தாச்சிமுத்து வுக்கு அவ்று முதல் போய் 'பணக்காரன்' தாம்! அவர் வீட்டு

வேலைக்காரன் வந்து கப்பிட்டதும் விழுத் தடித்துக் கொண்டு ஓடினான். பாவம்! அவர் வீட்டை எழும்பிய அழகைக் குரலி லிருந்து தாச்சிமுத்துவுக்கு விசுவம் நன்கு விளங்கியது. சக தொழிலாளிகள் சொப் பமற்றத் காவியத்தை அவன் செயற்ப்படி வாயிற்று. இப்போது அப்பணக்காரன் அவனைப் பிடிதொகு 'தபா' வரச் கொல்லும் தினைச் சேயை இல்லை. அவனை அவர் பாராட்டுவ தற்கும் இல்லை; குறை சொல்வதற்குமில்லை.

"தூதும்! புதுக் கத்திரியாக என்மான் பிணத்துக்குத்தான் என்ருக் கடிவரம் செய்வ ருடித்தது! நான் பாவி!" என்று அழுத அவன் கையில் ஐந்து ரூபாய் தொட்டைத் திணித்தது ஒரு தடமாடும் தெய்வம்! அதைக் கண்டு பரக்கப் பரக்க விழித்தான் அந்த 'தடமாடும் சதுரன்!'

க்ளுகோவிடா

அதிக சக்தியளிக்கிறது.

நளரி ஆரத்திராபே. போஷைத்திறம் மிகச் சிறந்தது. உயர்வு உடம்பிற்கு அவசியமான. சத்தத்தில் வைத்துவெள்ளம் சர்க்கரைவை க்ளுகோவிடா அளிக்கிறது. வேலை, விளையாட்டு. இவைகளில் கடுமையுக்கும் மக்களுக்கும், வளரும் குழந்தைகளுக்கும், விப்பத்தரித்திருக்கும் போதும், நோய்த்திறம் மிக் தாய்மாமக்களுக்கும் சிறந்த சக்தியளிக்க வந்தது.

அதிக சக்திக்கு அவசியமானது க்ளுகோவிடா

க. காப்பி, பால் மற்றும் குளித்த பானம் வளிதும் க்ளுகோவிடா அருந்தும்படி. ஒன்று முதல் மூன்று தேக்களையு நீர்மிய அளவு ஒரு ஃப் அய்யது திராவு மேற்கூறிய ஏதாவதொரு பானம்மூடும் தவிரும் வள்கும்கம், வளிதும் வளர்த்துவிடக் கூடியது.

காரண பரோட்கூடல் கோ (இந்தியா) பஸ்கோ விட.

இந்தியாவிதமான ஏஜென்டுகள் : பாசி அக்டு கோ. விட.

**கிரெப்ட்
ரேடியோக்கள்**

விநோகாக்கள் :
ரேடியோ வளக்கூடல்
கோ - 1

சங்கம் : ரெய்ன் ரேடி. ரெய்ன் (ரே.டி.டி.டி.)
6-5, ரேடியோ ரேடி. ரேடியோ (உ.ப.)
Sole Corporation : BANSAL RADIO
CORPORATION OF INDIA, DELHI-6

இருமல் மாத்திரைகள்

இருமல், பிரகல்பகம், கரகரப்
பான தொண்டை, மாப்பு, சவாச
உறுப்புக் கோளாறுகள் ஆகிய
வற்றிற்குக் கவகண்ட, மருந்து.
இம் மாத்திரைகள் இரவில்
கிம்மதியான தூக்கத்தை அளிக்
கும். சாப்பிட குவியானது.
வகையு வெய்க்குண்டமும் மற்றம்
பிரபல வகைகளும் கிடைக்கும்

காஸ்டோரின்
மான்யுபாக்சரிக்
கம்பெனி

கோலிவி, மய்யம் - 18

அறிவிக்கரைச் சீமையின் வறுமாதங்கள்

சோழ

13. கோதரினார் காவரம்!

திருநெல்வேலியில் தான் இருந்தவகரையில் "தம்மரர்" என்ற வார்த்தைக்குப் பொருள் மீளும்படியும் என்ற சிறிய கிராமம். திருச் சிராப்பள்ளிக்கு வந்த பிறகு, "தம்மரர்" என்றால் அது திருநெல்வேலி மாவட்டம் என்று ஆகிறது! செங்கிசுக்கு வந்த பிறகு "தம்மரர்க்காரர்" என்று ஒருவகரைக் குறிப்பிட்டால், அவர் செங்கிசுக்குத் தெற்கேயுள்ள மாவட்டங்களில் சேர்ந்தவர் என்று பொருள்! இங்கிலாந்து போரும்போது அங்கே "தம்மரர்க்காரர்கள்" என்றும் செங்கிசு ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அர்த்தம். வண்டலாவோ தம்மரர்க்காரர்கள் என்றும் தமது தாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் இத்தியர்கள் என்றே பொருள் கொள்கிறோம்!

"தம்மரர்" என்ற வார்த்தை இப்படி விளிந்து கொண்டு போவதை இங்கிலாந்தில் நம்ம வர்க்கைச் சேர்ந்த போதெல்லாம் தங்குமா உணர்ந்தோம். அதுமட்டுமில்லை; எங்கேயாவது காட்சிசாலைகளிலே இத்தியப் பொருள் களைக் கண்டுவிட்டால் "தம்மரர்" என்ற சொல் அபிமானம் உள்ளதென ஒரு தனிப்பாச உவமைகளை உண்டாக்கிவை! அந்த உவமை கோதரினார் காவரத்தைப் பார்த்தபோது மூன்றாம் விதத்தில் உலிவிட்டும் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தது!

எத்தனையோ பல கதைகளையும், சிறப்புகளையும், உண்மைச் செய்திகளையும் தம்மரர் சொந்தியை வைத்துக் கொண்டுக்கொண்டு அந்த அற்புதமான இத்திய காவரம் வண்டல் டவரிலேயுள்ள "தனக அடை" என்ற இடத்திலேயுள்ள இருக்கிறது.

ஸ்கெட்டன் டவர் என்றும் கோட்டை மிகவும் பழமைமையானது. விக்ரம் அரங்கக் கட்டப்பட்டிருக்கிற பண்டைய நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியில் விசிஷ செயல்பட்டது அது! அதன் பரப்பு 10 ஏக்கர்! வண்டல் தகரத்தில் எங்கிலுள்ள ஒரு பகுதியும், அந்த எங்கிலுக்கு அப்பால் ஒரு பகுதியாக நின்றுகொண்டிருக்கிற மாபெரும் கோட்டை.

மிகப் பெரிய மதில்களாலும், டாங்கி கொபுரங்களாலும் காட்டி நகுநிற இத்தக் கோட்டையாகிறது. காலம் நிகரமாகவும் மாளிகைகளாகவும், கிறிஸ்துமசாகவும், தாண்டியச் சாலைகளாகவும், கையடி நிகரமாகவும் பழம்பழ நூற்றாண்டிலே பல்வகையாகிய பண்பட்டு வந்திருக்கிறது! இன்று இத்தக் முக்கியமாக சிறப்பு இது ஒரு பெரிய பழைய சரித்திர நினைவு என்பதே.

வண்டலிலிருந்து ரயில் வண்டியைப் "டவர் நில்" என்ற ரயில் நிலையத்துக்கு வந்து இறங்குகை ௧919 துரத்தில் இருக்கிறது இந்த டவர்! அங்குத சிறிய பிரயாணக் கப்பல்களில் ஏறி தெய்வம் நதியில் மிதந்து கொண்டும் இங்கே வந்து சேரலாம். நதியில் இரண்டு கரைகளிலும் வழியெல்லாம் பம்பு பல அழகான காட்சிகள் உண்டு. இவற்றின் கரையிலுள்ள ஒலிக்கருவிகளுக்கு முன்னால் நின்று விளக்கம் செய்துகொண்டே நம்மோடு கப்பலிலிருந்து வழியொட்டினால் "வாட்டர் பம்" என்றும் இந்த வாதியொழிபடக் கனியே உண்டு.

கோட்டைக்கு வெளியே, 'டவர்நில்' கட்டிடங்களுக்கு எதிரில் ஒரு பழமைமையான சிற்பம் காணலாம். 'A Garden of God' (கடவுளின் சோலை) என்ற கோட்டைமும் நிதி கின்றன. ௧௮௮௩-இல் கட்டப்பட்டது இந்தக் கோவில். கோட்டைமில் ஓர் ஆங்கிலக் குழி! இருக்கிறது. "இத்தக் கோட்டை 1800 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கடவுளின் நினைவாக இருந்து வருகிறது. இது பழமைமையான கோவிலின் சொத்து. எனவே இவ் வொருவருடைய அங்குக்கும் வணக்காணிப்புக்கும் உரியது இது!" என்ற அதிர்ச்சி நம் முடைய மனத்தைத் தெளித்தேய்கிறது.

இதைவெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டே வந்து எட்டைத்துரைச் சென்று டவர் விக்ரம் போகிறோம். வாகனம் நுழையும் போதே ஒரு பெரிய சரித்திரச் சோகம் நம்மம் வந்து போகத்தே நிகழுகிறது. எத்தனை அரசர்கள், எத்தனை ராணிகள், எத்தனை பிரபுக்கள், எத்தனை வீரர்கள் இத்தக் கோட்டைக்குள்ளே கிறையிருந்தார்கள், எத்தனை யோர்களுடைய தலைகள் இங்கே வேட்டி விழ்த்தப்பட்டன என்ற கரையாறு நினைவுக்கு வந்ததும் உணர்ம் நடுக்க ஆரம்பிக்கிறது. எட்டவார்ட், ஸர் தாமஸ் ஸ்டீர், ராணி ஆன் போர்டிங், கிராம்கெல், டியூக் ஆப் காமர் டேட், வேடி ஜேக் கிரே முதலிய சரித்திரப் பெரியோர்கள் கிறைய நோக்கி அங்குத மரணத்தை நோக்கி, இதை வாகனத்தினால் நுழைந்தார்கள். ஸர் வால்ட்டர் ராலேயின் கோக் களமாக விளங்கியதும் இதை வண்டல் டவர்தான் என்று எண்ணியதும் இதைத்தான் துணுக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இத்தக் துயரச் சமூகம் மத்தியேல்தான் ஆங்கில அரசர்களின் மருட்டாகும், செங்கோளும், அரச அணிவகுப்பும், நம் கோதரினார் காவரமும் இக்காலத்தின் காட்சி நகுவிந்தன

“காங்கரவடி அமைதல் காலும் காலும்”

என்று எவ்வளவு சொகதவாதத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டுமேனே நடக்கிறோம்!

நீர் வண்டல் டவருக்குள் சென்ற போது கோதலியூர் வயலம் இருக்கிற பகுதியில் ஏராளமான மக்கள் ‘கிஜி’யில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆகையால் கூட்டம் கொஞ்சம் முனறித்தனம் இங்கே வரலாம் என்று எண்ணி மற்ற இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்க ஆரம்பித்தேன்.

படைக்கலங்கள் வலத்துள்ள இடம், வாள் அறை, குதிரைப் படைக்கல நிலையம் முதலிய பகுதிகளைவெல்லாம் வரிசையாகப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தேன். ஒவ்வொன்றும் இங்கிலாந்தில் சரித்திரத்தோடு தொடர்பு கொண்ட மகிமையான ஒரு வரலாற்றுச் சின்னமாக நித்திரது. எட்டாவது நெய்வி உபயோகித்த முஸ்லிமாவிக் கலசம், அந்த அரசாண்டைய சூதிரைக்குப் பெட்டிக்குத் தழுவினக் கலச அங்கியைப் பத்திரமாக அங்கே இருக்கின்றன! லார்ட் கிளையின் சொந்த உடம்பு என்ற துறிப்புடன் பல பொருள்களைத் திரட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். பண்டி புத்தத்திலே வைப்புநிலை பெயில் கொம்பன் யானியின் கலசங்கள் ஒன்று இருக்கிறது. திப்பு சுல்தானின் வெண்கலப் புவி ஒன்றும் பார்த்தேன். வண்டல் காட்சிக்காகவேயே பார்த்தது ஒரு மேடக்கைப் போன்றவை. இதுவோ ஒரு பண்டக் கருவி! நாலாவது அடி உயரம், நாலாவது அடி நீளம். தாலரை அடி அகலத்தில் மனது சில திப்புயின் ஆட்சியின்போது சிப்புவியல் செவ்வப்பட்டு இருந்த புவி! இதன் காவிரை பெரிய ருள்களை வைத்து எதிரிகளின் மேலே கடைக்கடிய விடத்தென் அமைந்துள்ளது இதுவ வெண்கல வாகர்ப்பு. திப்பு கந்தாவின் கரையில் சின்னமாக சின்னியை எய்தியில் உருவியேயே இருந்த போர்ட் கருவியும் நித்திரது! இத்தப் புவிக்கு கருவி கருநாட் கோட்டையின் புதைபொருளைத் தோண்டிய

போது அகப்பட்டது என்ற துறிப்பையுள் அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள்

இந்தப் போர்ப் பொருள்களை வெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டே இன்னொரு புறமாக வந்தேன். சிறைவித்தல் மாசிரர்கள் கிறக்திச் சேதுக்கிய எழுத்துக்களையும் மரக்கயவல் களையும் அமைதல் கவர்க்கியே கண்டு மனம் உருவெது. குற்றம் சாட்டப்பட்டு வீரர்களை எய்து வந்தாலையும் அரசினையும் சித்திரகம் செய்த தாக்குறையை. அங்கே ஒரு குகைய வெளியில் திறவெது. கோடரி போன்ற பல்கரை ஆழத்தினில்தான் அந்த வீரத் தலைகளிலேபட்டி வீழ்த்தப்பட்டனவாம்!

மாண தண்டனை பெற்றவர்களின் சரித்திரப் புத்தம் பெற்ற ஏழு பெயர்கள் தங்களுக்குடைய கைவைப் பளி கொடுத்த மாதம் பெப்ரவரி! இவர்களுடைய உட்கவர் தாக்குறையுட்குடி பக்கத்திலேயுள்ள கிறிஸ்து கோவிலிலேயே அடக்கம் செய்தார்களாம். அந்தக் குறிப்புக்கெனென்றும் ஐயத்திரிசென்றி அங்கே காட்சி தருகின்றன.

விவது புறமாக இன்னும் கொஞ்ச தூரம் நடந்து செல்லும் ‘அரவியின் இயல்பம்’ என்ற கட்டடத்துக்கு வருகிறோம். மேடி நேலம் கீரே இங்கேகாள் கிறைவிருத்தால். இதன் ஐன்வல் வழியாக அந்த அம்மான் பார்த்துக்கொண்டே நின்றுபோதுதான், அவனுடைய கணவரைச் சிரச்சுதம் செய்கதற்காக அந்த வழியாக அழகுத்துக்கொண்டு போனார்கள். பிறகு தலை மேட்டப்பட்ட உடம்பையும் அதே வழி யாகத்தான் எடுத்து வந்தார்கள். இத்தக் கொடிய காட்சியை ஐன்வல் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டு இன்ற மனவியின் மனம் என்ன பாடு பட்டிருக்கும். எப்படித் துடித்திருக்கும்! ஆனால் அந்த மனத்துடிப்பு அகில மாக தீடிப்பதற்கு அவ்வெயில்களாதபடி, விமலணி தேவத்திரெயேயே மனவிக்ருக! மரண தண்டனை விதித்து அங்குதைய நிலைப்பவர் வெட்டி விற்றத்தி விட்டார்கள்! அது நடந்த தான் ஒரு திங்கட்கிறைமம்; 1653-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 13-ம் தேதி!

‘ரானியின் இயல்பம்’ என்ற இத்தக் கட்டடத்துக்குள்ளேதான் இன்னொரு பெரிய சரித்திர நிகழ்ச்சியும் நடத்தது. தித்திட்டல் கிரடி (Lord Nithdale)வும் ஆறு மகாட்டிஷ் சிமால்சுதம் 1715-ம் ஆண்டில் நடந்த பெருங்கலகத்தின்போது (Square Rebellion) குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இந்த டவரினெதான் சிறை வைக்கப் பட்டார்கள்! இவர்களுடைய வழக்கு விசாரணை 1716-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்திலே நடத்தது! மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டார்கள்! ஆனால் தண்டனைக்கு மூன் தினம் ஒர் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி நடத்தது!

கணவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப் பட்டது என்று கேள்விப்பட்ட பிரபுவின் மனைவி, வெகு நேரவிலுள்ள தவறு விட்டிருந்து இரவுக்கு தீயை பறப்பட்டுப் பணி கொட்டும் பானகளைவெல்லாம் காகால் துண்டு கட்டி உண்ணுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். கணவனுக்கு உயிர்ப்பிசைவு வழங்க வேண்டும் என்று எவ்வகையோ மன்றாடினாள்.

பலவர்கள், உடனே ஒரு தந்திரம் சொந்தம். தனக்கு மிகவும் ஆபத்தமான ஒரு தோழியை இரண்டு ஆண்டுகள் ஒன்றுக்குமேய் ஒன்றுக்-கணிந்து கொள்ளும்படி செய்து, அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு மரண தண்டனைக்கு முதுநாய் மாரி கண்டம் டவரின் கிணத்தில் கடத்துக்கு வந்தாள்! அதாவது 'ராணி இன்டர்' என்று இதை இடத்துக்கு வந்தாள். அந்தக் காலத்தில் இதற்கு 'செய்துனென்ட்ஸ் லாட்ஜிங்ஸ்' என்று பெயர்! அங்கே தனிமையில் கணவனை எதிர்த்துப் பேசி விட்டுத் தோழி அணித்திருந்த மறிநெரு கடைவைக் கழந்திக் கணவரிடம் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பி விட்டாள்! அந்த இரண்டிலே நிதம்-பேக் பிரபு பெண்ணுடைமையில் கிணறுகூடத் தி-லிருந்து தப்பினாள். தப்பி வெளியே வந்தவள் ஒரு வேலைக்காரனின் உடைவில் மாறுமேடப்-போட்டுக் கொண்டு 'லெவன் க் தாங்கிசின்' பணியாட்களில் ஒருவனாக அக்கொந்து ரோமா-புரிக்கே சென்று விட்டாள்!

இந்தச் சரித்திர நிகழ்ச்சி த. த. இடத்தை யும் அவர் தப்பிச் 'செவற காககிசுரின்' பாரித்-துக்கொண்டே, 'காகிட்ட டவர்' என்று பரு-திக்கு வந்தேன். இதற்கு அந்தக் காலத்தில் 'ஜூனியல் கிரமரின் டவர்' என்று பெய-ராய். இதற்குள் நுழைந்ததும் நிரே வர்த்து-மயமாக இருந்தது கயர்கல் மக்களாய். கிண-றிலிருந்த அரிசியல் வீரர்களின் கைவெழுத்-துக்கள் அமை! இவற்றுக்கு மத்தியிலே ஒரு விசித்திரமான காகிட்டவைப் பார்த்தேன்! ஐந்தாண்டுகள் கணிப்பதற்காக உள்ள சாற்றும் கோடுகளும் நின்று! இவற்றை கணர்த்தவர் அங்கே கிணறிலிருந்த தோழி ராணிப் பம்பாயர்! பரிசுட்டில் சேர்ந்தவர்! புதம் பெற்ற ஒரு பிரபுவின் குடும்பத்தில் மந்திர ரூபியங்கள் செல்தார் என்ற குற்றத்துக்காக 1551-ம் ஆண்டில் இவர் இங்கே சிறை வைக்கப்-பட்டார்!

1577-ம் ஆண்டில் [சேப்பத்தூர் கோரே-மாக இருக்கும் இந்தச் சரித்திரங்களையும்-சான்றுகளையும் இவற்றைப் பற்றிய குறிப்புக்

களையும் இம்மட்டோடு ஸுத்திதம் கொண்டு. அரசு தனக்கள் வைத்துள்ள தனியான இடத்தைத் தோக்கிநடந்தேன். 'கீழ்'வில் தின்று இருண்டு ஷிவிலிருக்கு அனுமதிச் செட்டு பெற்றேன். இந்த அனைத்திலும் பேராய் தனக்களைப் படம் எடுக்கக் கூடாது என்று கட்டம். எனவே, காமிராவை வெளியே வைத்து விட்டு உள்ளே சென்றேன். மற்ற இரு கண்கள் இங்னா அங்குக்கு இங்கே காலதும் செடுபிடியும் ஸம்ஸாரமாக இருத்-தன! இயல்புதானே? அன்றும் சிறிதாமை யால் கட்ட நெருக்கடியும் இருந்தது.

அரசு தனக்களையும், மருடாபிஷேகத்தின் போது பிடிபட்ட அரசர்கள் அணிநிற மருடம். கான்ஸுத்தனிய ஆட்சிநுணிகைக்கிளவும் இங்கே ஒரு பெரிய கண்ணாடிக் கண்ணுக்குள் வைத்-திருக்கிருக்கல். இயற்றிக் கிவையும் பழைமை யானவை கருகின் உருவத்தில் செல்பப்பட-ஞை ஒரு தங்கப் பாதிராமும் கரண்டியும்! மருடாபிஷேகத்தின்போது கருகுப் பாத்நிரத்-துக்கள் புனித எண்ணெயை மந்திரி எடுத்துப் போகாரர்களாய்! மதகுருவானவர் இந்தத் தங்கச் சரகுப் பாத்நிரத்தைத் திறந்து அதி-லிருந்து புனித எண்ணெயைக் கரண்டியிலே களற்றி, பட்டம் நுடப்போகும் அரசனின் தலையிலும், பரப்பிலும், கன்னங்கலிலும் தடவலாய்! இதன் பிறகுதான் அரசன் தலையின் மருடத்தைச் சூட்டுவார் மதகுரு!

விட்டோரின் ராணியின் மகவுத்திலேதான் கோதிலுரை வாயார் இங்கொன்று சென்றது. அந்த மகாராணியின் தலையை அவங்கிந்த கிரீடத்தைதான் அங்கே பார்த்தேன்! ஸ்வா-னின் கைவருக்களாய், மந்திராத்தூர் மேற்-பட்ட மந்திர பத்தியங்களுக்கும், அந்த மரு-டத்திற் கண்டேன்! 'கோதிலுரை வைத்ததை விட்டோரின் ராணிக்குப் பிறகு வந்த ராணிகள் ஒவ்வொருவராகத் தங்கள் மருடங்-கலியே எடுத்துப் பதித்துக் கொண்டார்-களாய். 1937-ம் ஆண்டு ஆளுவது ஸார்ஜ் மன் னரின் மருட பதிவுகத்தின்போது ராணியே இதைத் தனது மருடத்திலே சூட்டிக்-கொண்டாள். அந்த மருடமும் கால்கிப்

கண்டம் டவர் காகிட்டவர்

பொருள்களையே கொண்டுவிடுகிறது. நீங்கள் எல்லாம் போன்று வளமான கொண்டிருக்கிற மானிக்கங்களும், சூரீயத்தங்களுக்காக ஒளிவிடிற வளங்களும், பரகதம், கொம்பெதம், நீலம் முதலிய வளங்கள் ஒளிக்கற்றைகளையுமாகக் கொண்டப் பதிக்கிற அந்த மனிதகுடத்தில் லுடப்பிடுக. சூரீயோதயம் ஆவதுபோலக் கதிர் விடிறது கோலிதூர் வளரம். 100 காரட் வளரும் அதன் பருமனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க! வண்டியப் பரிக்கும் அதன் ஒளிவிடும், அதைப் பற்றிய சக்திதர தீயவுகளிலும், அது நம்முடைய நாட்டு ரத்தினம் என்ற பெருமையிலும் தீண்டாதேயம் பெரும் மறந்து நின்று விட்டேன். வங்கவளவு ஏதும் இந்தத் தேச அபிமானத்தில் தீர்ப்பென்று என்று தெரியாது; 'மேகே நகருக்கள்' என்று வங்காளி வந்து சொல்லப்படுகதான் அதிரே விருப்பது தூர்திரெட்டுக் காரட் வளரம் என்பதை உணர்ந்திருக்க!

வங்கவளவு தொலைவில் இருக்கும் இவ்வகண்டுபிடித்து விடக்கூடிய தனித்தன்மை வாய்ந்த இந்தக் கோலிதூர் வளரத்தைச் சந்தி, எந்தவிதமான கதைகளும் துன்பங்களும் இன்றனவும் உயிர் வருகின்றன! இந்த வளரத்தை ஆ. அரண் அணித்தாக் கோலிதூர் வளம் என்றும், பெண்கள் அணித்தாக் தங்கம உண்டாக்கும் என்றும் பிரிட்டிஷ் மக்கள் வளம் பூர்வமாக நம்புகிறார்கள். இதனால் அரசர்கள் தங்கள் மருடத்தில் இந்த அணிவதென. ராணிகளே அணிந்து வந்திருக்கிறார்கள்!

வண்டன் டயரீயுள்ள கோலிதூர் வளரம் பிரிட்டிஷ்கு அருகில், ஐந்தாம் தூர்திர மன்னருக்குத் திகிலி தரிப்பாகியோது நமது நாட்டு மன்னர்கள் செய்து அணிவித்த மருடம் ஒன்றும் இருக்கிறது! பிரிட்டிஷ் அரசர்கள் வெளிநாடு செல்லும்போது தங்கள் அதிகார பூர்வமான பிரிட்டிஷ் இங்கிலாந்துக்கு வெளியே எடுத்துப்போக இயலாது. இதனால் திகிலி தரிப்பாருக்கு என்று நாம் 1911-ம் தூர்திர. மன்னருக்கு தவரத்தினங்களைப் இழந்தது விதியமதிப்பற்ற ஒரு மருடத்தைச் செய்து கொடுத்தோம். இதையும் இங்கிருந்து சென்று டயரீயே விற்றிருக்கிறது!

மேண்டன் டயரீயிருந்து புறப்படும் மூலம் அங்குள்ள விசித்திரமான சில பழக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்வோம். இந்தக் கோட்டையின் வாசல்களைத் திகைத்தோரும் இருவு பத்து மணிக்குத்தான் பூட்டுவார்கள். அதற்கு ஐந்து நிமிஷங்களுக்கு முன், தலைமேல் வண்டியோடிகள் தங்கள் காலகாலமாகியோது வந்து எதையெனப் பூட்டிப் போகார்! அப்போது வாகனங்களையோனும் அவருக்கும் இடையே ஒரு சிறு உரையாடல் நடக்கும்.

வரவாளி:—நின்றுக! போகிறது வாகனம்?

தலைவர்:—நிறவுகோக்கள்!

வரவாளி:—வாருடைய நிறவுகோக்கள்?

தலைவர்:—என்கொது அரசரின் நிறவுகோக்கள்.

வரவாளி:—உட்குள் எளிப்பெத அருமையக் காப்பாற்றுகவாசன!

இந்த உரையாடல் எவ்வளவு முடிந்ததும் வண்டிக் காலகாலிகளும் சொத்து "ஆமென்" என்று கொழும் இருவாரிகள்.

குண்டுகள் போட்டு மரீயானது செறுத்துவதும் இந்த டயரீயை நடைபெறும் ஒரு பழைய சம்பிரதாயம். அரசரின் "நாக்கமகமை" அதாவது பிறத்தாள்; அரச மருடாபி டோல் முதலிய நிருதானியோது அதுபதி நிரண்டு நுகருவானும் மரீயானது செறுத்து வாராக! அரசர் பாராடும் மன்றத்தைத் திறத்துவக்கும்போது 61; அரச குடும்பத்தில் குடித்தகம் பிரக்கும்போதும் இப்படியே!

வண்டன் டயரீயை "காக்கப்பிள்" என்று ஒர் உத்தியோகம் மிகப் பெரிய பதவி! அரசரால் மேட்டி காணாதல், அரசரோடு நோடுவாயான கடிதுப்பாக்குவார்த்து மகத்துக் கொண்குதல் முதலிய சக்திகள் சிறப்புகளை இந்தப் பதவியாளருக்கு உண்டு. இதற்குரிய தயாராக எவ்வுகனிலும் பன் அரசர்க்கள் இருக்கின்றன!

வண்டன் டயரீயை இங்கெழு விசித்திரம், அத்தக் கோபுரங்களில் புண் அண்டம் காக்கப்படும். (Kavach) இந்தக் காக்கைக் கோபுரத்திலிருந்து தங்கிவிட்டால் கோபுரம் கீழ்த்துண்டு என்று ஒரு பழைய கதை. இதைவிடவும் இந்தக் காக்கைகளை மிகுந்த எடுத்துகொடு பாதுகாத்து வருகிறார்கள்! ஆறு காக்கைகள் "எண்டாப்லிஷ்மென்ட்" என்ற சிபெர்தியனின் கட்டத்திலேயே சேர்க்கப் பட்டு வாரத்தோறும் தங்கு இருண்டு கிள்கிள்கி தாது பெயல் விதம் உய்யும் பெறுகின்றன. அதாவது இந்த "வாரப்படி" அவற்றின் கண்களையுக்கால் இவை கோபுரத்தை விட்டுப் பறந்து சென்றுவிடாதபடி இந்தக்களை அங்கப்போது வைவித்துக் கொள்கிறார்கள்! பக்கவாங்குகள் காழ்விருந்தக் காக்கைகளே "ஸ்டேம்ஸ் கிரோ" என்ற அண்டக் காக்கை தாப்பத்துதாங்கு ஆண்டுகள் டயரீயேயே இருந்ததாம்!

டயரீயை விட்டு வெளியே வந்து தெய்க் தெயிள் காரையில் நடத்தால், ஓரக்களினே பழைய பிரச்சினையுள் படைக்கலங்களையும் காட்சியாக வைத்திருப்பதைப் பாரிக்கலாம். ததிகின் குறுங்கி "டயரீ பரிட்டிங்" (Towar Barring) என்ற அரிய வாகனம் திற்கிறது. உயர் வாகன உயர்க்கள் வரும்போது இரண்டாகப் பிரித்து மேலே செல்கிறது. கப்பல்கள் வந்து சென்றதும் மீண்டும் இரு பையுளையும் தாழ்த்து வந்து சேர்த்து கொள்கின்றன. "காட்டிப் பன்" என்ற வாத்விதரைப் படகு விடே ஏறிப் பாகத்தின் காட்சிவளம் வானத் ததையும் பார்த்துக் கொண்டே செல்லலாம்!

வண்டனின் வானத்தில் பார்ப்பதற்குரிய அநிபயக்கள் வன் உண்டு என்று மேட்ச் லாம்! மேலும் வெட்டவெளிதான் அது! சாதாரணமாக வண்டனியை நடத்ததற்குக்களையும், கிரகங்களையும் வானத்திலே பார்ப்பது அரிதென்று தெரிந்து. இவ்வநதையும் சிலு குரல் அறிகு கொண்டு நம் கண் மூக்கின காட்டுகிறார்கள் வண்டன் தகரத்தியே! அத்தக் காட்சிவளம் பார்ப்பதற்குப் "பேக் வர் விதி" என்ற வட்டாரத்துக்குக் கொண் டெண்டும். (தொடரும்)

படித்துப் பாருங்கள்

கவிதை நாயகம்

சிவராமர் பரமஹம்ச ஆசிரமம்

செய்தாகத் தெய்வத்தான் தூட்
முனை ஆட்கி செய்வனை நடை
பெறும். உற்பனையில் ஆட்சி நடத்தும் கவிஞ்
விலம் தாடாரும் பொறுப்புக் கிடைத்தான்
அந்த ஆட்சியின் தீமை எப்படி விஞ்சும்;
உற்பனையும் எட்டாத அனல் வீசாத்
கொஞ்சு தாடி உள்ளகும்; நானொரு
கட்டிடம் போழுதொரு மாற்றமுமாக
விளைந்து தூட்டியில் அமைதி சீர்கொழும்.
தொழ அரசன் விழுவானாக கவிஞன் போகி
ஞல் ஏற்பட்ட அறிவைக் கண்ட அரசன்
உறந்து ஒரு கவிஞனுக்கு முடிதழைத்து
நாட்டை விட்டு மாற்றிஞன். பண்டமாற்ற
முறை அமுலாகக்கொண்டிருந்த தூட்டியில்
அரசன் மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தந்து
கவம் தெய் கொடுக்கப் பணிவிஞன். கைவி
பத்திய் தானியம் ஒரு மணிக்கு இங்கு எங்கு
மத்தியிய் பதிக் கிடைத்தது. மக்கள்
செலுத்த வேண்டிய ஆறினொரு கடமை
எவ்வளவுவிறுது என்று கேட்கினான் மன்னன்.
"ஆம்! அவர்கள் கைகள் உடையவைத்
தெறுத்திவிட்டார்கள்! அவர்கள் தெறுத்தி
யது தானியமல்ல, அத்தையையும் அடர்த்தும்
பெறுவான் கவிதைகள்!" என்று மத்தி
கடக்கப் பதிகவிக்கினான். கவிதை ராஜ்
பத்திய் எவ்வளவு உண்மை இது. தாடகம்
தீய்வாறு பல இடங்களில் ஹாண்ட் ரைசு
போடு செய்வதென்று.

ஆசிரியர்: வேலவன். பிரசுரம்: ஒளித்தி
பயிளிசோஷல். 13. ஸ்ரீமான் ஸ்ரீதீவான அம்
வங்கராஜ ரோடு, சென்னை-18: கி.டி. ரூ. 3.00.

Set Date

கன்னடம் தமிழில் பதிப்பதற்கு
நொகுத்துள்ள சமுதாயச் சேவைகள்
மொகுதியைப் படித்துப் பார்க்கப்போது
தங்கள் நாட்டுக் கூற்றோயில் நோய்த்த சிகி
விதமாக இருக்க சேவைகளை எழுதும் தர
மனை எழுத்தாளர்கள் சமுதாய சேவை
பாணா உருவாகிறது.

இதோ, அந்தப் புகழை இன்னும் உறுவாகக் குவடி போய் இயங்குக எழுந்ததானா? என்று அயோசனிக்கின், போயினிக்கு ஸ்தலம், உரத் போய்மேலின் மணி மணியான சிறை கைத ளும், வ.க. இராசரத்தினத்தின் கொழு கோப்பு நாவலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

“இது இனம்” என்ற பத்தகம் 19 ஆண்டுகளில் இரண்டாவது பதிருகைத் தொகுதியாகும். நவீன கதைகள் எழுதக் கூடிய நிறத்த கருத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும், அலுவலரும் “இது இனம்” கதைத் தொகுதியில் வேறும் கற்பனை மயத்தில் நோக்கில் புனைகதைகள் மட்டும் காணப்படவில்லை. சமூக வளர்ச்சியின் தேவையும், தேய்வற்ற நிலையில் வளர்ந்ததன் அங்கமாக நோக்குதல்கள் இருக்கின்றன. சமூகம் மூல

உயரதூதரின் பெயர்

பாரத அருதாமரூர்
தொழிலன் ஒருவன்
மனம் அழகுறும்
தேவிறுது. இந்தத்
தொழிலில் அமைந்
தான் பதினாறு
தேவனில் வேறு
வேறு கதை வரம்பு
இருக்காது. மொத்த
மாகப் பதினாறுதான் 'உழைப்பின் உரிமை'
மாதிரி தொன்ம அருத்தமாகப் போட்டுறுது.

சொழம்பு புத்தகோட்டை பஸ் நிலையத்
தின் முட்டை தூக்கும் சிறுவர்களின் தன்
பாசத்தைப் பற்றி, உட்புகுளம் சத்திவழியாகத்
தொடர்புநெகிழ்ச்சிப் போரடிப்பாது
உணவுக்கிடையிலித்திருக்கும் சோதனைச் சிறை
யின் உள்ளுணர்வைப்பற்றி, எல்லாவுமுடைய எண்
வெள்ளை மூர்த்தி சாநிதிரித்திரைத் துறியாக

இந்த உட்குழு நிர்வாகியுள்ளவர்கள் எழுதியிருக்கும் 'செல்வாமை' வதது வினா 'பயிற்சலவு' போன்ற கலாத்தத்து உருக்கமராம இருக்கின்றன. 'கவிஞன் காதல்' என்ற உருக்கம் கதை ஒன்றும் இதில் அடங்கியது தொடர்பு போதுகிறது.

பெரிய, செ. வினாக்கள், விதிகள்
காலம்: 1997 ஜூன் 25, அங்கு,
கோடை-1, விதிகள்: 2, 3-0-0.

高麗參 10 兩 1 包

4. மத்திய முனிசிபலிடி எலூமினாசனாஸ் திரு வரதர் எலூமின பஸ்ஸிஸன்ஸ் திரு கைதலஸ் இலைத்த தொகுதி. - கயங்கம் மயக்கம் - எவ்ளரு கைதட்டும் குறையல் - கைதக்கு தைப்படுத்திடுது.

செலகத்தில் ஒவ்வொரு ஸ்தலத்திலும் தேரணம்
களைத் தயாரும் ஸ்ரீதித் தாஸ்தபரணம்,
தாஸ்தபரணம், கதைகளில் சந்திக்கும்
பொது பெருமையாபித்தியை. சிவ பிரகாசை
கதைகளில் இத்தித் தெரகூதித்தியுள்ளன.
கூதத்தித் ஒவ் திரணம் துடிது. செலகத்துக்கு
திரணத்துக்களவு பித்தித்தியுள்ளன.

“ஒருவனும்” என்ற கதை எழுத்தாளனாக இருப்பதோடு பொறுப்பும் ஒருவருக்கும் அவசியம் என்பதை மிக நன்றாக விளக்குகிறது. ஏனென்றிருக்கிறதோ கவிதையில் அருகிருப்பதில் உபாத்தியாயங்கள் “வாத்தியம்” அல்லது “எழுத்து” என்ற கதைகள் சந்திக்கின்றன. கவிதையில், புதுமை, கவிதை உருவகங்கள் உபாத்தியாயங்கள் கவிதை ஆகியவை திரைப்படங்களையும் ஒரு கதைகளில் படைத்திருக்கின்றன. திரைப்படங்கள் பொருள்மையம் கவிதையில் மட்டுமே உருவகங்கள் எழுத்து அமைப்புகளே எழுத்து கருத்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

இவர் கவிதையில் இயற்கையின் காழ்
மோட்சம் தருக அளவு பெறுகிறார்.

ஆதிர்வார்: தி. ச. கரதகி, பிரகரம் : கரதாரி
வேலிக்கு, யாழ்ப்பாணம், கி.பி. : 19, 2-25.

பரதன்

‘திருநல்’ இராமாயணக் காப்பியத்தின்
 நெத்த பாததிரம், பரதன் மிகுந்த இராம
 பக்திபுஷ்பவன், உத்தமன் என்ற அறிந்து
 எய்வோரும் போற்றுகிறோம். ஆனால்
 இத்தெய்வ தூதருளின் ஆசிரியராய் இரு
 தலைக்கலாசலம்-பி. ப. அலகன் பரதன்
 ஒரு நிபுணர் என்ற மனமாயினாலும், அரசன்
 வதற்கு உரியவன் என்ற உண்மையினாலும்
 விமலக் குழப்பமுற்று. கம்பராமாயணக்
 காப்பியகளைச் சான்றுகக் கொண்டு இந்த
 தூதருளின் ஆசிரியராய் தன் குருவாகக்
 குறிப்பிடுகிறார்.

உறுப்பினர்கள் தங்க செத்தமீது தலையிட்டு
வாங்குதல்பட்டுள்ளனர். உறுப்பினரின், பள்ளி
கல்வியை மாணவர்கள் தங்க யிசுவுக்கு
படுகிற தாக்கம் இரு. பற்றாப்பாடு மாநா
திரங்காகக் கொண்டு பதினா தாக்கம்
புதியது நிறமாண புலமைகளை ஆரம்பி
கண்டு பாறாட்டுகிறோம். 33 கால்களில்
அமைந்துள்ள தா-கம் ஒரு பகுதியினால்
கொண்டே, தா-தற்போது குன்றால் செக்கது
கிறபிட்டுத்தகைய.

ஆயிரம்: 9, 7-1 பக்கங்கள்: 17. எ.
பெயரிட: வினாக்கள் பதிப்பை, மீதுட்டி
நிலைகள், திருப்பரவந்திரம் சோதி, மதுரை-3
விலை: ரூ. 1

● 2017 年 11 月 11 日

[illegible]

தரப்பட்டது என்று கூப்பாட்டியும், ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பிடித்து வாரியாகக் கணம் காணும் இடத்தில் திரைக்கலைப் பெருஞ் சான்றோர். படைக்கப்படும் சுவைகளும் பத்திரிகைகளில் கணம் காணும் பெருஞ் சான்றோர். ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பிடித்து வாரியாகக் கணம் காணும் பெருஞ் சான்றோர். ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பிடித்து வாரியாகக் கணம் காணும் பெருஞ் சான்றோர்.

எம்மாதிரி சங்கீதத்திலிருந்து தெரிவிக்கும் கவலை
என்ப காரணத்தினாலும், 'சங்கீத' வரிதான்,
சாதாரண வழக்குத் தங்கத் துறியாகிய
துறாவின்படிப்பட்டவை — எம்மாதிரி தெரிவிக்கிற
துறாவின்படிப்பட்டவை. உறுதிப்படுத்தும், ஆதாரப்படு
வதாகியது என்பதற்காகத்தான்.

ஆசிரியர் : காவல் துறியுள் உட்கார்ந்து
கொளியீடு : வரலாறு வெளியீடு, மாதம்
பரணாதி, விசே : ௧. 1. 75.

தீவிர தீயானம்

சேவாமி சிதம்பரமடத்தி் கொடுத்த
விசக்கிவிலுக்கும் 'தினாதி இயானம்' என்ற
புத்தகம் பெரும் பயன் திறந்தது.

தொண்டி, ஒழக்கம், தொண்டி, ஆராய்
பேரந்த தலைநகரில் இலாபங்கள் அளவாக
தான். ஒவ்வொரு இலாபத்தையும் கீழே
பெருக்கப்பட்டுத் தான் மட்டும் பாதுகாக்க
தான். தொண்டி என்னுடன் தொண்டிமேல்
முழுதான் இன்னும் தான் அளவாகிற்று.

தமிழ் முன்னணியில் கவாயிகள் கூறியிருப்
பதுபோல் பத்திரிகையும், சூனத்தையும்
வளர்க்க இத்தால் பேசினும் பாம்புகுடும்
பதில் சிதறும் துறையிப்போ,

ஆலோசனை:—உவாசி நித்யபரானந்தர், வெளி
பி. ௨. ஸ்ரீராமசுந்தரபிரகாசம், திருப்பரவர்த்தி
உரை பொருட்ட, திருச்சி நாயக்கம்,
ஆதி: ௩, 4-50.

இலக்கணம்: அழகு

சிந்தாமணி தமிழில் பொருளியைப் பண்டிதரான சி. கணபதிபிள்ளை எழுதிய 'இலக்கிய வழி' என்ற நூலில் இவ்வாறு பதிவு இது.

பண்டித மணியின் மணி மணியான இலக்கியக் கட்டுரைகள் பதினாறு இதில் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. தெலிங்கு கலையுயர் மிக்க கடைபிடிக்கத்தக்க இலக்கியப் புலனார் ஆவியாக இருக்கிறது. தமிழ் பாடல்கள், மனோமணிபுலம், கவிதைகள் நெடுங்குறு புலமையிலிருந்து தொகுத்துத் தமிழன்னைக்குக் கல்விக்காயாகப் புகட்டியிருக்கிற பண்டிதமணி. வளமாய் இலக்கிய ஆர்வம் தொகுக்கப்பட்டு இது போன்ற கட்டுரைத் தொகுதிகள் தமிழ்நாடு எல்லா மூலங்களிலிருந்தும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

ஆசிரியர் : கணபதிப் பிச்சை, வெளிநீடு :
சுரதா வெளிநீடு, மாநாட்டாளர், இயங்குதல்,
பக்கம் : 1-50

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

[illegible]

இடைத்திட்டம்: அரத சீலமாம். இதனும்
பேப்டை, 20-25-10, மலையும் பதிப்பு
30 பக்கமாக, இடைப்பதிப்பு: மலர்: 3, 1-23

பிரபல பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்

கால்கேட் குளோரோபில்

குழந்தைகள் அதன் பெயர்மின்ட் வாசனையை மிகவும் விரும்புகிறார்கள்!

ஈறுகளை
பலப்
படுத்து
கிறது

கால் கால்கேட் அந் தீயிழைத் தழித்தென! "ஆம் குளோரோபில்" வாசனையை, கால்கேட் குளோரோபில் தேய்க்கும் போதுதான் கால்கேட் பற்பனை வாசனையின் மிகத் தீயிழைத் தழித் தழித்தென! கால் கால்கேட் தழித் தழித் தழித்தென! கால் கால்கேட் தழித்தென!

கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென!

கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென!

கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென! கால்கேட் தழித்தென!

வேறு எந்த பற்பனைவிலும் இதைவிட அதிக விரிய குளோரோபில் இல்லை— குழந்தைகள் அதன் பெயர்மின்ட் வாசனையை மிகவும் விரும்புகிறார்கள்!

பெரிய எத்தனையினைப் வாங்கலானது!

CIPA-S-18 TAM.

செங்கோட்டு அர்த்தநாரி

தொ.மு.பாண்டித் தொண்டனார்

ஓர் இயக்கியக் கட்டம். அக் கட்டத் திக் ஓர் அநிலா சொற்பொழிவு திகத்திற். அவரோ நிறத்த சீர்திருத்தவாதி. ஆணுக்குப் பென் 'சரிதிகர் மொனம்' என்று அழைக்கிறவர். பென்சின் இடையிலே சொன்னார்: "நம் தரகு அங்கியெவர் அழைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சேமனின் இந்தியை அந்நியமாக இருத்த பெனிக் வரணம் என்பவர் பெயர் எப்படி அமைந்தது தெரியுமா? வரணம் என்பதுதான் அவர் பெயர். பெனிக் என்பது அவரது மனைவியின் பெயர். இருவரும் சிறை சோனாவின் கருட்டவர்கள். அது வரணமாக இருவரும் தங்கள் இருவரது பெயரையும் இணைத்தே கட்டுவிட்டர் அந்நியம் பெற்று சொன்னவர். அம்மை பெயர் மனைப் பெனிக் வரணம் என்றும் சூயா பெயர் மின்டர் பெனிக் வரணம். தாமரை நல்ல மனைவியின் பெய்வர முடிக்கவே மறக்கவுத்த விடுகிறோம். மனை ராமனாயி, மனை இருக்கினாயி என்றே அவர் களை யும் அழைத்து வருகிறோம். இது சரிவா?" என்று பெனிக் சொன்னபே போனார். அந்தக் கட்டத் துக்குத் தனியை வகித்த தான் இதற்குச் சொன்னார் சரிக்கனிக்கை. "ஆணும், பென் னும் சரிதிகர் மொனம் என்பதற்கு இத்தப் பெயர் இணைப்புதான் முக்கியம் என்றும் பெனிக்வரணம் பிரப்பதற்கு எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்பே நமது கடவுளர் தங்கு வழிகாட்டி விடுகிறாரென. தாம் வழியும் ஸார்த்திகனின் பெரும்பாலோர் அம்மைப்ப லுக்கத்தானே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பு கடமா கங்கரம், கட்டை தாரை

வணம், சீதாராமன் என்றுதானே இருத் திருக் கிசு தன. பெய்வர மார்த்திகர் தானு தங்கள் பெய ருடன் சொத்துக் கொண்டிருக்கிறார் கள்? அவர்களுது ஸடியாவிய தங்கள் வடிவில் சொத்துக் கொண்டிருக்கிறார் களே. மனைவியைப் பாகத்தில் வைத்துக் கொள்கிறோம் ஒரு வன். அகத்திக் வைத்துக் கொள் கிறோம் ஒருவன், ஏன்? ஒவ்வியே வைத் துக்கொள்கிறோம் மற்றொருவன். திரிமூர்தி இவனின் உதாரண இவ்வளவின் தென் றுக் இம்மூர்த்திகளை வணங்குகின்றவர்க ளாவிய தாமரை நம் மனைவியரைச் சிறை தரிசு சா சீனிக்கோ

வைத்துக் கொள்கத் தவங்கப் போகிறோம்?" என்று எதிரக் சொன்னி போட்டேன். பென்சான கிட்டர். உண்மையானே. இம்மூர்த்திக் கொக் காய் தமக்கு தங்க வழிகாட்டிக்கனாக அவ்வளர் அமைத்திருக்கின்றனர். அதிலும் பாகத்தி் கொயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் அந்த மாதிரிக்கும் பாதிவன் அங்கு அர்த்தநாரியை திகத்தாய் அந்த ஸார்த்தியைக் கதரின பண்ணிய சரிவருகின் திகக்கிறோம். சொக் கிலும் கங்கிலும் அம் ஸார்த்தியை உருவாக்கு வதில்தான் எவ்வளவு கிந்தனைத் திறம்? மனிக் உடம்பின் அமைப்பையும் மற்றப் பெனிக்வுகளின் அமைப்பையும் பார்ப்போ மாளும் ஒவ்வொரு உடம்பும் இரு வேறு ஒட்டுகளாக அமைக்கப் பெற்றிருத்ததன் கிளக் கும். ஆணும் பென்னும் ஒன்றுகின்ற வகை கிக் அன்றி, வாரியம், பதரியம், நப்பண முதரிய எந்த கவிரும் சிறுக்கிக் கடுவ திக்கெனே. இப்படி சிறுக்கிக் கடுவதும் உடலும் தத்தம் தாலும் தந்தையுமாய் இரு வகை இயங்குகளும் பொருத்தி திகக் கொண்டு வதுதானே. உவகிக் உள்ள எவ்வா கவிர் களுக்கும் தராளாகவும் தந்தையாகவும் இருக் கும் இமறவியை அந்த கருவிக் - ஆம்! பாதி ஆணாகவும் பாதி பென்னாகவும் வழிபடுவதின் தான் எத்தனை பொருத்தம். அப்படி இதை வன் அர்த்தநாரியாக, மாதிரிக்கும் பாதிவ ளுட, படுகிக் கொல்லையான் மாணுக் வழிபடும் தயவ்தான் இருக்கென்கொடு என்னும் கொடியுமாய் செங்குன்றார். அந் தத் திருச்செங்கோடு என்னும் தைத்துக்கே செங்கிரோம் தாம் இன்று.

செங்கோடு

திருச்செங்கோடு. சொம் மாவட்டத் திக் உளன் ஒரு தாதுக்கானிக் தன தாரம். இத்தவம் சொவத்துக்குத் தெற்றிக் 28 மயம் தாரத்திக் இருக் கிறது. சொம் துக்கு விக் இறங்கிக் கார் வைத்துக் கொண்டும் செவ்வளாம். சொம்- ஸரோடு ரயிப்பானத பின் சங்கிரிதர்க்கை என்னும் கட்டை ஸிற் இறங்கித்தென் றெழக்காய் ஆளுமகல் வங்கு பிடித்துக் கொண்டும் சென்று வேறாயம். கொக் கப் போளும் செங் கோடு எவ் படு செங்குன்றார், செங்கிரி எவ் தெவ்வாரம் வழங்கி, சங்கிரி என்னும் வழங்கப் படுகிறதென என்

சந்தா விநியோகம்

சூ. ந. 1954 சூ. ந. 1955

பரிமாண மலேயா கேள்வி அபித்யை	18-00 9-00
--------------------------------	------------

சந்திரா தொழைகாளுவது தாக்க அனுப்பியது.
வேலுமடுகாவி. பி. பி. சிவசாமிநாதன் இலங்கை
தேயாசிகள் மட்டுமே வி. பி. சிவசாமிநாதன்
இதரவர்களுக்கும் செலுத்தலாம்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், சென்னை - 10

தானே உடலில் மாத்திரம் அல்ல. உள்மனத் திஷ்டை வலுவோடு மனம் ஏற முடியும்.

[illegible]

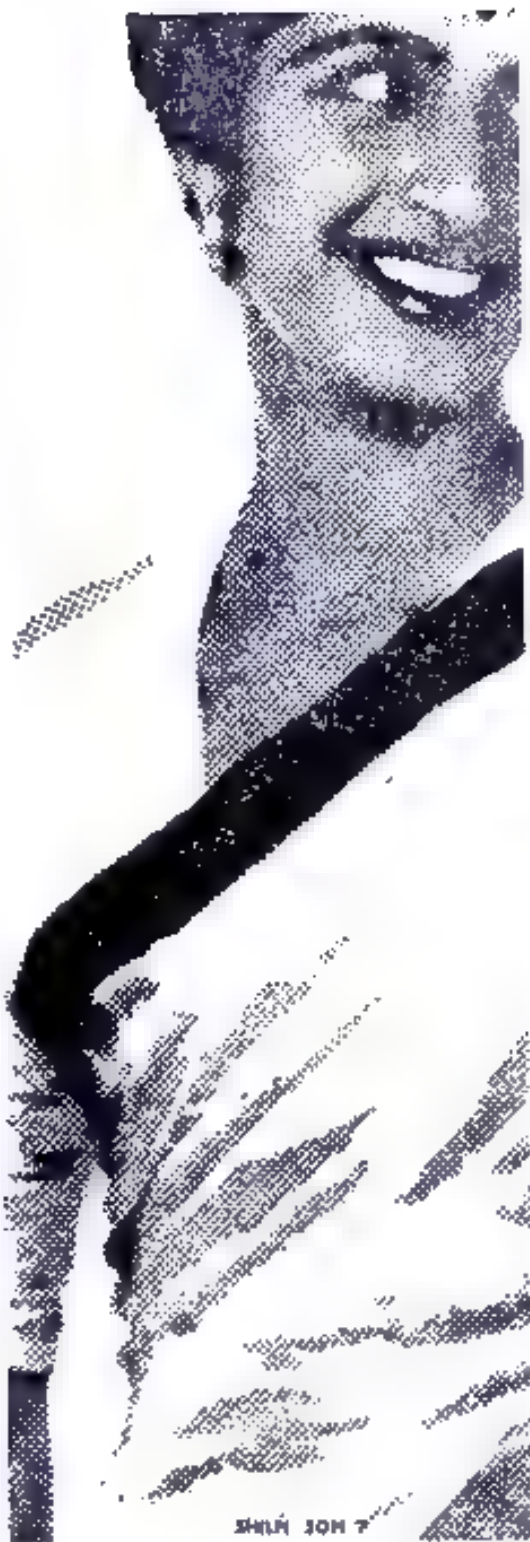
ப ள ப ள வெ ன் று
ச ல வை
செய்யப்பட்ட
பு ட வை ய ணி ன் து
பு ன் ன கை பூ த் து
நி ற் கி ரு ள்

டெட், தவறில்லாத உத்தரவிடும்
கைவை, வெள்ளைத் துணிவின்
பின்பு பிரகாசமாக வெளிக்கிறது.
வாழைத் துணியைக்கு மனோகரமான
வாழ்ப்பனிக்கிறது. நுண்
துணியைக்கு அது கம்மது.
வெள்ளைவாழை வாழ்ப்பனையுக்கும்
கிறது.

கவ்வாறிலும், வெள்ளைவாழ்ப்பனியும்
கவ்வாறிலும் துணிவாகக்
கவ்வாறிலும் வெளிக்கிறது டெட்.
அபரிமிதமாக துணிவாகக் கவ்வாறிலும்.
கவ்வாறிலும் வெளிக்கிறது துணிவாகக்
கவ்வாறிலும் அது கவ்வாறிலும்.

கவ்வாறிலும் துணிவாகக் கவ்வாறிலும்
கவ்வாறிலும் வெளிக்கிறது துணிவாகக்
கவ்வாறிலும் அது கவ்வாறிலும்.

தவறில்லாத துணிவாகக் கவ்வாறிலும் வெளிக்கிறது துணிவாகக்

SHIL 30H 7

கோயிலுள் செல்லலாம். இந்த மண்டபத்தை ஒரு பெரிய கோபுரம் அலகு செய்கிறது. அந்த மண்டபத்துக்கு மேற்புறம் இருபது படிக்கட்டுகள் மேற்சிறக்கிய கோபுரத்தின் பிரகாரத்துக்கு வரவேண்டும். இனி அங்கோயிலை வளம் வர ஸ்ரீரத்தினம் ஸ்ரீமதம் நாம் வந்து சேருவது செங்கோட்டி வேலவர சத்திதிலம். அவர் பாளையிர் மணியர், இவர் மிகவும் அழகு வாய்ந்தவன். இவர் அழகிசைக்கண்டே அருளமீர்வர்.

மாளேன் மருகன், மன்றாடி
சமந்தமன், வானவர்க்கு
மேளான தேவன், மெய்யுதான்
தெய்வத்தை, மேதினியில்
சேலார் வயல் பொழில் செங்கோட்டி
சென்று வந்து தொழ
நாணாயிரம் வன் படித்திலவே
அந்த நான்மருகன்

என்று பாடி மெய்யினார். இந்த அருளமீர்வர் இந்த செங்கோட்டி வேலவரம் மிக அருளாடு உடையவர் என்று தெரிகிறது. எந்நர் அங்குசாரத்தில் அங்குசு என்று எட்டுப் பாட்டை ஒதுக்கி விடுகிறார். இன்னும் சந்திராபுதி, நிருப்படிப் பாடும் பொதுக் இவன் மறக்கவினும். மெய்குதோக்கி நித்யம் இந்த வேலவர் வந்து சரத்தில் செலும் இடது சரத்தில் கோழிக் கொடியுடனும் சிற்பினார். இவனைக் கண்டு தொழாது மெய் நடக்க இயலாது. உற்சவ ஸ்ரீரத்தினம் நித்யம் வேலவரே வளம் தெய்வமான் தெய்வமான் நித்யினார். இங்கோயிலின் முன் மண்டபம் தங்க சிற்ப வேலப்பாடுகள் திறைத்தது. சத்திதிக்குச் சென்றதும் மகா மண்டபத்தின் தாழ்முனை வளம்பது அர்த்தநாரீசுவரின் உற்சவ ஸ்ரீரத்தினதேவியை, செம்பு வடிவத்தில் சிறந்த வடிவம். தனிவேல சைவாடிக்குப் பதிலாக ஓர் 'ஆண்டான் கொண்டை'. அந்தப் படி இடம்பாகம் எங்கும் பெண்மையும் வலப்பாகம் ஆண்மையும் தோற்றிடுக்கும். வளப்பாகத்தின்மீது அர்த்தநாரீயின் இக்காத வித்திய ஒரு கோடி மிகுக்காக எதிரிசுப் பார். இன்னும் இம்மூர்த்திக்கு 'தாண்டி' திருக்கரங்கள் என்பதும் உய்த்துணரத்தக்கது. இந்த வடிவத்தையே மாணிக்கவாசகர்,

தோலும் ஓடுநீரும், குழையுமே
கருள் தோடும்
பால் வேள்வா நீறும்
பங்கு ஸாத்தும், ஸயலோயும்
குழையும் தொக்க வளையும்
உடைத் தோள்வடை
கோடமே தோக்கி

குளிர்ந்துதாய் கோத்துப்பீ!

என்று பாடி விடுகிறார். இந்த வடிவிலே இந்தப் பாட்டுக்கு பொருத்திப் பார்த்துக் கொண்புகுத்தும்போது ஒரு தோண்டு மெ ஸ்ரீலர் ஸ்ரீரது தாக்கதுடன் இவர் காணியில் சிற்பத்தைக் காண்போம். இவர் பார் என்று விசாரீததாம் அலுத்தம் சிறுக்கி ஸ்ரீலர் எம்பவர்க்கள், சிறுக்கி விவையே தொழுவார்; சத்திய வணக்காதவர், இது சத்தியம் அண்ணாது அமராமமாக இருத்திடுகிறது. அந்தனாக இன்னவன்மேல் வேண்டி அவர் உடையேயே பங்கு பெற்றிருக்கிறார்.

அப்போதுமே சிறுக்கி வண்டு உருவெடுத்து இந்த அர்த்தநாரீ வடிவத்தைத் தரிசுத்துக் கொண் னாத்திரம் வளம் வந்து வணங்கினார். அப்படி வணங்கும்போது தம் உடலில் உண் சைதன்ய வகையோடு உதறி எழும்புப் தொதுமாமலே நின்றுவிடுவர். அதுமேல் இன்னவன் இவருக்கு ஸ்ரீரதுவது காய் கொடுத்திருக்கிறார்.

இனி வடக்கு தோக்கிச் செல்லும் மூல வரம் அர்த்த நாரீசுவரனாக் காணலாம். தன்னை வெண்மை திறத்தில் உற்சவ ஸ்ரீரத்தம் போலவே இருப்பார். காணியில் நீர் வறிக் கொண்டிருக்கும். மேற்கு தோக்கி நித்தினார் இவர். ஆனால் மேற்கு தோக்கி வாயில் வெடவாது. ஒரு சித்திரப் பக்கவீதான் அங்கு உண்டு. இப்படி நித்தம் அர்த்தநாரீ வடக் கண்டாசை என்பதும்.

மெத்த வெண்ணிற அணித்து,
வித்துல் திகழ் மாளிக் தலை
பந்தனையும் கிராஸர் ஒரு
மகம் அங்கத்து அருளிக்
கொத்தனையும் பொழில் கொடி
வடக் செஞருளார் தீன்ற
அத்தனையாக் தொழுவார்
அவன் அருப்பாரே

என்று பாடி விடுகிறார். இன்னும் தூண் என்பதன் இத்தலத்துக்கு வந்திருந்த பொது மக்களெல்லாம் குளிர் சரம் ஸாட்டி அவர், 'கொக்கிவ் வந்து என்மேல் தீண்டப் பெறு திரு தீண்டவம்' என்று பாடி மக்களைக் குளிர் சரம் தீண்டாமல் காப்பாற்றி விடுகிறார்.

இந்த அர்த்தநாரீசுவரனார் பார்த்தவின் அங்கையின் விவரமாக விசாரணை, ஆதி கோவம் பெருமான் தானேசுரர் சத்திதிக்குக் கும் சென்று வணங்கலாம். மேலும் மகி சிறிப் பாணமகர் கோயிலுக்கும் சென்று வணங்கலாம். இங்கோயில்தான் மகிச் சிறத்தம் உரிமேல் இருக்கிறது. இங்குள்ள சிற்ப ஸ்ரீரத்தியை வந்தேர் என்றுச் அழைக்கின்றனர். புத்திர சத்தானம் பெறவிரும்புவார்கள் காத்திரை நகத்திரம் கடிய நன்னிலிக் சென்றுவளம்பெறுமலப்பெறுபெறுகிறார்கள்.

இந்தப் கோயிலின் திறை வகையெட்டுகள் உண்டு. ராஜகோலி வர்மன், பரகேசரி வர்மன் என்பதற்குக் கங்கெட்டுகள் பிராமணப்போலனம் செய்கிற சர்ப்பெற்றிய நிபத்தினகோக் கூறு கின்றன. அறுபதாம் படிப் பக்கம் மதுரை கொண்ட பரகேசர் வர்மனது வெற்றி லைக் குறிக்கும் கங்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. அங்கு அக்காவத்தில் பிராம சைபன் எப்படி நடந்தன என்பதைவெள்காம் குறிக்கின்றன. குடவார்மன் கந்தர பான்டியவன், சிறுக்கி தெவராவன். அதன் திருமகன் தாவக்கர் என்பதற்குக் கங்கெட்டுகளும் இருக்கின்றன. மகிமியை அக்காவத்திலே கோட்டை ஒன்று இருத்தி எப்பற்றிக்கூடச் சான்றுகள் கங்கெட்டும் கிடைக்கின்றன. இன்று அக் கோட்டையின் சின்னம் ஸ்ரீரதும் அழிந்து போயிருக்கிறது. கோட்டையோய் விட்டது. கோட்டை வரன் என்ற பெயர் மட்டும் இருக்கிறது. நமக்கு இருக்கும் காணவியில் இன்னப்பற்றி வேலவார் கிரீவாக அராய்ச்சி செய்வது தோன்றாது. ஆகலாம் இத்தல வேலே திறத்திக்கோண்டு திரும்பிவிடுவோம்.

குழந்தைகள் விரும்புவது காட்பரீஸ்

டிரிங்கிங் சாக்லேட்

காட்பரீஸ், காட்பரீஸ், கம்பெனிகளிலும்
ஆட்ரிக்ஷனான காட்பரீஸ் டிரிங்கிங் சாக்லேட்
தயாராகப் பருகித் தருகின்றன. நீக்கிவைக்கவும்
கவனம் எல்லாம் தரவேண்டியவை.

தரத்தில் உயர்ந்தது காட்பரீஸ்

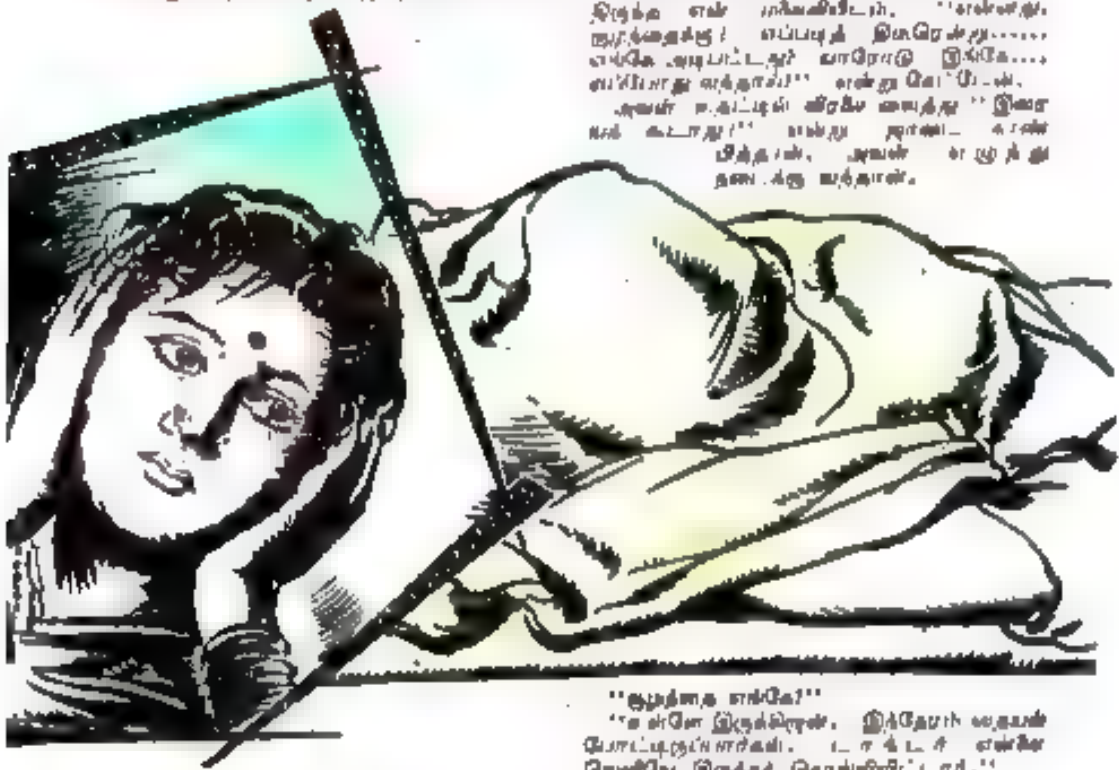
தயாரிக்கும் நிறை :

குடிலை முதல் படிப்படியாக தயாரித்து
தண்ணீர் கலந்து பருகித் தருகிறது.
இதற்குரிய அனைத்து பொருள்களும்
சர்க்கரை, பருகிவைக்கப்பட்டவை.
பாடல், சர்க்கரை, காட்பரீஸ்
கெட்குளியைத் தயாரிக்கும்
கம்பெனியாகும்.

லிங்கம் சங்கிரகணியம்

83

தான் வரவேறுவதும் எனக்கும் பாதை
எனது... ஸ்தம்பிதத்தால் ஆதரவம் இல்லை.
ஆதரவத்தால் கம்பாய் அலகுக்கு என்
திருத்தியெழுப்பு? அவர்கள் கண் பார்ப்பா
வீர்! எழுப்புவதில் அத்தனை கோமாளியும்
அலகுக்கு என், அய்யவையாகியும் வருமானம்
பிரதானம் துருத்தியவர்கள் வருவதற்கு துரு
தவ அலகுக்குவாண்டு போக. துருத்திய போல்
உருத்தியிருக்கிற மேலையுக்குத் துருத்
துருத்தியாகிய பார்ப்பவர்களைத் துருத்தியவர்கள்
போல் துருத்தியாகிய துருத்தியாகிய போல்

[illegible]

"**முத்துப்பெயர்**!"

"ஆமா! டாக்டர் சத்யன் ஆஸ்பத்
திருக்கு. குழந்தை மேலே மேலேயேறத்துக்
கிடை கூடிச்சு நிழலத்துக்க, கிடைச்சாருற
போது. மெல்லப்போ அடி!"

ம.உ.பே. அகப்படத்திலுள்ள நோக்கி ஒடினோம், தர்மியிலேயும் காசு தூக்குப் போனதும் ஒரு கணம் திட்டுறேன். கண்ணன் எங்கே? நூற்றை எப்படி இருப்பான்? வேதிகை தாங்குகிறேன். இதுவும் கொடுத்தது. படி. ஏதென்க. மூன் அடியில் கொடுத்தியின் மேல் உட்காரத் திருந்த என் மகிழ்ச்சியேன். "என்னது, நூற்றைக்கு? எப்படித் திரைகெழ... எங்கே அடிப்பட்டது? வாரோடு இருக்க... எங்கோது எத்தனை?" என்று கேட்டுக்...

அவர்கள் ம.கட்டிடம் கீழேயே வசதி செய்து கொடுத்தார்கள். அவர்கள் ம.கட்டிடம் கீழேயே வசதி செய்து கொடுத்தார்கள்.

"புத்தகங்கள் எங்கே?"

“என்கோ இரத்தினசூர், இரத்தின வயலால்
பொட்டித்தான் ஈரகவி. உருக உரு என்னை
பொன்னியை இரத்தினச் சொல்லியா” (பாதி.)

* "உறுப்பினர் அபிப்பிராயம்"

“அரசாங்கம், அமைதி உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அமைதி உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அமைதி உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.”

100% Satisfaction Guarantee

“சுமாரி, இப்போது கண்ணைத் திறந்து
அழகுள்ளோடுவார்கள், ஸ்ரீமதி வெளிப்படும்.”

அவன் பிபி ராஜ்கண்ணியம். ஸ்டீவோசர்
வெனிஸ் கர்த்து. கண்ணம் பிழித்தபி
போட்ட தாராளம் விடத்தான். மூலம் வெகுநி
குருத்தது. பிறத்த ராஜ்யம் அதுவரையில் இந்த
கோவா அளவுக்குப் பிறப்பிப்பது கண்
னோர் அ. கித் கொண்டுமே.

“ததிரிவமாய் இருக்க! ஒன்றாயிடுமே!
நான் போய் வந்தேன். சொன்னது நேர்.”

படிவேலையில் நூல்கேட்டு நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அப்பர் என் பதினாக்காக்க காத்திரா பூன் வண்டி. கொவ்வா வரப் படித்திட்டிப் போவாவிட்டார்.

என் மனமில்லாத மூத்தவத விவரப்பாடு
தொக்கிவெண். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

"ஆனால் அவர்தான் குழந்தைக்கு அடி
பட்டதும் காயப்பட்டுப் போட்டுக் கொண்டு
இங்கே அழைத்து வந்தார். எனக்குக்கூடத்
தாய்க்கொண்டான் கப்பிட்டுவந்தான் தெரியும்.
நான் உமையின் வேண்டுகோள் இருந்தேன்.
பாண்டி அவர் தனிக் கொடுத்தார்.

நான் அன்றுதான் பாண்டி கொடுத்தார்.
அவருக்கு அடிக்க கொடுத்தேன்.

அவருக்கு அடிக்க கொடுத்தேன். பாண்டி என்
அடுத்த கவலை எனக்கு. இதற்குப் பதில்
எல்லாவும் ஆகியிருக்கும். பாண்டி இல்லை
போது ஏதாவது கொடுக்கிறேன். குழந்தை கல்
கவலையைப் போல் கவலையில் கவலை ஏதும்
தரு தெரியவில்லை. பாண்டி அவருக்குள்
கொடுக்கிற கவலையை. என் பார்ப்பது குழந்தை
கவலையில் மேல் படுத்தது. என் பார்ப்பது
பாண்டி புதிது கொண்டு விட்டார்.

பிரேமம். சத்திரத்தில் கொடுத்தார். அவர்
கொடுக்க உதவி கொடுக்கும் தனி மனிதர்.

இல்லை கொடுக்கிற தனி மனிதர் கொடுத்தார்.

"அதுதான் கொடுத்தார் அவருக்கு. கொடுக்க
என மனம் கொடுத்ததற்குக் கூட அவர் ஒரு
குழந்தையைக் கூடக் கொடுக்கவில்லை. பார்
கவலையில் அவருக்கென்று இருந்திருந்த
தான் பிரேமம் குழந்தையின் மேல் அவருக்கு
இருந்திருந்தது. எடுத்திருந்தது அன்று இருந்த
தான் தெரியவில்லை. தெரிந்து கொடுத்தேன்."

பாண்டி கொடுத்தார் கொடுத்தான் எனக்கு
கொடுத்தார். புரியவில்லை. குழந்தை ஒன்று
கொடுத்தார்.

அவருக்குப் பின்புதான் கொடுக்க கொடுக்க
கொடுத்தான். அதற்குப் பின்புதான் தெரிந்த
தற்குக் கொடுக்க கொடுத்தது கொடுத்திருந்தது.
அவருக்குப் பின்புதான் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
என் அவருக்கு அவருக்கு இருந்தது.

குழந்தை கொடுத்தார் கொடுத்ததற்குக் கொடுத்த
கொடுத்திருந்தது கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
அத கொடுத்திருந்தது கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

"பாண்டி கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

"தொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

"என் கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

"கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

"கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்
கொடுத்தார் கொடுத்தார் கொடுத்தார்

பல் சிதைவுகளையும்
வாய் நாற்றத்தையும்
நிறுத்துங்கள்

பளிச்சென்று ஒளிவீசும் வெண்மையும்
ஆரோக்கியமுமான பல் வரிகைகளை
அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசையை உபயோகிப்புகள்

சுறுசுறுப்பான உறுதிக்காக எவ்வித பல்பொருள்
தோய் போர்ஹான்ஸ் தண்ணீரிலே
தரிகைகளை விரைவில் விரிப்பதற்குப்
உதவிபுடைய பற்பசை தயாரிப்புகள்

Geoffrey Manners & Co. Private Ltd

மிக அழகிய...

அபர்ந்த நீண்ட ஒளியுள்ள கூந்தல்!

மற்றொருவரும் காக்கேட் கொழியும் கூஸ்டர் ஹேர் ஆயில் நடவீ
வந்தால், கூந்தலானது அடர்த்தியாகவும், நீளமாகவும் காணப்படும்
இன்னையினர் ஒளிபுடனாக, அற்புத நுட்பம்முடன் விளங்குவதைக்
கண்டும் நீங்கள் பங்குபெறலாம். அது உங்கள் கூந்தலின்
இயற்கை அழகை எடுத்துக்காட்டி எவ்விதமான பிழைகளையும்

மறிக்கிழுக்கும் தறுமணம்—
உங்கள் குடும்பம்
முழுவதும் விரும்புவது!

காஸ்டர்

**பெர்பியும்
காஸ்டர்**

ஹேர் ஆயில்

எக்கானமி சைலை வாங்கி பணத்தை மீச்சப்படுத்துங்கள்

சொர்க்கத்தின் நிழல்

ஜெகசிற்றியன்

அத்தியாயம் பதினேழு

சீரீ நியின் ஓரம்
காலை திறக்கிக் கீழே
இறங்கிய தெவகி ஒரு
கவன் நலங்கி கின்றான்.
“சே. அது யாரா வரும்
தான் தமக்கென்ன?”
என்று தன் க்குள்
அடங்கியமாக மூனகிக்
கொண்டே சபாநாட
பத்துக்கு விரைத்து
போய், முதுங் வகுப்பு
புக்கெட் ஒன்றை வாய்
கிக்கொண்டு திரும்பி
வந்து, காரில் ஏறி
அங்க விரைவாகர்
செய்ததில் சென்றான்.
சற்பேர குழம்பியிருந்த
அவன் மனம் இப்போது
தெளிவடைந்து உற்
சாகம் பெற்றது.

கமரன் ஒரு கைம்
தாரம் சென்ற பிறகு.
அந்தச் சிறிய காரின்
“ஹாரன்” ஒலி மீண்டும்
கேட்கவே, “சீயர்-சீரீய்” தன்னைவடய
பார்வையைச் செலுத்தினான் தேவகி.

அங்கே கார்கான்! ஹேவையத்தலின்
கேட்கல் விளம்பரம் கொங்கல் அந்தக்
வாய்ப்பன் பின்னும் வந்து கொண்டிருத்
தது. தேவகியின் மனம் மறுபடியும்
குழப்பமடைந்தது. அவன் தன் காரின்
மேகத்தை மிகுதிப்படுத்தினான். சற்றுத்
தூரம் சென்றான். “மெய்வாய்க்கி கவன்
ஹேய்”யின் பார்த்து போது. பின்னும்
வந்த காரைக் காணோம்! அது வேறு
பாறாகலின் இரும்பி விட்டது போலாம்.

சீரீயேவாக் ஓங்கவிட்ட தேவகி தன்
காலை இப்போது கிதானமாக ஒட்டிச்
சென்றான். “அந்தக் கவன் பார்த்து
பாரம் ஏன் அந்தக் கவன் பார்ப்பதடைத்
கொண்டி” என்று தன்னைத்தானே கடித்து
கொண்டான் அவன்.

பிரம்மமில் சமீபித்து விட்டது. அந்த
காரின் அகலிதி செறிந்த அழகிய குழல்
தேவகியின் மனத்தை வெகுவாகக்
கவர்ந்தது. மெய்வாய்க்கி கவன்
ஹேய் போல் செல்லும் ஒரு சேம்மன்
காரியின் மிக மெய்கை காரைச் செலுத்
தியவாறு, அந்தப் பசுமையான மகிச்
சரிவு வெளியில் தன் பார்வையை ஓட
விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

தெற்கு போக்கிச் சென்ற காரை
கவந்தது. கிழக்குத் திசையின் திரும்பி
வது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு பக்கங்குக்
கூண்டாக அந்தக் கவனான விடு சமீ
பித்து விடும்.

காலைச் செலுத்து ராஜாவின் கவன
மெய்கை திரும்பிய தேவகி, எக்கு சட்
பென்று “மிகை”கை அழுத்திப் பாபரப்
புடன் செல்லிய திசையை நிப்புகான்.

ஆக, எல்லா இவ்வையான வேறு
கானம்! சாத்தி தேவகியின் கொ.அ
பிடம் போல் கர்வ அமைதியில் ஆழ்ந்
திருந்த அந்த மெய்வாய்க்கி கவன்
என்பது மிகுதியிருந்து மிக கொள்
மையாக இருந்து மிகுந்து கருவிகதே.
அந்தக் குரலோரை!

காரின் கருவையே கவையாகத் திறந்து
கொண்டு கீழே இறங்கிய தேவகி குடிச்
கூம் செல்லுடன் கற்றும்கூடும் திரும்
பிப் பாபரநான்.

தேவகியுதானக் எழுந் அந்தக் குழ
றோரை இப்போது தெளிவாகக் கேட
கிறது. ஆனால் அது எங்கிருந்து வருகிற
தென்று தெரிவிக்கவே. தேவகி சத்
தேகத்துடன் ஸாண்டே ஒரு குழை
பார்த்துக் கொண்டான்.

“இது என்ன, உண்மையான குழ
றோரைதான்? அல்லது என்ன என்பத
தின் மாயக் குரலா?”

காரையோரம் கொட்டியிருந்த கிரேவல்
கற்குவினின் போல் ஏறி நின்று, அந்த
இன்னொரு வரும் திசையைத் தன்
செவிப் புறமூகி கிண்டி. அந்தக் திசை
யின் கட்டிலின் வீசிக் கற்றுறினான்.

அப்போ. அந்த மெய்வாய்க்கி கவன்
காரை போல் எழும்பி திரும்பி ஒரு கம்
பாறையின் மீது யாரோ ஒரு கவையின்
தன்னைத் தனியே உட்கார்ந்து குழல்

காசிக்குக் கொண்டுவருகிறான். காரி
அங்கு வரவில்லை?

சித்திரக்கும் நிறுவிற்றுப் பணர்ச்சிப்
பெயரால் சேயகி. காத்தத்தை நோக்கி
உருவம் தாண்டவத்தப் போய், மென்
காத்தியம் மோலாண்ட பறந்து பிள்ளை
குணம் காக்க விரிவாவினர்த்து முடிந்தான்.

அவனது அநுபாண்டம் தவறியது.
அத்தப் பாவையின் மென் மோகன
கத்தரத்தால் அமர்ந்து தன்னை மறந்த
நிலையில் குழல் காசிக்குக் கொண்டுவருத்
தான். அவனுடைய கச்சேரிக்கான
அங்கு, அத்தப் சபாமண்டபத்தில்
அவசரக்கனக்கான மக்கள் கூடிக்கிடக்
கிரர்கள் என்ற பிரக்காரத்தினால் அவன்
இங்கே வந்து இந்த மனம் பிரதேசத்
தளக்கத் தன் வேறுபாடு மனமாவும் குளிர்
வித்தக் கொண்டிருந்தான்.

தேவதேவியின் காவரப் பித்தொடர்ந்து
மறைந்த அத்தப் சிறிய காரி, அத்தா
தொடர்புறத்தில் வருவது தெரிவித்தே

11 குழைக்கனக்கான இந்த மனம்
காசிக்குக் கிடைத்தே. இது ஒரு அழகிய
புதுபாடுகுழைப் போன்றது. வேய்க்
குழையில் வெறும் காத்தை சிறிதும்
மட்டும் எத்தனை காவரம் சிறிந்து
விடாது; அருப்பிதான் தெருப்பக்
கவரம் கவரக் கவரம்மோலும் அது
உதவலாம். அப்படிக்கின்றி, அதில்
கவரம் காத்தை அனமோடு அடைத்தும்
விடுத்தும் காசிக்குக் கவரம் காத்தம்
சிறக்கும். இதுபோலவே, உயிர் உதவும்
வெறுக்குழைகள் உருவாகி
அருளுக இதுய் அழகியோடு
அழகிக்கும் இந்த மனம் உடல்,
புதுசெத்திரியக்களில் துணை
கொண்டு ஆகை வெறுநர்
காத்தை கூதி, பாபக் கவர
தளக்களில் பற்றி வைத்து,
அங்கு பெருங் கோரத் திரிவி
விருந்து போகவிரிப் பறக்கதும்
போகவாரம்; அவ்வது தீவி,
கேவகை ஒழுக்கம் சத்திவம்,
தர்மம் என்னும் சூத்து விரம்
களைக் கொண்டு துய்யமோதிக
காவிர துணைகளை அகவறிந்து
அடைத்தும் விடுத்தும் உளர்த்து,
பகிடு என்னும் காத்தை கூதி,
ஞானம் என்னும் பெரிப்ப காணத்
தையும் உதவமாக்கலாம். இந்த
கண்ணமலர் உளர்த்தத்தாடுது
என்னமோ, எத்தனையோ
அத்தப் இளசைக் கருவிகள் இருத்
தும் அவருளுகவென்றும் ஒதுக்
கித் தன்னி ஓர் எவிரி காமாண்ட
குழலிலுதுணுக்காவாண்ட புதுவாண்ட

குழை விருப்பித் தேர்ந்தெடுத்தான்
போலும் தவய்க்கைக் கண்ணம் அகை
அங்கு ஆயிரம் பொருள் அமைக்கும்
மாமாவ வித்தகை அகவலா அவன்?

அன்று மதுராபுரியின் மலையடிவாரத்
திலே நின்று மோகனக்கண்ணம் சிறிய
குழைகாவரைக்கைக் கேட்டு ஆதின்க
கொண்டவன் அவனை நோக்கி ஒழுகலாம்.
அப்படித்தான் இன்று இத்தா, மோகன
கத்தரத்தின் அந்த மதுரக் குழைகாவை
கைக்கேட்டு மயங்கிய தேவதேவியின் தன்
பூப்பறக்கப் பாதங்கள் சிவக்கனம். அவன்
அமர்ந்திருந்த பாவையின் எதிரில் போய்
நின்றான். அவன் வந்ததைக் கவனிக்கும்
நிலையில் அப்பிடாது மோகனக்கத்தரம்
இய்கை. அப்பேரி ராகத்தின் இறநி
வர்க்கையின் தன்னை மறந்து விடுத்துக்
கித்தான் அவன்.

கண்ணமும் உடலும் புதுக்க ஒரு
கண்ணம் தவய்கி சிறந்த தேவகி அழகிய
தழும்பில் மென் அகைத்து சிறிது கொண்டு
அத்தப் பாவையின் மீது மெய்க்
காய்த்து, உயிரே அமர்ந்திருந்த மோகன
கத்தரத்தைக் கண்ணினமக்காவால் பார்க்
தான். பகித் தன்னுய் பூத்த பதும காரி,
நீர்மட்ட சிறிவிருந்து சிறிந்து காணக்
கிரகனை நோக்கித் திருநீர் இடாது
போய் இருந்தது இத்தக் காதி.

அருக காவரைப் பொழிந்து கொண்
டிருந்த குழல் காசிப்பிரியை ஓர் மின்னம்
கருன். திருக்கிட்டத் திருநீரிய் மோகன

கந்தாம் அந்தச் செங்குத்தாய் பாறை
மீறிருந்து கீழே சரிந்து குதிக்கும் பரவாய்
புடன் தன் கண் களை மலர்ந்திருன்.
ஆனால் தேவவி இவ்வளவும் அண்ணுத்த
திரியியியயின்று அந்தப் பாறை
யின் ஈரத்தைப் பயிற்றுக்கொண்
டிருந்தான். மோகம் தன் அருகில்
வந்து நிற்பதை அவன் உணர்ந்த
தாகத் தெரியவில்லை.

"தேவவி!" என்று மெகவிய
குரலில் அழைத்துக் கொண்டே
அவன் அருகில் தெருங்கிய
மோகம் கந்தாம் விவர்புடன்
அவன் முகத்தை உற்று நோக்கி,
"நீ வர்ப்படி இப்போ வந்தாய்.
தேவவி?" என்று வினவினான்.

பூங்கொடி தெனியதைப் போல்
தெளிந்து திரும்பிய தேவவி
அவனைப் பட்டும் படாததுமாய்
பார்த்துப் புன்முறுவல் பூத்தான்.
அவனுடைய கண்களில் ஏதோ
ஒரு கனவுக் கிழிசை நிரை விரித்
திருப்பது போல் தோன்றியது.
பாறக் கற்கள் தெளிந்தன. தன்
இடத்தை விரல்களால் ஓற்றைச்
செவியை இத
மாகப் பொத்தி.
வலம் பக்க

தன் சாகத்தை அயிரியப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த தேவவி பின்னால் மற்
றொரு பாறைக்குத் தாவித் துதித்துக்
திருப்பிச் சாகம் கொடுத்தான்.

இடத்தை விரித்து தொடுத்தது திரும்பி
வலன், வெள்ளாட்டுக் குட்டிபோல் ஒரு
துள்ளுத் துள்ளித் திறை பாறை கொன்றின்
மேல் ஏறி நின்று விடுவான் கிசித்தான்.

தொகுத்து நின்ற மோகமகந்தரம்
கண்ணிமமகிழ் படபடவெனத் தட்டி
அவளை ஏறிட்டு நோக்கினான். அவளுக்கு
ஒன்றுமே புரியவில்லை.

முதுகெடுத்து முன்னால் சரிந்து
தெளிந்த பின்னால் விரித்து ஏடுத்துச்
சுழற்றியவாறு பூங்கொடிபுடன் கருத்

மோகமகந்தரம் திகிலித் திரையினான்.
"தேவவி..." என்று குழறி அழைத்துக்
கொண்டே இரண்டு அடி முயற்சியில்
ஏறி நின்றான்.

மலைச்சரிவில் அடியாரத்தைப் போக்கி
தில்லிருந்த தேவவி மெல்வத் திரும்பி
மேலே அண்ணுத்து பார்த்தான். பக்கைப்
பகையப் போர்த்து அந்த மலையில் சிகரப்
பரப்பில் வெள்ள முகிழ்க்கல் தாழத்
தவழ்த்து தவிர்த்து கொண்டிருந்தான்.
அதற்கப்பால் அடிவாய்திலிச் சரிந்து
கொண்டிருந்த மாரிச் சூரியனின் கொல்
கதிரிவழிகள் வாய்முகட்டில் ஏறி
மாபெரும் தங்கக் கம்பகத்தை தெளிது

கொண்டிருந்தன. அந்த எழிலார்த்த காட்சியைப் பார்த்தவாறு குண்டுக் கல்லில் மேலிருந்து கீழே இறங்கிய தேவகி ஒரு கொடி வழியைப் பற்றி மலையில் மேல்நோக்கி அழகாக அசைத்து அசைத்து ஏறலானாள்.

ஆழ்ந்த அமைதி பூக்கும் கிடந்த அந்த மலைச்சாரலின் எக்கோ ஒரு மூலையில் இருந்து ஏதோ ஓர் இசைய் மென்மேலாக உயிர்த்துத் தன்னைத் தவறும் தென்றலில் இளைந்து எதிரொலிப்பது கேட்டது.

உணர்ச்சி வலப்பட்ட மோகனைத்தரம் சுற்றமுறும் திரும்பிப் பார்த்தான். அது பாட்டுமல்ல; பேச்சுமல்ல-இரண்டும் கலந்த ஏதோ ஒரு மந்திரவாதமாக அது ஓலித்தது. மலையின்மேல் பாதிப் படி வரை சென்றுவிட்ட தேவகியைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினான் மோகன்.

தேவகியின் விசைக்குரல் அந்த மலைப் பிராத்தியம் எதிரொலித்தது :

"வண்ண முகிலையாளிக்
கொண்டமிழ்
வாடிச் சிவந்த கதிர்பூரியனைக்
கிள்ளி நல்கிறாயே நடி ;
செக்கச் செத்தாமை
மேலியினை
ஒக்கப் பகத்தவழத்
துகிலி புயந்து
கண்ணக்கு மாற்றும்
கல் லாரம்புள்ளி

இக்கைக் கண்டுகி
இதைக் காற்றும் தெளிந்தியை—

முதுபெருங் காண்
பெருமேனி தோக்கி
மோனத் தலையிற்றும் - மலை
ஞாபம் பெண்ணை!..."

மாவெய்த் துளவின் துள்ளி மலையிலே ஓடிச் கொண்டிருந்த தேவகி தன் மந்திர வாதப் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு மென்மையின்னால்த் திரும்பிப் பார்த்தான்.

உற்சாக அலை புரள ஒடிவந்த மோகன் சுத்தரம் வலக்காலை ஒரு கல்லின்மேல் தூக்கி வைத்து நின்றுவாறு அவன் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தான். இளமை முகத்தில் மலர அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் ஏதோ ஒரு பொலதைக் கிறக்கமுற்றவன் போல் தன்னைவழிவாயிலே தன் கைகளிலிருந்த புல் வான்குழலை உதடுகளில் பொருத்தினான். மறுகணம், அக்கே ஓர் அதிசயம் நிகழ்ந்தது.

ஆம்; சற்றுமூன் தேவகியின் வாயிலிருந்து உதிர்ந்த அந்த மந்திரவாதச் சொற்களை அப்படியே தன் புலகாண் குழலில் வாரிக் கொட்டி, அவை ஒவ்

வொன்றின் பொருளுக்கும் உரிய இசை வடிவம் தந்து ஓர் அற்புத வழியினைக் கொலம்போடத் தொடங்கினான்.

ஆகா, வண்ணமுகிற் கொண்டையிலே செம்மலர்ப் பரிதிவைச் செருகிக் கொண்டு பக்கைப் பசிய மேலியுடன் இதோ விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் ஓங்கி ஒழிந்து மோனத் தவமியத்தி திற்கிறான் அந்த ஞானமா மலைப்பெயர்! ...எவ்வளம்? ... எவ்வாறு? — இசைவடிவாய்! யெய்வகுழல் நாதமாய்!... இதோ!...அதோ!...

மக்கல வானை மலர் சொரித்திருக்கும் ஆவாரஞ் செடியொன்றைப் பற்றிய வாறு ஆனந்தப் பரவச நிலையில் நின்று கொண்டிருந்த தேவகி, முத்துப் பல் தெரியக் களிர் களிர்வெனச் சிரித்தான். சிரித்துக் கொண்டே பூக்கொடியோல் வளைந்து நெளிந்து மேயேறி ஓடினான். மோகனும் அவனோப் பின்தொடர்ந்து தாளித் தாளி ஓடினான்.

தேவகியின் மந்திர வசன தொய்வை மீண்டும் அந்த மலை எதிரொலித்தது :

"மோனத் தவம் செய்யும்
ஞாபம் பெண்ணை—சுனது
முந்தித் தவாரம்
மலைக் கலையுதும்—நின்று
கண்ணுக்குக் கண்ணாய்
பலித்ததும, அதோ
கண்ணன் நூலெடுத்து
வையுள் ஏன்! அத்துக்
கண்ணன் நூல் நீதம்
கேட்கதுமெ, நி
கல்ய உலகத்தம்
இக்கோன்! நோற்றுக?
அதோ கணை, மாவவன்
வையுள்ளான்! ஸதி
உந்தன் உளம் தொடர்
தாவுகின்றான்! உயிர்
வாட்டுகின்றான்! கரம்
நீட்டுகின்றான்! அவன்
பண்ணுண்டு கரக்கின்ற
பாற் பகக்கள், அதோ
வங்கு கேட்டு
மந்திரம் கேட்கும!...

எண்ணரிய இனிதான் நல்
வண்ணங்கள் இத்தன்
நாளாய் உன் தெத்தினியே.
மண்ணும் கல்லாய்
வாபெரும் பாளையாய்
மண்டிக் கிந்ததும்
ஓர் தொடியில், அத்துக்
கண்ணன் கரம்பட்டால்
கரைந்து விடும்
மஞ்சாய் பறந்துவிடும்! —எனவே,
ஓட, ஓட ஞாபம் பெண்ணே, அந்த
ஒண்டெனவி காணப் படுக்குமுன்னே!

பனாடி இராமன் நீ

நாளுக்குள் நான் அனாடி
என் துன்பம் நான் நீயே தாங்குகின்றாய்!
தூக்கம் கிடைத்து
நாடித் தெருவிட அந்த
தம்பலம் போனபடி
தொடுத்தி விட்டால், என்
கொடுக்கல்லா கண்ணாள்
மல்லாமல், அது
வாங்கிவிடுவோமே..."

மேலேயே உக்கிரப் பறப்புலவையில் ஓடிய
தேவகி எட்டென்று நீன்று பின்புறம்
திரும்பிப் பார்த்தால் மோகனகந்தரம்
எங்கே? அதோ, ஒரு கரிந்த பாளையின்
மீது காங்குது நீன்ற வயல்வயல் குரல்
வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பையப் பைய அலவருதில் சென்ற
தேவகி, உணர்ச்சி வயலிலும் நன்
நெஞ்சை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டு
அவள் முகத்தைபோ, உயறு தோக்கிய
வாய் துரு கிறிய பாளையின்மேல் ஓடித்து
அமர்ந்தாள். இவையிலாத ஏதோ ஒரு
மலர்க்கிழை, அல்லிரண்டு பேரும் இவ்வ
மும் வசப்பட்டே நிடந்துவர். இவ்வயை
தோம் அந்த மலைப் பிரதந்திரமென்றும்
பள்ளைப் பகத் தெருவாய் பிரவசித்து
நீங்காரமீட்டுக் கொண்டிருக்கிற
காசம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்
தெய்த்து களையத் தொடங்கியது.

மோகனவென்ற ஓடியுடன் பாளைய
மேலிருந்து உருண்டு வந்த புல்லாங்குழம்
தேவகியின் மடியில் விழவே உறக்கத்தி
விருந்து விழித்தவள்போல் எட்டென்று
நிமிர்ந்து கற்றுமுற்றும் பார்த்தாள்.
அபே மையம், மோகனகந்தரமும் தலை
நிமிர்ந்து அங்குமிங்குமாகத் தன்
பார்வையைச் செலுத்தினான். அவர்கள்
இரண்டு பேருக்குமே இப்போதுதான்
தம்மைப் பற்றியும், தாம் இருக்கும்
இடத்தைப் பற்றியுமான உணர்வு
வந்தாற்போல் தோன்றியது. பரபரப்
புடன் ஒருவரைப்போலவர் விழித்துப்
பார்த்துக் கொண்டனர். தேவகியின்
முகம் மூண்டதால் குப்பென்று சிவந்தது.
மோகனகந்தரம் ஒருவித காலுத்
துடன் சுவை தாழ்த்திப் பன்முறையால்
நீங்கினான்.

நீக்கி தொலை மூக்குகள், மலையடி
வாய் கிழை அங்கு போய் அதைவிட்டு
காள் சிவப்பு தெயில்துடி அங்குக் களையப்
பார்த்து உறக்கம் உறந்துவிடத் தான்
அந்த உறக்கம் கிடைக்கத் தவறுது.
பாளையின் மீதுள் தாளை அடைந்தாள்
அம் உறக்கம் களையப் பாளையின் மூலம்
கொதித்தும் பனி... சந்திர மயங்கி
புடும் அழகுமாய் அருந்தாள். உட்கார்

மோகனகந்தரத்தில் கந்திரைக்காக
மக்கள் அந்தச் சாலையில் வந்து
கொண்டிருக்கும் வலையுமே அவன் நீண்ட
வருக்கு வந்தது. இவ்வயைத் தலை சிமிர்ந்து,
"தீவரம், நீங்கள்..." என்று தலையி
இழுத்தாள்.

மோகனகந்தரம் அவளைக் கண்டபொழுது
பார்த்துத் திரித்தான். நிதிக்குக்
கொண்டே, "நான் ஏன் இங்கு வந்தேன்
என்று கேட்கிறாய். தேவகி? அது கண்ட
தான் இங்கு வந்து வந்தாள் களையக் களைய,
-உறக்கம், நீ எப்படி இங்கு வந்தாய்
என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை
என் விட்டுக்குப் போய் அம்மாவிடம்
கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு வந்தாயா?
அவனிடம் தான் இங்கு வந்துவந்தாள்
கொல்லி விட்டு வரவில்லையா?" என்று
பெரிதாக மோகனகந்தரவது போல்
கெட்டுவைய வருமயவாறு கேட்டான்.

"அதெல்லாம் இல்லை நான் இங்கே
ஒரு களையவைய விடுத்துக்காக வந்தேன்.
வரும் வழியில் உங்களை எதிர்பாராமல்
களைய நேர்ந்தது. அது என் அங்கு வந்தேன்
என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்!"
என்றுள் தெவகி.

"உன் அதிரிஷ்டம் மட்டுமல்ல
தேவகி, அது என் அதிரிஷ்டமும் கூடத்
தான்!" என்று கூறிக் குமுண்டியால்
சிந்திதான் மோகனகந்தரம்.

தேவகியின் உள்ளம் ஏதோ ஒரு இயை
புரியாத இயைக் குறுகுண்டி சிந்தித்
தது. அவன் எட்டென்று தன் வக்க
கடிகாரத்தில் மலையைப் பார்த்துவிட்டு
நிமிர்ந்து, "ஆமாம்; நீங்கள் எங்கள்,
இவ்வயை இங்கே உட்காரத்திருக்கி
நீங்கள்? உங்களுக்கு நேரமாகவில்
லையா?" என்று கேட்டான்.

"என்ன அளவா? தேவகி? மெள்ளப்
போனால் போகிறது!" என்ற சிந்திதான்
கொண்டே சொன்ன மோகனகந்தரம்
முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக்
கொண்டு, "ம்... விட்டுக்குப் போய்
என்ன செய்வதாம்? அங்கு போவதை
விட, இரெவ்வயை இங்கேயே இருந்து
விடலாம் என்றுத் தோன்றுகிறது!"
என்றான் அவனை கோபித்த குரலில்.
தான் மூகம் இந்த ஃபிர விதாடியில்
கொஞ்சு துச் சிறுத்தது.

அவர்க்கிடையே தேவகிக்கு என்னும்
புரிவனிலும் அவரை விவரிப்பது ஏதும்
இல்லை என்றான்.

தேவகி, "நான் உறக்கம் கொள்
பேயும் உறக்கம் இத்த முயல்களைக்
களை கொண்டுமேயே இவ்வயை அளக்கவேண்டு
வதுவாக இருக்கிற பரிசுஷமும் பிரிய
நிலை இவ்வயை சிந்தித் தவிர்வதாய்
இவ்வயை உறக்கம் மலையிலிருந்து

எப்போதும் கத்தித் திரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் போல் ஆவனாக இருக்கிறது. அதனும்தான் இப்போதெல்லாம் இந்தப் பாங்கிலே அடிவாரத்திலுக்கு அடிக்கடி வந்து விடுகேன்."

எப்போது பார்த்தவரது கெஞ்சல் செறிந்ததான் மோகனகந்தரம். "தேவனே தன்னைத்தான் ஒரு மூலம் என்று இருக்கப் பார்த்துக் கொண்டான். என்னையும், மோகனகந்தரம் சொன்னதுமொன்றை சொல்லும் அவன் கெஞ்சல் மிகுந்து வருவது. ஆ போகவே போகிறது. ஏனென்ற ஆவனோடு பார்த்துக் கொள்ள அவன்."

"என் கொஞ்சியும் கேவலம் உன் சொல்லிது எவர்க்கும் சிவனாக இருக்கிறான். இ...எல்லாருடைய மன நிலையில் இருந்தால்தான் என சொல்லவது உண்டாய் புரிகிறது...எல்லாவுடைய பேர்ப்பாபம் ஏன்...எல்லாம் அங்கு வந்திருந்த

மகன் தானே மறுபடியும்...எனக்குப் பின்பாறும் ஒரே வேதனை... இந்தப் பழையாழ்வார் மட்டும் இன்னொருவருக்குத் தோல் தான்..." என்று பேசின சரஸ்வதி காமன் கூடப் பெருமூச்சு விட்டான் மோகனகந்தரம்.

அவன் எத்தகைய இப்படிச் சஞ்சலம் பட்டிருக்கிறான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் நினைவிழந்து கொண்டு ஒருகால் அந்த வங்கீசு கொட்டி மன் விஷயமாக எண்ணி வருத்தப்பட்டு கொண்டு வந்து அவனுக்குப் பட்டது. அவன் கொள்ளை சிரித்து. "என்னை, உன் பழைய கோட்டான் சீக்கன் வேறு விதேதோ சொல்லிவிடுகன்?" என்றான் இவரான தொண்டிசு.

சொன்னதும் இருப்போ மோகன் அவனைப் பரிசுடாரமாகப் பார்த்துத் தன் குணத்தான். அவனிடம் ஏதோ சொன்ன அவன் கதையை நம்புகன்.

"தான் சொல்ல வந்தது என்ன வென்றால், இவனுக்கு உங்கள் கச்சேரி பழைய நடக்கவிருக்கிறது அல்லவா? இப்போதே மணி ஆறாகி விட்டது. இதற்கு மேல் எப்போது மோகன் சொல் பிளவிறக்கன்?" என்று பழமுறுவதுடன் கொட்டான் தேவன்.

கொஞ்சிட்டவன் போல் திரிந்த மோகனகந்தரம் பரபரப்பில் அவனைப் பார்த்து. "அட்டே! தான் அந்த

கத்தலாக மறந்து விட்டே. நே!" என்றான். உடனே அவன் முகத்தைக் கனித்து அவன் சிவமாக மாறான். "செஞ் கொட்டி." "சரிதான்...என்னை அவனை? மென்மையான கொட்டி கொட்டான் கொட்டி வருது! அவ்வது இவ்வென்று தான் அந்தக் கச்சேரிவை வைத்துக் கொள்ள டான் என்னை, ஆவன முழுதும் கொள்ளும்?" என்றான்.

இந்தப் பதில்தான் அவனை மிகுந்து வருவது தேவன் எதிர்பார்த்தான். எனவே, அவன் விவரிப்பதும் அவன் விவரிக்க அவனைப் பார்த்து அழகாகச் சிரித்தவரது. "நீங்கள் இப்போது சொன்னதான உங்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கக் கூடிய நேரம், நேரம், நேரம்."

"சரிதான்! உங்கள் பேர்ப்புகளுமே ஒரே மாதிரிதான் கொடுக்கக் கொடுக்க அண்ணலுக்கு கொடுக்க கூட இப்படித்

தான் எனக்குப் புத்தி மதி கொள்ளும்!" என்றான் மோகன்.

மீண்டும் அவன் தொடர்ந்து. "தேவனே உன் சிவம் ஒரு விஷயத்தைக் சொல்ல மறந்து விட்டேனே! அந்த விஷயம் என்னிடம் பக்தாவிரம் சூழல் கண்ட ஒரு கோரி வக்கீஸ் தோல் மன் சிவம் அவன்

எவன்? அந்த அவன் மறுகொண்டவன் வாங்கிக் கொண்டதாக எனக்குக் கத்தலா எழுதிவிருந்தான். ஒருகால் தான் அவனிடம் சொல்லி அப்படிச் சொல்ல வந்ததோடு என்னும் என்னினைன். அவ்வாறு ஏன் உங்கள் தான் கூட கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனாலும், சிவகொண்டதன் பக்கமும், அவன் சிறு எப்போதுமே ஒரு வலி மிதிப்பது மூலம் பார்த்தவன். கொடுக்க அரிதானது. இப்போது அவன் தேர்தலில் சிவம் இருக்கிறான். எனக்கு உன் கெஞ்சல்? அம்மாதான் இவருக்கு சொன்னான். நான் ஒரு கொடுக்கிறேன் அல்லவா? எல்லா குஞ்சு கொடுக்க வந்தவா ஒரே ஒரு கோட்டு சிவம்தான் கொடுப்பது? எனக்கு உன் மனம் சூழல் கொடுக்க கொடுக்க வேண்டும். அப்படித் கொடுத்தால் அந்த சூழல் கொடுக்கவோம் சிவகொண்டதனுக்குக் கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க. அது உன் தன்மையின் சிவம் தன்மையின்" என்று குஞ்சுகொண்ட மனம் கொடுக்க கொடுக்க சிவத்திற்கும்.

சரி! நான் ஒரு மாபெரும் கவிஞனாகக் காட்சியளித்த மோகனசுந்தரம் இப்போது ஓர் பவிய பாமரனாகத் தேவதீயின் கண்ணாளுக்குத் தொன்றினான். அவன் அங்குபத்திராடு பார்த்து முறுவலித்த படிமே, "சரி! புறப்படுங்கள். அங்கே அந்தச் சபாஸின் உங்கள் கச்சேரிக் காக வராமலா துண்டிகள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!" என்று மெய்க்காபாசை கண்டிப்பாக் குரலில்.

"இல்லை, தேவதி! இப்போதெல்லாம் துண்டிகளின் எதிரில் உட்கார்த்து புல்லாங்குழம் காரிப்பதென்றால் மேல் பாகை உகடுறது. எனக்கு அது வேலா மும்! டிடிக்கவியில்!" என்றான் மோகன் முகத்தைக் கவித்துக் கொண்டு.

"நீங்கள் சொல்வது முற்றிலும் சரியா! ஆனால், இன்று அந்தக் கச்சேரி செய்ய ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?"

"தாமஸ்! நானா ஒப்புக் கொண்டேன்? அந்தச் சபாக்காரர்கள் பணத்தைக் கொண்டு வந்து டிடிக்க மேல் எடுக்க. 'சரியன்று சொல்லு' என்று அம்மன. சரி எங்கேய். இவ்வளவுதான்?"

அவ்வளவுதான் இந்தக் குரத்தைத்தவிர மான பிசகை தேவதிக்கு கிராப்பவும் சேதம் தரு. இவருடைய விபேகாவந்தன் சொல்ல தரவில்லாதது வித்தியா வித்தியாபாகப் பேசுவான் என்று எண்ணியபோது, அவன் மனம் பிரகாசமாகக் கருத்திலே. "பரவாயில்லை இவ்வளவுக்கு ஒரு தான் மட்டும் அந்தக் கச்சேரியை நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவுதான், ஒப்புக்கொண்டு வராமல் பிணைக்காக அந்தச் சபாக்காரர்கள் உங்கள் வீது நஷ்டம் குறி வறக்குத் கொடுத்து விடப் போகிறார்கள்! ஏற்கெனவே இம்மாதிரி அதுபாவம் என்று உங்களுக்கு உண்டல்லவா?" என்றான் குழம்புச் சிரிப்பின்.

"என்று, தேவதி! நஷ்டம் கேட்பார் களா? மேல் கட்டுமே! இப்போது உன் விடம் கிளவாய் பாவா இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கும் கொண்கைய முகத்தில் விட்டெடுத்துத் திரட்டிவழக்க என்ருள் முடியும்!" என்று குரலுக்குத் தணமாகக் கடுகடுத்த மோகன், சட்டென்று உரக்கச் சிரித்து, "ஆமாம்,

தேவதி! உனக்கு விஷயம் தெரியாதா? அந்தச் சிவீமாப் படத்துக்கு வேறு மிழஸிக் கட்டக்கூடாது ஏற்பாடு செய்த தான், தான் எல்லாப் பாட்டுக்களையும் காசித்துக் கொடுத்து விட்டேன். அதில் எவர்கூச் சேர வேண்டிய எல்லாப் பணமும் வந்து விட்டது. இந்த தல்ல போகண்கைச் சொன்னது யாரி தெரியுமா? என்...அ...வந்து...மோமத்தான்!" என்றான். உடனே அவன் சிரிப்பைத் திறத்தி முகத்தை "உம்"மென்று வைத்துக் கொண்டு, "ஆமாம், அவந்தான்! அவன் சொல்லச் சொல்கைட்ட எனக்குப் பிடிக்கவில்லை!" என்று கவிதை சொல்கத் குரலில் குமுறினான்.

தேவதிக்கு அவனுடைய இந்தப் பேச்சும் முக மாயிராகமும் வேடிக்கையாக இருந்தன. சிரிப்பும் வந்தது. "அப்படியானால் இன்று எனக்குப் பத்து ரூபாய் கஷ்டம்!" என்றான் தேவியாக.

"கஷ்டமா? எத்தனை பத்து ரூபாய் தான் பட்டாய் தேவதி?" என்று அக்கலையாகக் கேட்டான் மோகன்.

"இதோ, பாருங்கள்! உங்கள் கச்சேரிக் காக தான் உங்கிய பத்து ரூபாய் டிக்கட்ட. இது இப்போது நஷ்டம்தான்!" என்று குறுப்பின் தன் கைப் பாவியை வைத்திருந்த டிக்கட்டை எடுத்துக் காட்டினான் தேவதி.

"அச்சேனா! அப்படியானால் வா, தேவதி! புறப்படுவோம். பாவம், என்னும் உனக்கு ஏன் பத்து ரூபாய் தந்து ஏற்பாடு போன்றும்? சில நாட்களில் பத்துப் பாவா உட. இன்னமும் தான் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று நினைவாகிய அதுதாயப் பட்டுச் சொல்லிக்கொண்டே மகி உச்சியிலிருந்து இவ்வளவு ஆரம்பிக்கான் மோகனசுந்தரம்.

அவனுடைய இந்த விசித்திரப் பேச்சுகள் என்னச் சொன்னி விவந்த வரது அவனுடன் காண்கத்துப் பழலம் போல் இவ்வி வந்த தேவன், தொலைவில் மயிவடிவாரத்துச் சாரிப்போரம், அவன் பின்புறமே பந்த வந்த அந்தச் சிறிய கார் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு உள்ளூறத் திடுக்கிட்டான்.

அத்தியாயம் பதினெட்டு

"நீ என்னக் துன்பி, சொக்கிவமா?" ஆற்றத் தித்தனியில் முகம் வெளிதிரிப் போய், காரின் பின்னாறுகள் 'பம்பலி'ன் மீது தன்னை மதந்து உட்கார்த்திருந்த விபேகானந்தன் திருக்கிட்டிவழியை எழுந்த நின்றுன். அவன் விரிசே புன்

முறுறுதுடன் வந்து கொண்டிருந்தார் சிவப்பிரகாசம்.

இந்த இடத்தில், இந்தச் சமயத்தில், அவரைச் சற்றும் விரிபார்க்காத விபேகானந்தன் சிறிது தோரத் திடுக்கிட்டிருப்பின் ஒருவாறு தன்னைச் சமாளித்துக்

கொண்டு. "வணக்கம் ஸார்! வாரியர்கள்" என்று அன்புடன் கூறிப் புன்னகை புரிய முயன்றான். அது அசட்டுச் சிரிப்பாக இருந்தது.

விவப்பிரகாசமும் அவரைப் போலவே தரிசுசங்கமான நிலையில் சிக்கிக் கொண்டு அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தார். அவரும் அவரை இந்த இடத்தில் இந்த நேரத்தில் சந்திப்போம் என்று எதிர் பார்க்கவே இல்லை. ஏதோ யோசனையில் வந்த அவர் விவேகாவத்தை அருகில் நெருங்கியதும் தான் அவரை இவ்வூரென்று தெரிந்து கொண்டார். தெரிந்த பின் கடந்து செல்ல மனம் இடம் தர வில்லை. "பார்த்தும் பாராத மாதிர் போகிறார்" என்று அவன் என்ன வித வான் அல்லவா? ஆனால் விவேகாவத் தனே அவர் வந்ததைக் கவனித்தனில், உயர்வாக 'தள்ளிப்' பாரித்தும் பாராத மாதிர் இருந்து விட்டான்" என்று அவர் எண்ணிக் கொண்டிருப்பாரே என்று உன்னதச் சங்கடப்பட்டான் அவன்.

"அக்கா, அத்தான் எல்லாரும் சொக்கி யமா?" என்று கேட்க வாயெடுத்தார் அவர். ஆனால் அவன் இப் போது அவர்களுடைய வீட்டில் இல்லை என்ற விஷயம் நினைவுக்கு வரவே நிறந்த வானை மூடிக்கொண்டார்.

உண்ண வியலேயே விவேகாவத்தன் இப் போது மிகவும் இளைத்துக் காணப்பட்டான். மூங்கிருந்த வாஸிப்பான் கம்பீரத் தோற்றத்தில் இப் போது பாதிக்கட அவ லிடம் தென்பட வில்லை. தாண்ட

எதுமட்டும் இலேசாகத் தட்டுப் பட்டது. இதையெல்லாம் பார்த்த விவப்பிரகாசத்தின் மனம் வெருவாக வானுதிவது. "என்ன தம்பி, இளைக்கப் பட்டாங்க?" என்று கேட்க அருளுக வாய் துடித்தது. ஆனால் அதற்கு அவன் ஏதாவது இக்காகப் பதில் சொல்லி விட்டால் என்ன செய்வது? அந்த வாயிப்பில் வாழ்க்கையைத் தரணம் தன் மகனும் சேர்ந்து அங்கேயிருந்து விட் டோம் என்ற சூற உணர்ச்சி அவர் மனத்தை முன்னெனக் குத்த அங்கு

அவன் எதிரில் நிற்கவோ, அவன் முகத் தைப் பார்க்கவோ முடியாமல் தத்தளித் தார். அத்தத் தத்தளிப்பை எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு, "என்னங்க, உம்மீ! இங்கே காணரப் பார்க்க வந் தீங்க?" என்று ஏதோ வாயில் வந்ததைக் கேட்டு வைத்தார்.

இப்படி ஒரு கேள்வினை அவர் கேட் டான் அதற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று ஏற்கெனவே அய்வாடிக்கொண் டிருந்தால் விவேகாவத்தன். ஏனென் றால் அவன் இங்கு வந்த உண்மைக் கார ணத்தை அவரிடம் சொல்ல முடியாது. அதாவது அந்தச் சங்கீத வானின் அருகில் தேவலிபில் காணரப் பார்த்து அவரிடம் பின்பொடர்ந்து வந்த விஷ யத்தை வெளிப்பே சொல்ல முடியுமா? தன்னுடன் வந்த சாப்பிடவே அவ றுடைவ காணரவதில் இங்கிலிட்டு

உயலிட்டம் வேறு ஏதோ பாக்குச் சொல் லி. தப்பித்துக் கொண்டு தேவலிபின் காணரத் துரத்திப் பிடிப்பாதுமே இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கி றும், மோகனைத்த ரத்தின் புல்லாக்குறல் கச்சேரிக்கு டிக்கெட் வாங்கிய தேவலி உயர்வோ சொல்லாமல் மீண்டும் புறப்பட்டு விட்டதை அறிந்த அவன், அவரைப் பின்பொடர்ந்து வந்ததற் குக் காரணம், இன்று எப்படியாவது சந் தித்து அவருடைய மனத்தின் சந்தேகங் களைப் போக்க முடிய வேண்டும் என்பது தான். இந்த மனியடி வாரச் சாஸ்போரம் அவன் காணர நிறுத்தி விட்டுக் கேரே இறங்கி

"ஹா! எனக்குத் தேர்தல் டிக் கெட் கொடுக்க முடியாட்டா ஒரு ரயி்க்வே டிக்கட்டாவது காங்கிசு கொடுத்து விடுங்க!"

யதைத் தொலை விடுத்து பார்த்த போது இன்று தன் மூடிநி எப்படி யும் வெற்றி பெற்றே தீரும் என்ற குதுகலத்துடன் காணர வெகு வேக மாகச் செலுத்தி வந்தவன், அங்கே மோகனைத்தரத்தை நோக்கிக் தேவலி ஓடியதைக் கண்டதும் அடைந்த அகிர்சியை எப்படிச் சொல்வது? அந்த அகிர்சியின் நுடிப்பு இன்னும்கூட அவலிடமிருந்து நீங்கவில்லையா?

ஆகவே விவப்பிரகாசம் கேட்ட கேள் விக்கு உயர்வோ பதில் சொல்லமுடியாமல்

நின்று விடுவதானதன் கைக்குட்டை
யாக முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக்
கொண்டு. "ம்...ஓன்றுமில்லை. இங்கு
ஒரு பேச்சாளர் இருக்கிறார். அவரைப்
பார்ப்பதற்காக வந்தேன். அவர்
எங்கோ ஒரு கூட்டத்தில் போய்
போயிருக்கிறாராம். வரும் வரையில்
இப்படிக்கொஞ்ச நேரம் காத்தாட நிதிக்
வாடம் என்று..." என்னும் தூரத்தத்
குரலில். "யார் அந்தப் பேச்சாளர்?
அவர் பெயர் என்ன" என்றெல்லாம்
கேட்டுவிடக் கூடாதே என்பதற்காகச்
சட்டென்று பேச்சைத் தொடர்ந்து.
"நீங்கள் எங்கே இவ்வளவு தூரம்?"
என்று இழுத்தான்.

"அந்த அறிவாயத்தை ஏன் கேட்டி
நீர்கள். தம்பி! என் மகளைத் தேடிச்
கொண்டுதான் புறப்பட்டிருக்கிறேன்"
என்று உன்னடங்கிய சலிப்புடன் சொன்
னார் சிவப்பிரகாசம்.

விடுவதானதன் இதைக் கேட்டுத்
திடுக்கிட்டான். விட்டிக் சொல்லாமல்
கூட அந்தப் பிரகாசத்தைத் தடுத்துடன் தேவநி
எங்கெல்லாமோ கற்றுவிடும் போலும்
என்று என்னி அவன் பெரிதும் அருமை
அடைந்தான். இப்படிப்பட்ட ஒரு
சாகாரணப் பெண்ணின் அன்பையும்
மதிப்பையும் பெற வேண்டு மென்பதத்
தாகவா நாம் இத்தனை முயற்சி எடுத்
தக் கொண்டுமே என்று நினைத்து
வெறுப்பும் வேதனையும் அடைந்தான்.
உடனே அவன் சிவப்பிரகாசத்தை
அவட்சியமாக ஏறிட்டுப் பார்த்து.
"ஓகோ! உங்களுடைய பெண் எத்தனாக
இவ்வளவு தூரம் வரவேண்டும்" என்று
சக்திதானமான குரலில் கேட்டான்.

சிவப்பிரகாசத்தின் மூகம் வெவ்வி
யது. அவர் எச்சரிக்கை கூட்டி விழக்கிக்
கொண்டு. "இல்லை. தம்பி! இங்கே,
பக்கத்துத் தெருவிடே என் கம்பெனி
மானேருகூடைய மகளுக்குக் கல்யாணம்.
அந்தக் கல்யாண விருந்துக்கு நான்
முன்னதாக வந்து விட்டேன். விட்டு
விடுத்து என் பெண்ணையும் வரச்
சொல்லி ஆகி அனுப்பினேன். அவளும்
சரி என்று புறப்பட்டாளாம். ஆனால்
இந்திரமாதியும் இங்கு வந்து சேரவில்லை.
விட்டுக்குப் போன் பண்ணிக் கேட்டேன்.
அவள் நினம்பிச் சென்று விட்டதாக
புகாரைச் சொன்னான். கல்யாண விட்டு
விடாசம் தெரியாமல் குழந்தை எங்கே
யாவது திண்டாடிச் கொண்டிருக்கிறோ
என்றுதான்...இப்படி...பார்த்துப் போக
லாம் என்று வந்தேன்" என்றான் தாக்
கத்துடன்.

விடுவதானதன் இதைக் கேட்டுத்
தங்கித் தானே மிகவும் தொந்து கொண்
டான். கொஞ்ச நேரத்தில் தேவநினைப்
பற்றி ஏதேதோ தவறுகள் என்னி மனத்
தைச் செல்கிக் கொண்டோமே என்று
அவன் வந்துவிட்டான். அந்த வந்துவிட்ட
அவனுக்குச் சற்று ஆறுதலாகவும் இருந்
தது. "இந்தச் சின்ன விஷயத்தை என்
வளவு மோசமாகக் கற்பனை செய்து
விட்டேன்" என்று என்னி ஆறுதல்
அடைந்தான். வன்.

"இதற்காகவா நீங்கள் இவ்வளவு
கவலைப்படுகிறீர்கள்? உங்கள் மகளை
ஒரு சங்கீத சபையில் நான் பார்த்ததாக
ஞாபகம். என்னுடன் நீங்கள் வருவதா
லுக்கு அங்கு அழைத்துக் கொண்டு போய்
விடுகிறேன்" என்று புன்முறுவலுடன்
சொன்னான் விடுவதானதன்.

சிவப்பிரகாசம் அவன் விடப்பட்டான்
ஏறிட்டுப் பார்த்தார். அவன் சொல்வது
உண்மையானது என்ற எந்தென்கூட அவ
ருக்கு முடிந்தது. ஆனால், அவனுடைய
அழைப்பை மறுக்க அவர் விரும்பவில்லை,
மேலும், விட்டுக்குத் திரும்பிப் போகக்
காரும் இல்லை. காராகவாக, கல்யாணக்
கொட்டாவிவிருக்கும் தமது மானேஜ்
ரிடம் திரும்பிப் போக வேண்டாமே
என்று அவருக்குப் பட்டது. "சரி;
போனோம். தம்பி! என் தலைவிதி எப்படி
பெல்வாம் சிரிக்கிறது. பாருங்கள்"
என்று சலிப்புடன் சொல்லிக் கொண்டு
விடுவதானதனின் காரில் ஏறி அமர்ந்
தார். அது ஒரு பிரைவேட் டாங்கி.

விடுவதானதன் காரைச் செலுத்திச்
சென்றான். "பாரோ ஒரு பேச்சாளரைப்
பார்த்து வந்ததாகச் சொன்ன இவன்
அந்த நினைப்பே இவ்வளவும் புறப்பட்டு
விட்டானே" என்று என்னி உல்குற
விந்தார் சிவப்பிரகாசம்.

அரை மணி நேரத்தில் அந்தச் சங்கீத
சபையைத் தெருவிக்கி் கொண்டிருந்த
கார் அதற்குமேலே போக முடியாமல்
நின்றது. காரணம். தெருவெல்லாம்
ஒரே போனின் மயம்! ஏதானமான
ஜனங்கள் ஆடுவிரோடொருவர் மோதி
வந்து விழித்துக் கொண்டு தா
வா பக்கமும் திரி கொண்டிருக்கனர்.
ஏதெடுத்த ஸ்போன்சர் எஞ்சின்கள்
வந்து செவிமடைய மணி எழுதித்தவாறு
படுத்து வந்தன. வங்குள் ஒரே கட்டுரை
புகை ஸ்பாட்ம்!

அந்தச் சங்கீத சபையின்
ஒரே போனம் பெற்றுக்கொண்ட
புக்கல் திப்புகித் கொடுத்து விட்ட
எகித்து கொண்டிருக்கிறது! (தொடரும்)

நீங்களும்
இவ்வணங்கின்
அழகிய
கேசத்தைப் பெற
விரும்புங்கள்!

ஒர் திருப்பம்,
ஒர் பார்வை-அவளு
டைய அழகிய கேசம் உங்
கள் மனதில் அழியாத இடம்
பெறுகிறது. பிறகு, "இவ்வழ
கிய கேசம் எனக்கிருந்தால்",
என்று நினைக்கிறீர்கள். மிகச் சிறந்த
முலதரப் பொருட்களால் தயாரிக்கப்
பட்ட 'கேஷா' அபரிமிதமான அழகிய
கேசத்தை உங்களுக்கு அளிப்பதுடன்,
உங்கள் கேசத்திற்கு முற்றிலும் புதிய
அழகிய வளப்பை அளிக்கிறது-நீங்
கள் விரும்பும் அழகு உங்களை நாடு
கிறது. கேஷா வின் மென்மையான
நறுமணத்தை நீங்கள் மிகவும்
விரும்புங்கள்.

உங்கள் கேச
பாது காப்பு
திட்டத்திற்கு

கேஷா

பூரண ஏஜென்டுகள்:
எம். எம். கம்பாத்த்வாலா
அறமதர்பாத்-1
ஏஜென்டுகள்:
ஸி. நரோத்தம் & கோ.,
பம்பாய்-2

லோமா தயாரிப்பாளரின்
இன்னும் ஒரு
சிறந்த தயாரிப்பு

TAM

கேஷா ஏஜென்டுகள்: ரெட், பாஸ்பாய் & கம்பெனி, 200, என்.பி.என்.பேட்ட, மதராஸ்-1
இலாகா ஏஜென்டுகள்: ரெட் & கோ., 41, 43, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, கோழம்பு-11

**‘வானவில்லின்
4 வித
வண்ணங்களில்
என் லக்ஸ் !
வெண்மையிலுங் கூட!’**

என்கிறார் எம்.என்.ராஜம்